КРЪСТЮ МУТАФЧИЕВ

КРЪСТЮ МУТАФЧИЕВ • ПРАОТЦИТЕ

ПРАОТЦИТЕ

ТОМ I

КРЪСТЮ МУТАФЧИЕВ

ДРЕВНАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИТЕ

ПРАОТЦИТЕ

том първи

Варна 2001

Навсякъде в повествованието употребеното понятие ПРАБЪЛГАРИ има хронологичен смисъл. Етнос или народ с названието ПРАБЪЛГАРИ НЕ Е СЪЩЕСТВУВАЛ. Съществувал е и съществува етнос, народ и нация само с названието БЪЛГАРИ в различна форма. Автора използва думата ПРАБЪЛГАРИ съвсем условно, за да насочи вниманието на читателите си към далечните времена, когато към нашите коренни праотци - българите - са се вливали, подобно на малки ручеи в голямата река различни племенни, родови, по-големи или по-малки групи етнически формирования.

След продължително мълчание ерудираният, проникновен и спорен Кръстю Мутафчиев - авторът на Homo Sapiens, отново отправя своите предизвикателства към историята на ПРАОТЦИТЕ НА БЪЛГАРИТЕ

"...Тръгнем ли по изтънялата нишка на историческите събития, развили се в далечното минало в тази част на света, ще открием както следва:

- Връх ТЕНГРИ /бог ТАНГРА/ - разположен на планинската верига ТЯН ШАН.
- Град ТАНаГРА /бог ТАНГРА/ според Херодот и Тукидит се намирал на беотийската земя на БалКАНския полуостров.
- Думата ТАКЛА според речника на Найден Геров: ТЛАКА означава СЕДЯНКА, където работят безплатно на домакините. Изобщо безплатна трудова помощ на роднини, съседи, съселяни и т.н. В основата на думата СЕДЯНКА стои глаголът СЕДЯ, който според учените полиглоти и лингвисти означава освен всичко друго и ОБИТАВАМ, ЖИВЕЯ.

Най-древното население в земите на джунглите ГУРИ и ГОБИ били представители на бялата раса, средни на ръст и с черни коси. Но както те, така и славянските племена са единствените, които не принадлежат към КОННИТЕ племена. Докато ГОБИ запазва своето най-древно име, то името на ГУРИ с течение на времето е било подменено с днешното име ТАКЛАмаКАН. Местното население в тези земи днес говори на уйГУРСКИ диалект. Според китайците името ТАКЛА-ма-КАН означавало "влезеш ли, излизане няма".

Оттук логично възниква въпросът - кои са тези оцелели представители на човешкия род, които са подменили името на джунглата ГУРИ с името ТАКЛА или ТЛАКА-ма-КАН?

Очевидно това са били тези племена и народи, чиито владетел е носил титлата КАН. И тази титла ще срещнем в:

- Чаталарския надпис, който гласи: "КАНА сювиги

ОМУРТАГ е поставен от БОГА ВЛАДЕТЕЛ на земята, в която се е родил...";

- Търновския надпис, в който се казва: "КАНА сювиги ОМУРТАГ, обитавайки в стария си дом " и т.н.

Отговорът е съвсем красноречив - това са били праотците на БЪЛГАРИТЕ и техните СЪБРАТЯ. Те са тези, които постепенно са завладели земите на джунглата ГУРИ, в които трайно ОТСЯДАТ, което обяснява - защо е получила името ТАКЛА или ТЛАКА-на-КАН.

Що се отнася до нейното старо население, то не е изчезнало, а е било принудено да се пресели в други земи. И това се потвърждава от имената на древните градове, които те са създали:

УдалГУРИ - град в областта Асам в Индия;

ДжупГУРИ - град в западна Бенгалия в Индия и т.н.

От проучванията, които направих, стигнах до извода, че след Космическата катастрофа (11650 - 11542 г.пр.Хр.) оцелялото КОННО население, което е обитавало най-северните земи на континента Азия, поради рязкото застудяване е било принудено да се пресели на юг. Самото преселение е било един дълъг процес, който е продължил до ПОТОПА (9570 г.пр.Хр.). Всъщност, това е времето, през което климатът постепенно се затопля, което довежда и до постепенното възстановяване на флората и фауната. А това от своя страна е довело и до увеличаване на ЧОВЕШКИЯ род като цяло..."

Книгите на Кръстю Мутафчиев влязоха като пролетен вятър в пробуждащата се наша историческа наука "БЪЛГАРОЗНАНИЕ". След стогодишно подценяване и неразбиране от повечето български професионални историци най-после нашите исторически изследователи започнаха без страх да назовават нещата с истинските им имена - такива, каквито техните собствени знания, талант и проникновение ги виждат. В тази редица на свободно мислещи хора, на разкрепостени учени и творци, някои от които бяха платили висока лична цена в живота си през тоталитарния период, името на Кръстю Мутафчиев още

с първата негова книга стана широко известно - от пълно признание до тотално отрицание варираше амплитудата на читателското мнение.

Нито един автор не се е взирал така внимателно в неявния смисъл на великите исторически събития, не само по свидетелствата на древните историци, но и чрез тълкуване на съществуващите митове, легенди и древна литература. Особено внимание К. Мутафчиев отдава на "Поема за Илион", чието авторство се приписва на Омир, а съзнателни фалшификатори, не без помощта на добронаивни европейски историци, са я нарекли "Старогръцка героическа поема".

К. Мутафчиев е може би единственият български изследовател, който е имал възможността да се запознае с древната индийска култура и да установи лични връзки със сина на Николай Рьорих. За него духовният живот на народи, племена, етноси не е "надстройка", а основа на тяхната същност. Паралелите, които той открива между духовността на древните българи и другите народи, с които нашите праотци влизат в съприкосновение по историческия си път, за него не са учудващи явления, а потвърждение на убедеността му във великата мисия на българите. Спорните предизвикателства в "Древната история на българите" са много, но в последна сметка безспорна според нас е основната теза на автора за тяхното древно величие.

"Народен будител" приканва своите читатели към активно отношение към нашите издания. Както винаги досега, така и този път ние ще публикуваме всички стойностни мнения, подкрепящи или не позициите на автора.

"Народен будител"

ВМЕСТО УВОД

През 1996 г., ноември, в-к "Народен будител" - Варна и Дирекцията за Културно и историческо наследство под покровителството и съдействието на община Варна, поставиха началото на периодични научни конференции под надслов "БЪЛГАРИЯ В СВЕТОВНАТА ИСТОРИЯ И ЦИВИЛИЗАЦИИ - ДУХ И КУЛТУРА". Произнесените доклади бяха своевременно публикувани в специални сборници, означени с годината, през която се е провеждала конференцията.

ОТТОГАВА досега са издадени четири и под печат е петият сборник "ВАРНА 2000". Като поканен докладчик, моята тема през 1996 г. беше "Древна история на Балканския полуостров". Вероятно е нескромно, но необходимо е да кажа, че тогава от трибуната на конференцията се проведоха първите разисквания по темата, оповестена в наскоро излязлата моя книга под същото заглавие. Запитах водещия инж. Димитър Боянов защо надсловът е "България в световната история и цивилизации - дух и култура" а не... "цивилизация - дух и култура". С други думи, исках да разбера защо организаторите употребяват думата цивилизация в множествено, а не в единствено число. Отговорът беше кратък и ясен: "Защото България в своя хилядогодишен исторически път е създала няколко цивилизации, но винаги е влагала в тях своя характерен космически дух.

Мисля, че това беше първата научна конференция, на която се поставиха проблемите на древните български цивилизации на дискусионна и обективна основа.

През декември 1998 г. представителите на Центъра за изследване на българите към Фондация "Тангра Тан Нак Ра" - София, организира в сградата на Софийския университет "Св. Климент Охридски" научна конференция под надслов "ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ ПРЕДИ 681 ГОДИНА". В нея бяха поканени да участват не само дипломирани историци с академичен сан, но и индивидуални изследователи. По повод на изнесените доклади, в които се съобщаваха сведения за нови открития, се развихри спор между професионалисти и непро-

фесионалисти. Един дипломиран историк с академичен сан, с повелителен тон заяви, че историята се пише от дипломирани историци, а не от дилетанти и лаици. "Може би ще има много повече успех, каза той, ако лансираме тезата, че познаваме една значителна група от народи с такава древна история, в която са били и българите, но да сочим българите като регистриран народ с 4000-годишна давност е нещо, което не може да издържи на нито една критика. Това предизвиква едно свободно съчинителство и насилие над оскъдните филологически данни, чието спекулативно интерпретиране роди невероятни хипотези..."

Според мен, не бива никога да се забравя не само от българските дипломирани историци, но и от всички, които милеят за истинското историческо минало на своя народ, че голямата спекулация по тези въпроси принадлежи на гръцките историци, на които е пределно ясно, че древната история на земите на древна Елада е съчинена предимно по сведения от творчеството на Омир, а в него никъде не се споменава ГЪРЦИ (ГРАИ), тъй като те са се появили на историческата сцена едва през VIII в.пр.н.е., така че, ако някои спекулират и насилват "оскъдните филологически данни, това са тези историци, които са съчинили сега съществуващата официална история за Балканския полуостров като цяло, за Егейско-Балканския басейн и историята за семитите, разположени в западната част на Мала Азия.

Ако историците с академичен сан продължават да търсят само корените на "ордата" на Кубратовите и Аспаруховите прабългари,то те отново ще създадат такава ИСТОРИЯ, в която ще продължи да се пее старата песен, но на нов глас и в нея ще продължим да се въртим в омагьосания кръг - СЛАВЯНИ ИЛИ ТЮРКСКИ ПЛЕМЕНА СА БИЛИ И СА ДРЕВНИТЕ И ДНЕШНИ БЪЛГАРИ.

Авторът

ДА ВЯРВАШ В НЕВЕРОЯТНОТО НЕ Е ПОРОК, А ЗАЛОГ, ЧЕ СИ МИСЛЕЩ И ТЪРСЕЩ ЧОВЕК

Историята на ПРАБЪЛГАРИТЕ е изключително древна, тъй като води началото си от онова време, за което в Библията се казва: "В началото бе СЛОВОТО, и СЛОВОТО беше у БОГА". А това означава, че нашите ПРАОТЦИ принадлежат към този най-древен ЧОВЕШКИ род, който е населявал планетата Земя от незапомнени времена.

За това отдалечено от нас време представителите на световната научна историческа мисъл предполагат, че населението на нашата планета е било съвсем малобройно, и е говорило на един или няколко основни езика, от които впоследствие се появява голямото разнообразие от различни езици, на които се говори днес. Това е времето, когато най-древното население е притежавало и така наречения ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, в основата на който е заложена КОСМОГОНИЯТА, т.е. науката за ВСЕЛЕНАТА.

С други думи - историята на ПРАБЪЛГАРИТЕ води своето начало от появяването на ЧОВЕШКИЯ род на планетата Земя. И това се потвърждава от обстоятелствата, че нашите ПРАОТЦИ са притежавали:

1 - ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, в който е заложено учението за устройството на вселената, за света като цяло и законите, по които се управлява ВСЕЛЕНАТА.

2 - ПРАБЪЛГАРСКИ ЕЗИК, един от най-древните езици, който учени- полиглоти и лингвисти са причислили към така наречените от тях "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ ЕЗИЦИ."

3 - ПРАБЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР, който е известен и признат за един от най-точните в света;

Несъмнено това е известно на официалните представители на съвременната научна историческа мисъл. А също така и факта, че не малка част от ЕЗИЧЕСКИТЕ ПРАЗНИЦИ на нашите праотци са въведени и от БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА. Само този неоспорим факт недвусмислено показва,

че между днешните БЪЛГАРИ и нашите праотци - ПРА-БЪЛГАРИ, в голяма степен е СЪХРАНЕНА и ЗАПАЗЕНА ДУХОВНА ВРЪЗКА от една страна. А от друга - това обяснява кое прави БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА да се различава от останалите ХРИСТИЯНСКИ религии. Тази приемственост, която продължава да съществува у днешния БЪЛГАРИН, почти липсва в останалите днешни европейски народи, но това съвсем не пречи на техните историци да твърдят, че те са ПРЕКИ ПОТОМЦИ на тези, които са създали високоразвитата цивилизация на нашия континент - ЕВРОПА.

Всъщност историята на всички днешни народи е част от ОБЩОЧОВЕШКАТА история, която от своя страна е неразривно свързана и взаимозависима от ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯ ЖИВОТ. Но за да не знаем - КОИ сме НИЕ, откъде сме ДОШЛИ и НАКЪДЕ ОТИВАМЕ се дължи на обстоятелството, че в съвременния свят прекалено много се злоупотребява с понятието "научна разумна логика".

Самото понятие "разумна логика" означава определени човешки познания, които стоят в основата на мислещия и търсещ човек. Според БЪЛГАРСКИЯ СИНОНИМЕН РЕЧНИК ПОНЯТИЕТО "наука" означава - учение, просвета, знание, познание и образование. Най-странното е, че съвременният човек е превърнал ОБРАЗОВАНИЕТО в критерии, че този, който го притежава, е ЗНАЕЩ и МОЖЕЩ човек. А тези, които притежават академични санове само те имат ИСКОННОТО ПРАВО да определят кое "свободно съчинение" има или няма НАУЧНА стойност.

Неоспорим е фактът, че понятието "научна разумна логика" е необходима като критерий, но тя е приложима и валидна, не само за определен вид човешка дейност. И това се отнася найвече за видимия от човека материален свят, обаче наред с него съществува и друг - невидим от човешкото око. И това се дължи на обстоятелството, че планетата Земя представлява една незначителна частичка от необятната и непозната за нас Вселена. А това означава, че както нашата планета, така и всичко, което съществува на нея, е подвластно на нейните КОСМИЧЕСКИ закони. С други думи човешкият род

представлява взаимозависима частица от ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯ ЖИВОТ. И както ние сме в НЕГО, така и ТОЙ е в НАС.

На планетата Земя, както и във Вселената, нищо не се губи, нито не изчезва, тъй като това, което виждаме или не виждаме не УМИРА, а само се преобразява от една в друга форма, за да продължи да съществува като неделима част от ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯ живот. Тази проста истина недвусмислено показва че ТОЙ, ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯТ живот не е плод на въображение, а реалност. И за него се разказва в не малко митове, легенди и предания. Но за съжаление представителите на "Научната разумна логика" не приемат тези древни анали за научно доказателство и продължават да ги третират като мистерии.

Ние, съвременните представители на ЧОВЕШКИЯ род, не само че не знаем, но и нямаме представа какви и колко форми на ЖИВОТ съществуват във Вселената. Вярно е, че сме лишени от способността всичко да виждаме или да пипнем с ръка. Но също е вярно, че ние усещаме или чувстваме присъствието на един "невидим живот" сред нас. И въпреки всичко, ние продължаваме да пренебрегваме неговата роля и значение за живота на планетата Земя.

Пренебрегвайки съществуването на "Невидим свят" ние отричаме най-древния ЧОВЕШКИ СВЕТОГЛЕД, който е обявен от представителите на "научната разумна логика" за ЕЗИЧЕСКИ, т.е. РЕЛИГИЯ на ДИВИ и НЕВЕЖИ хора. По този начин ние отричаме уникални познания и умения у ЧОВЕШКИЯ род, които той е използвал, за да бъдат построени пирамидите в Египет, зикуратите в Месопотамия, а също така и многобройните мегалитни съоръжения и гробници, разпръснати в различни места по света. А това са тези уникални познания, за които днес казваме "знания, неизвестно откъде дошли".

За тяхното проучване освен археолози и историци, се включиха и астрономи, вследствие на което се появи и научната дисциплина "АСТРОАРХЕОЛОГИЯ". Но и техните усилия не се увенчаха с успех. Защо?

Защото се оказа, че тези древни монолитни паметници на

културата са били строени не само по ЗЕМНИ, но и по АСТРОНОМИЧЕСКИ архитектурни планове. А във всеки АСТРОНОМИЧЕСКИ архитектурен план са кодирани тези уникални знания, от които може да се узнае как се осъществява връзката, която реално съществува между ЗЕМНИЯ ЧОВЕК и ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯ живот. Всъщност това са знанията, които обясняват защо в тази отдалечена от нас епоха не е съществувал въпросът за произхода на човека.

Съвременният ЧОВЕК отдавна е загубил в голяма степен ЧОВЕШКОТО у себе си. И това се дължи най-вече на обстоятелството, че вървейки по пътя на еволюцията ЧОВЕШКИЯТ род постепенно е заменял ДУХОВНИТЕ с МАТЕРИАЛНИТЕ ценности. За този процес ни съобщава Платон в диалога "Критий", по-точно в тази част, която е озаглавена "Упадъкът в Атлантида", в която ни разказва дословно:

"В продължение на много поколения, докато у тях (атлантите - бел. авт.) била в достатъчна степен НАСЛЕДЕНАТА от БОГА природа, царете се подчинявали на ЗАКОНИТЕ и били привързани към ВРОДЕНОТО им БОЖЕСТВЕНО начало. Мислите им били ГОЛЕМИ, отнасяли се с РАЗУМНА ТЪРПЕЛИВОСТ към това, което винаги се случвало, и ЕДИН към ДРУГ поради това, че ГЛЕДАЛИ ОТГОРЕ на ВСИЧКО, освен на ДОБРОДЕТЕЛТА и смятали ИМУЩЕСТВОТО за нещо МАЛОВАЖНО и леко понасяли като някакъв ТОВАР купищата от ЗЛАТО и другите ИМУЩЕСТВА, не се ПОДЛЪГВАЛИ поради БОГАТСТВОТО си да се ОПИВАТ от РАЗКОШ и да не са ГОСПОДАРИ на себе си, но оставали ТРЕЗВИ и ясно виждали, че ВСИЧКИ тези НЕЩА се УГОЛЕМЯВАТ от ВЗАИМНОТО ПРИЯТЕЛСТВО, съчетано с ДОБРОДЕТЕЛТА, а ЗАГИВАТ поради ПРЕКАЛЕНО ДОМОГВАНЕ към ТЯХ И поставянето им на ПОЧИТ, а заедно с ТЯХ ЗАГИВА и ДОБРОДЕТЕЛТА. Поради този начин на МИСЛЕНЕ и докато продължавала да съществува БОЖЕСТВЕНАТА ПРИРОДА (човешкото в човека - бел. авт.) всичко, което преди това изредихме, се РАЗРАСТВАЛО. Но когато НАСЛЕДЕНИЯТ от БОГА ДЯЛ започнал да ИЗЧЕЗВА поради честото му СМЕСВАНЕ с голямо количество

СМЪРТНИ елементи ЧОВЕШКИЯТ НРАВ да НАДДЕЛЯВА, тогава те не могли повече да НОСЯТ БОГАТСТВОТО си и започнали да ПОСТЪПВАТ НЕПРИСТОЙНО и на СПОСОБНИЯ да ВИЖДА те се ПОКАЗВАЛИ ГРОЗНИ, понеже ПОГУБВАЛИ НАЙ-КРАСИВОТО между НАЙ-ЦЕННОТО, а НЕСПОСОБНИТЕ да ВИЖДАТ в какво се състои ИСТИНСКИЯТ ЩАСТЛИВ ЖИВОТ, започнали най-много да ги смятат за ПРЕКРАСНИ и ЩАСТЛИВИ, тогава именно, когато те били ИЗПЪЛНЕНИ с НЕСПРАВЕДЛИВА АЛЧНОСТ и МОЩ."

Това, което ни съобщава Платон, се отнася за НАЙ-ДРЕВНИЯ ЧОВЕШКИ СВЕТОГЛЕД. За този, който е съществувал преди Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.). И това е времето, когато материкът АТЛАНТИДА е превърнат в един ГОЛЯМ и множество малки острови. Тогава, когато вследствие на това глобално природно бедствие много малка част от ЧОВЕШКИЯ род оцелява.

Всъщност последиците от него са трагични за ЧОВЕШКИЯ род, тъй като оцелялото население е било принудено да живее в тази ранна епоха пещерен, а след това и номадски начин на живот. Планетата Земя е сполетяна и от друго глобално природно бедствие, което Платон нарича ПОТОПА (9570 г.пр.н.е.). То не е било така фатално за ЧОВЕШКИЯ род, но според автора на диалозите "Тимей" и "Критий" това е епохата, през която това, което е останало от материка Атлантида, е потънало в океана.

Ако искаме да бъдем ЧЕСТНИ пред съвестта си спрямо нашите ПРАОТЦИ и БЪДЕЩИТЕ поколения, трябва освен чистосърдечно да признаем, че най-древният ЧОВЕШКИ СВЕТОГЛЕД, който наричаме ЕЗИЧЕСКИ е съдържал непознати за съвременния човек знания. И тези знания прозират в голяма степен в учението на ОРФЕЙ. За тях красноречиво говори неговият девиз:

"Познай себе си и ще познаеш
Вселената и боговете."

Не е ли неоспорим факт, че ние:

- не познаваме себе си;
- почти нищо не знаем за Космоса и неговите закони, които

играят важна роля във Вселената и ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯ ЖИВОТ;

- нямаме представа колко са вселените - една, няколко или много на брой от една страна, а от друга, кои са БОГОВЕТЕ.

Според ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД, който е заложен в учението на ОРФЕЙ, не съществува дилемата за произхода на човека, тъй като ЧОВЕШКИЯТ род има един и същ общ корен със самата Вселена. И това е документирано от Аристофан, който ни съобщава следното:

"ОРФЕЙ над всички хора проповядваше идеята за БРАТСТВОТО на ЧОВЕЧЕСТВОТО."

В учението му неговата неповторима хуманност звучи с още по-голяма сила, в което се казва:

"ПОМОЩ за слабите,
утешение за страдащите,
надежда за всички."

А неговата добродетел се изразява в съвета му:

"В сърцето крепост с меч не можеш
да се добереш,
там песента прониква."

В учението на Орфей е издигната в култ ЧОВЕШКАТА ДОБРОДЕТЕЛ. А неговото ЧОВЕКОЛЮБИЕ е залегнало в основата на ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД, който е принадлежал на ТРАКИТЕ, т.е. на КОННИТЕ НАРОДИ. С други думи на тези НАРОДИ с ДРЕВНА ИСТОРИЯ, към които принадлежат и нашите ПРАОТЦИ - ПРАБЪЛГАРИТЕ.

В ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД на КОННИТЕ народи са заложени уникални познания в областта на КОСМОГОНИЯТА. Това обяснява защо в учението на Орфей се говори за "видим" и "невидим" свят. И тъй като неговото учение не е проучено от учените изследователи с "научна разумна логика", те само го интерпретират, поради което го обясняват като МИСТЕРИЯ.

Ако приемем тяхната "научна разумна логика" за критерий кое писмено произведение е "свободно съчинение" и кое с "научна стойност", то тогава би следвало да обявим и творчеството на Омир за МИСТЕРИЯ. Защо?

Защото както в "Илиада", така и в "Одисея" поетът е

заложил този древен ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, който не е бил чужд не само на Орфей, но и на Тамирис от ТРАКИЯ и Музей от една страна. А от друга, нали Омир е този, който ни разказва, че по време на Троянската война са взели участие не само видимите хора СМЪРТНИ, но и невидимите олимпийски богове БЕЗСМЪРТНИ.

Ако погледнем на изложеното в исторически план, се оказва, че тези мъже са живели в отдалечено от нас време, т.е. в епоха, по времето на която ЧОВЕШКИЯТ род е имал ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД. Но те не са били невежи, нито диваци, тъй като са притежавали уникални познания за Космоса и законите, които имат решаващо значение за ОБЩОВСЕЛЕНСКИЯ ЖИВОТ.

За техните познания по астрономия красноречиво говори това, което Омир ни разказва в "Илиада", осемнадесета песен, 443 - 521, следното:

"Изобрази във средата ЗЕМЯТА, НЕБЕТО, МОРЕТО,
неуморното СЛЪНЦЕ наред с пълноликия МЕСЕЦ,
всички СЪЗВЕЗДИЯ, дето обкичват НЕБЕТО високо,
всички ПЛЕЯДИ, ХИЯДИ, стрелеца могъщ ОРИОНА,
МЕЧКАТА също, която мнозина наричат КОЛАТА -
тя все на СЕВЕР кръжи, наблюдава безспир ОРИОНА
и се не КЪПЕ едничка във бездните на ОКЕАНА."

В същата осемнадесета песен Омир ни разказва:

"Впущат се в битка начело с АТИНА ПАЛАДА и АРЕС,
двамата ЗЛАТНИ и в ЗЛАТНИ одежди облечени цели,
хубави, снажни, с доспехи, тъй както са всички БЕЗСМЪРТНИ
те си ЛИЧАТ отдалече, а СМЪРТНИТЕ хора са ДРЕБНИ."

В основата за записването на тази история е заложено предимно творчеството на Омир, Херодот, Тукидид и други древни автори. Но тук съвсем логично възниква въпросът до каква степен тя няма "НАУЧНА" стойност? Защо?

Защото е известно, че от "Илиада" тези учени научават името на ТРАКИТЕ, и че те принадлежат към КОННИТЕ народи. Омир е този, който ни съобщава, че коневъдни области са както Тесалия и Арголида, така и редица други, от една страна. А от друга, не са малко героите, чието родословно дърво

води към техните праотци и бащи, които са били "конесмирители" и "стада притежаващи". Оттук съвсем основателно възниква въпросът освен ТРАКИТЕ, кои други КОННИ народи са взели участие в Троянската война, и кога във времето тези КОННИ народи се появяват на историческата сцена на Балканския полуостров като цяло (древна Елада, Егейско-Балканския басейн) и в земите на Западна Мала Азия?

Българските траколози са установили, че между ТРАКИ и ТРОЯНЦИ съществува голяма близост в областта на материалната и духовната култура. Но за голямо съжаление те се задоволяват само с тази констатация и техните изследвания спират дотук.

По всяка вероятност това се дължи на обстоятелството, че те не са проучили задълбочено творчеството на Омир.

Тази близост е отразена и в "Илиада", двадесет и четвърта песен "Откупване тялото на Хектор", 234 - 315, в която Омир дословно разказва:

"Чаша прекрасна - голямо богатство, която ТРАКИЙЦИ
дар му дариха, когато при тях бе изпратен. И нея старецът
не пощади във двореца, че искаше много
своя мил син да откупи...
А за Приама запрегнаха яки КОНЕ във ярема -
старецът сам ги отгледа на ясли, полирани вещо.
Зорко следяха за впряга отпред до високата къща
редом Приам и коларят, изпълнени с размисли мъдри."

Оттук логично възниква въпросът кога във времето и кои са племената или народите, които са дошли с КОНЕ в Троя?

Отговора ще намерим от екипа, ръководен от Манфред Корфман, който е направил археологически разкопки на ТРОЯ. Неговият екип от учени специалисти открива следното:

- ТРОЯ I е възникнала през 2920 г. пр.н.е. и без прекъсване е продължила да съществува и по времето на ТРОЯ II, която е престанала да бъде обитавана след 2450 г. пр.н.е. През този период от време тя е била град крепост или замък, чийто обитатели живеели от лов, земеделие и търговия. И тя е била обезлюдена след това в продължение на повече от 60 години.

- ТРОЯ III възниква през 2390 г. пр.н.е. и без прекъсване е

продължила да съществува по времето на ТРОЯ IV и ТРОЯ V, т.е. до около 1870 г. пр.н.е. При разкопките на тези три слоя археолозите откриват парчета от кости на КОНЕ, крави, овце и свине, които били основната местна храна на тяхното население. След 1870 г. пр.н.е. ТРОЯ V е била обезлюдена в продължение на повече от 170 години.

- ТРОЯ VI е съществувала в периода 1700 - 1250 г. пр.н.е. Учените от екипа на Манфред Корфман смятат, че това е бил град на цар Приам. Специалистите смятат, че той е бил разрушен от земетресение.

Оттук логично възниква въпросът коя е Омировата Троя?

Според Хайнрих Шлиман Троянската война се е състояла по времето на ТРОЯ II, която е датирана 2600 - 2450 г. пр.н.е. Очевидно неговото твърдение не е достоверно, тъй като по това време все още не е имало племена или народи, които историците наричат КОННИ.

Екипът, ръководен от Корфман, смята, че ТРОЯ VI, датирана 1700 - 1250 г. пр.н.е., е Омировата Троя. Това ново откритие, което, за разлика от Шлиман, е извършено по научен път, предизвиква спорове между учени с научни санове, които притежават т.нар. "научна разумна логика". И те са тези, които налагат мнението, че Приам е бил цар на ТРОЯ VI.

В интерес на истината трябва да призная, че не са ми известни какви са аргументите и доказателствата, дали основание за това мнение. Склонен съм да приема, че това по-скоро се дължи на обстоятелството, че тези учени нямат смелост да променят сега съществуващата официална история за ДРЕВНА ЕЛАДА, ЕГЕЙСКО-БАЛКАНСКИЯ БАСЕЙН и БАЛКАНСКИЯ ПОЛУОСТРОВ като цяло. Защо?

Защото ПРИАМ е бил цар на ТРОЯ V, и той е бил последният владетел на ТРОЯНЦИ. Троянската война се е състояла в периода 1855 - 1845 г. пр.н.е., което обяснява защо е била обезлюдена близо два века. След тази война част от троянци са били откарани в земите на ЕЛАДА, а останалите избягали в земите на съюзниците на ТРОЯ.

Ако учените с "научна разумна логика" признаят, че войната се е състояла по време на ТРОЯ V, това означава, че

праотците на Солон, Херодот, Питагор, Сократ, Платон и по-късните гръцки автори никога не са участвали във война срещу ТРОЯНЦИ. Освен това ще се окаже, че със сега съществуващата официална история на тази част на света е извършена НАЙ-ГОЛЯМАТА МИСТИФИКАЦИЯ, която я е превърнала наистина в МИСТЕРИЯ.

Далеч съм от мисълта да налагам своето виждане, но историческите сведения, изложени в творчеството най-вече на Омир, Херодот, Платон и други древни автори, които съм цитирал в трилогията под общото заглавие "Древната история на Балканския полуостров", красноречиво говорят, че не ГЪРЦИТЕ, а съвсем други народи са превърнали древна ЕЛАДА в люлка на европейската цивилизация.

За да не приеме читателят моето твърдение за голословно, ще си позволя да посоча някои от най-фрапиращите доказателства:

- Героят на героите АХИЛ е обявен за ГРЪК, но се оказва, че той е бил висок, снажен и едър. Бил е с РУСИ КОСИ, носел е шлем, на който се развява ГРИВА от КОНСКА опашка. Какъв гръцки герой е АХИЛ, след като АХЕЙЦИТЕ почитат неизвестния за ГЪРЦИТЕ бог СПЕРХЕЙ?

- Най-възрастният и най-мъдрият участник във войната срещу ТРОЯ е НЕСТОР - Геренския конник. Според Омир неговият баща НЕЛЕЙ е син на "ТЪМНОКЪДРАВИЯ" бог ПОСЕЙДОН и ТИРО. От Платон на историците е известно, че бог ПОСЕЙДОН принадлежи на АТЛАНТИТЕ, от една страна. А от друга - според Омир както НЕСТОР, така и неговият баща НЕЛЕЙ, които са владеели ПИЛОСЦИ, са правили жертвоприношение в чест на речния бог АЛФЕЙ и "ТЪМНОКЪДРАВИЯ" бог ПОСЕЙДОН.

Освен това на историците е известно, че ПИЛЪСЦИ са използвали т.нар. линеарно писмо "Б", на което се пише и чете ОТ ДЯСНО НА ЛЯВО, а не както ЕЛИНИТЕ - ОТ ЛЯВО на ДЯСНО.

- Царят на МИКЕНА АГАМЕМНОН и неговият брат РУСОКОСИЯ МИНЕЛАЙ - цар на АРГОС, са обявени също за ГЪРЦИ. Според Омир те са потомци на "КОНЕСМИРИТЕЛЯ"

ПЕЛОПС, от чието име идва и името на полуостров ПЕЛОПОНЕС. Но не на този според мита ПЕЛОПС, син на ТАНТАЛ, който напуснал Мала Азия и се преселил в ЕЛАДА, а на истинския и исторически достоверния ПЕЛОПС, който принадлежи към КОННИТЕ народи. На тези народи, които са почитали бог АРЕС. И за когото в Омировия ХИМН "КЪМ АРЕС" поетът е казал дословно:

"АРЕСЕ, КОЛЕСНИЧАРЮ! Свръхмощни царю ЗЛАТОШЛЕМНИ,
градозакрилнико смел, щитоносни и бронзодоспехни!
О, якоръки, всесилни, стена на Олимп, далнострелни!
Татко на НИКЕ победна, поддръжник на строга ТЕМИДА!
Ти си тиран за ВРАГА, а ВОДАЧ на мъже СПРАВЕДЛИВИ!
О, жезлоносецо смел, КОЛЕСНИЦА от огън подкарал
нейде в ефира, прорязан от пътища седемпланетни!
Твоят е третият път - там препускат ЖРЕБЦИТЕ ти буйни.
Чуй ме, закрилнико людски, що даваш разцъфнала младост!
Благо проблясвай отгоре над моя НИЩОЖЕН ЖИВОТЕЦ!
Пръскай мъжествена сила - да махна от себе си ЗЛОТО
люто, що в мен ЖИВЕЕ. И нека, о БОЖЕ, да мога
с РАЗУМ измамния ЗОВ на ДУШАТА си аз да ПРЕВИЯ,
да овладея ГНЕВА си преливащ и остър, когато
той кара ВОИНА в мен да се ВТУРВА във битка страхотна.
Сигурност дай ми, БЛАЖЕНИ, чрез своите безскръбни окови,
нека с МИРА да живея, далеч от враждебните КЕРИ!"

Несъмнено както "конесмирителя" ПЕЛОПС, така също АТРЕЯ "водач на войските", ТИЕСТА "стада притежаващ" и техните приемници - АГАМЕМНОН И РУСОКОС МИНЕЛАЙ са далечни потомци на този клон от ТРАКИТЕ ЕДОНИ, който се преселва в земите на ЕЛАДА. За тяхното появяване в тази част на Балканския полуостров е отразено в "Илиада", шеста песен, 119 - 159, в която Омир ни разказва дословно:

"Дълъг не беше живота на царя ЛИГУРГА ДРИАНТОВ,
който безумно се впусна във спор с БОГОВЕТЕ НЕБЕСНИ.
Някога той бе разгонил кърмачките на ДИОНИСА
в НИСА свещена. Те всички захвърлиха своите тирси
върху земята, преследвани с бич от ЛИКУРГА убиец."

Несъмнено това историческо събитие се е развило много преди Троянската война (1855 - 1845 г. пр.н.е.). Несъмнено това

се отнася за времето, когато траките ЕДОНИ, предвождани от цар ДРИАНТ и неговия син ЛИКУРГ завладяват тази част от областта БЕОТИЯ, в която се намирал град и планина на име НИСА. Всъщност те са завладели част от населението потомци на КАДЪМ, които са известни от историческата хроника под името ТИВАНЦИ, КАДМЕЙЦИ и БЕОТИЙЦИ. С други думи - потомци на този народ, който почита ХЕРАКЪЛ и ДИОНИС, но около 2560 г. пр.н.е. напускат Египет и се преселват в земите на ЕЛАДА.

Впоследствие ТРАКИТЕ ЕДОНИ се преселват на полуостров ПЕЛОПОНЕС, в чиито земи трайно отсядат. С течение на времето те се размесват с част от старото население и под тяхна егида възниква "нова общност", следствие на което в някаква степен загубва своята първоначална етническа и езикова принадлежност. Това обяснява защо столицата на РУСОКОСИЯ цар МИНЕЛАЙ носи тракийското име СПАРТА.

Що се отнася до ТРАКИТЕ, които са били в защита на ТРОЯ V, по-точно тези, които са населявали т.нар. ТРАКИЙСКИ ЗЕМИ, то те в голяма степен са запазили своята първоначална расова, етническа и езикова принадлежност. Към тези траки принадлежи и цар РЕЗОС, който по това време е бил владетел на Странджа планина.

Всъщност тези общности, които са ЗАЩИТАВАЛИ Троя на Приам и Хектор в голяма степен са запазили своята първоначална расова, етническа и езикова принадлежност. И това се потвърждава от Омир, който в "Илиада", четвърта песен, 403 - 442, за тях дословно казва:

"Ала не беше викът им еднакъв, речта бе различна:
СМЕСЕНИ РАЗНИ ЕЗИЦИ на МНОГО СЪБРАНИ НАРОДИ."

А за КАРИТЕ, които по това отдалечено от нас време са населявали град МИЛЕТ в Мала Азия ни съобщава, че те са били "известни със ГОВОР НЕЗВУЧЕН". Казаното от Омир съвсем не е без значение, тъй като техният "ГОВОР НЕЗВУЧЕН" ни отвежда към ФИНИКИЙСКАТА писменост, чиято азбука в първоначалния си вид е съдържала 22 символа на СЪГЛАСНИ ЗВУЦИ, и нито един на гласен звук.

Почти по едно и също време самият край на IV или в самото

начало на III хил. пр.н.е. заедно с ТРАКИТЕ на Балканския полуостров се появяват и СЛАВЯНСКИ КОННИ племена, които трайно отсядат в днешните земи на МИЗИЯ. Тяхната история е почти идентична с този клон от ТРАКИТЕ ЕДОНИ. Впоследствие и те предприемат експанзия към земите на ЕЛАДА. Тяхното трайно присъствие е отразено в творчеството на древните автори. Какво имам предвид?

От проучванията, които направих, се оказа, че тези КОННИ племена са праотците на АХИЛ и АЯКС ТЕЛАМОНОВ, наричан още "ВЕЛИКАН, големия АЯКС". За АЯКС в "Илиада", втора песен 488 - 569, Омир ни разказва дословно:

"Бързия син на Ойлея АЯКС бе водач на ЛОКРИЦИ,
КОЙТО не бе еднакъв на РЪСТ със АЯКС Телемонов,
бидейки МНОГО ПО-МАЛЪК, ВЪЗНИСЪК, с ленена броня,
но надминаваше в боя всички ЕЛИНИ, пък и АХЕЙЦИ."

Ако ТРАКИТЕ ЕДОНИ са превърнали АРГОЛИДА в КОНЕВЪДНА, то областта ТЕСАЛИЯ е превърната в КОНЕВЪДНА от праотците на АХИЛ и АЯКС Телемонов. Тяхната расова принадлежност ни отвежда към мита за двамата братя близнаци МАКЕДОНОС и МАГНЕС.

Според този мит БРАТЯТА БЛИЗНАЦИ са родени от майка ТЮИЯ и баща ЗЕВС. И самата ТЮИЯ била дъщеря на ДЕВКАЛИОН и внучка на ПРОМЕТЕЙ. Ако приемем този мит за чиста монета, се оказва, че МАКЕДОНОС и МАГНЕС са КРИТЯНИ, тъй като в "Илиада" Омир твърди, че родоначалници на КРИТЯНИ са ДЕВКАЛИОН и МИНОС от една страна. От друга - според историческата хроника за остров КРИТ критяни са били "тъмнобели", средни на ръст, т.е. принадлежали към този етнически тип, който историците наричат "средиземноморски".

Ако изходим от името на МАКЕДОНОС, то това име означава ВИСОК, ДЪЛЪГ, СНАЖЕН, ЕДЪР, СТРОЕН и т.н. Съвсем очевидно е, че МАКЕДОНОС притежава такива физически качества, които са характерни за героя на героите АХИЛ и АЯКС Телемонов. По време на Троянската война (1855 - 1845 г. пр.н.е.) АХИЛ е живял във ФТИЯ. И това е казано пределно ясно в "Илиада", първа песен, 116 - 197, в която РУСОКОСИЯТ

герой, който носи шлем с гребен от КОНСКА ОПАШКА дословно:

"Аз не съм тук пристигнал за копиеметци ТРОЯНЦИ,
с тях да се бия, понеже не са ми във нищо виновни.
Никога те не са грабили мои КОНЕ или КРАВИ,
никога те в плодородна и воинокърмилница ФТИЯ
жътва не са ми затрили, че нас ни делят непристъпно
НИЗ ПЛАНИНИ гъстосенчести, пък и МОРЕТО ехтящо.
Аз ще замина за ФТИЯ, защото е много по-редно
с витите кораби вкъщи да ида; и вече не искам
тук незачетен да събирам за тебе имот и богатства."

На кого са потомци АХИЛ и АЯКС Теламонов ни съобщава бащата на историята Херодот, който в "История", част I, книга първа, 56, разказва следното:

"По време на цар ДЕВКАЛИОН този народ живеел в земята ФТИОТИДА (област около град ФТИЯ в коневъдна ТЕСАЛИЯ, бел.авт.) при ДОРОС, син на ЕЛИН, живял в земята, която се намирала в подножието на ОСА и ОЛИМП (планина между ТЕСАЛИЯ и МАКЕДОНИЯ, бел.авт.) и която се наричала ХИСТАЙОТИДА; от ХИСТАЙОТИДА, откъдето КОДМЕИТЕ (потомци КАДЪМ, митичен цар на ТИВА в БЕОТИЯ, баща на СЕМЕЛА, която е майка на бог ДИОНИС, известни още под името ТИВАНЦИ и БЕОТИЙЦИ, бел.авт.), те се преселили в ПИНДОС - наричали ги МАКЕДОНЦИ. Оттам пак се преместили и преминали в ДРИОПИДА, а от ДРИОПИДА дошли в ПЕЛОПОНЕС и тъй били наречени ДОРИЙЦИ."

На историците с академични санове и претендиращи, че само те притежават "научната разумна логика" е добре известно, че в творчеството на Омир никъде не се споменава за народ на име ГЪРЦИ. На тях също е известно, че то се появява едва през VIII в.пр.н.е., и то в Италия, когато в нейните земи трайно отсяда БЕОТИЙСКО племе. Тогава италийските племена започват да наричат БЕОТИЙСКОТО племе ГРАИ. И забележете - от името на ГРАИ идва и общоиталийското название за всички ЕЛИНИ - GRAECI (ГЪРЦИ).

И обърнете внимание - това БЕОТИЙСКО племе е пренесло от ЕЛАДА в Италия ЕВБЕЙСКОТО писмо, с ДРЕВЕН

АХЕЙСКИ произход, ползвано в Халкида и Еретрея, било възприето от ЕТРУСКИТЕ, а чрез тях и от РИМЛЯНИТЕ, развивайки се в класическата ЛАТИНСКА АЗБУКА.

На учените историци, а също така лингвисти и полиглоти е много добре известно, че в творчеството на Омир никъде не се споменава народ на име ГЪРЦИ. Много рядко той споменава и името ЕЛИНИ, какъвто е случаят в "Илиада" втора песен, 651 - 691, в която поета дословно разказва:

"Тия, които живееха в мир в Пеласгийския АРГОС,
тия, които владееха АЛОС, ТРЕХЕН и АЛОПА,
плодната ФТИЯ и малка ЕЛАДА с жени най-красиви,
тях МИРМИДОНЦИ, АХЕЙЦИ и ЕЛИНИ всички зовяха,
имаха кораби те петдесет със АХИЛА начело".

Оттук с основание възниква въпросът - какви доказателства са използвали учените с "разумна научна логика" да твърдят, че "ЕЛИН (ХЕЛЕН), цар на ТЕСАЛИЯ, внук на ПРОМЕТЕЙ, син на ДЕВКАЛИОН и ПИРА. ЕЛИН е митическият родоначалник на ЕЛИНИТЕ, ЕПОНИМ на ЕЛАДА, а неговите синове и дъщери са ЕПОНИМИ на основните ЕЛИНСКИ племена. С мита за ЕЛИН се подчертава ОБЩИЯ произход на ГРЪЦКИТЕ племена, I, 56".

Когато казах, че сегашната официална история на ЕЛАДА представлява МИСТЕРИЯ, то това се дължи на факта, че това твърдение е изградено въз основа на ХЕРОДОТ. По-точно на сведения в "История", част, I, книга първа, 56 в която ни съобщава, че "по време на цар ДЕВКАЛИОН" е живял ДОРОС, "син на ЕЛИН" от една страна. От друга - ако историците отъждествяват името на Херодотовия ЕЛИН с ХЕЛЕН, то това на какво "научно доказателство" е направено, след като в "Илиада" ще срещнем с това име:

- ХЕЛЕН: 1. син на Приам и Хекуба, прочут ТРОЯНСКИ прорицател (VI, 76 и др.).

2. син на Енопион, за когото в "Илиада", песен пета, 692 - 732, Омир разказва:

"ХЕЛЕН, потомък ЕНОПОВ, Оресбий с блестящия пояс,
който живееше в Хила, отдаден на своите имоти
чак до Кефийското езеро, заедно с него и други
там БЕОТИЙЦИ живееха сред плодородни полета".

Ако обърнем страниците на АЗБУЧНИКА на СОБСТВЕНИТЕ имена, приложен към "Илиада", ще прочетем следното:

- ЕОЛ: 1. син на ХЕЛЕН и нимфата Орсейда, цар на МАГНЕЗИЯ, баща на Сизиф и Атамант, родоначалник на ЕОЛИЙЦИТЕ (VI, 154). А жителите на областта МАГНЕЗИЯ в ТЕСАЛИЯ са така наречените МАГНЕТИ, т.е. потомци на МАГНЕС - брат - близнак на МАКЕДОНОС. Те също са участвали във войната срещу ТРОЯ. За тях в "Илиада", втора песен, 733 - 773, Омир казва дословно:

"А Тендредонов ПРОТОЙ бе водач на МАГНЕТИТЕ силни -
волно живееха те край ПЕНЕЙ в ПЕЛИОН гъстолистен.
ЗНАТНИЯТ пъргав ПРОТОЙ ги предвождаше в люти битки".

Сведенията, които изложих, не са плод на моето въображение, и това което написах, не е свободно съчинение, а предимно цитати от творчеството на Омир и Херодот. С други думи - творчеството на автори, което е било използвано, за да бъде сътворена сега съществуващата официална история, не само на ЕЛАДА, но и на ЕГЕЙСКО-БАЛКАНСКИЯ БАСЕЙН и БАЛКАНСКИЯ ПОЛУОСТРОВ. Доколко тяхната история е достоверна, на този въпрос читателят сам може да си отговори.

През последните години усилено се говори за необходимостта да бъде проучена и написана историята на "Древните българи през 681 година". По повод на това патриотично начинание, както казах още в увода към настоящата книга, вече са създадени два центъра, под чиято егида ще бъде написана бъдещата ОФИЦИАЛНА ИСТОРИЯ на БЪЛГАРИТЕ. Сътрудници на тези центрове са видни български учени, с академични санове, които притежават "научна разумна логика". Някои от тези учени публикуваха редица научни трудове, а също така публикуваха статии в различни вестници и списания.

Ако си позволих да направя това отклонение от темата "История на древните българи", то това се дължи на статията на проф. д-р Георги Бакалов, публикувана в сп. "БЪЛГАРИЯ", бр. 3, 1999 г., със заглавие "БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА е СЪЗДАДЕНА през 165 г.". В нея авторът дословно казва:

"Това обаче не ни дава основание да пренебрегнем един АВТЕНТИЧЕН паметник като "ИМЕННИКА", който сочи като начало годината 165. И ако приемем, че съвременните ГЪРЦИ и ИТАЛИАНЦИ са исторически наследници на своите ДРЕВНИ ПРЕДЦИ, то веднага след ТЯХ НАРОДЪТ с НАЙ-ДРЕВНА ДЪРЖАВНОСТ е БЪЛГАРСКИЯТ. И това не е само НЕСЪМНЕН исторически ФАКТ, но и причина за основателно САМОЧУВСТВИЕ, така ДЕФИЦИТНО за днешните БЪЛГАРИ."

Не се учудвам на подобно твърдение, в което отново над БЪЛГАРИТЕ стоят ГЪРЦИ и ИТАЛИАНЦИ. Защото българските учени историци, с научни санове и "научна разумна логика" от Алма Матер са против "свободно СЪЧИНИТЕЛСТВО и НАСИЛИЕ над ОСКЪДНИТЕ ФИЛОЛОГИЧЕСКИ ДАННИ и чието СПЕКУЛАТИВНО ИНТЕРПРЕТИРАНЕ роди НЕВЕРОЯТНИ ХИПОТЕЗИ". А това означава, че те поставят табу над всяко произведение с исторически сведения, с които те не са съгласни.

Според сега съществуващата официална история за прабългарите, нашите ПРАОТЦИ се появяват на историческата сцена в земите на Балканския полуостров през новата ера. Логично е да се приеме, че тези ПРАБЪЛГАРИ пренасят със себе си своята материална и духовна култура. А щом пренасят и духовната си култура, то те пренасят и името на своя бог ТАНГРА.

Освен с името ТАНГРА, някои го наричат с името ТАНГРЕ, а днес дори има създадена ФОНДАЦИЯ с филологически издържаното име ТанНакРа. Сътрудниците на тази ФОНДАЦИЯ са видни български учени, които са си поставили за цел да популяризират древната история на БЪЛГАРИТЕ сред нашата културна общественост, тъй като тя твърде малко я познава.

Десен сътрудник на тази ФОНДАЦИЯ на име ТанНакРа е и проф. д-р Георги Бакалов. Ако той наистина държи да бъде разкрита обективната история на ПРАБЪЛГАРИТЕ, никога не би поставил над тях ГЪРЦИ и ИТАЛИАНЦИ, тъй като и тяхната древна история не е изяснена, както и на нашите ПРАОТЦИ. Защо?

Защото ако искаме да бъдем обективни, би следвало да се

замислим върху сведенията, за които ни разказват в творчеството на Херодот и Тукидид.

През 480 г. пр.н.е. персийския цар КСЕРКС предприема поход срещу ЕЛАДА. Историческите събития, свързани с тази война, са отразени от Херодот в "История" част II, книга девета, 15, 35, 43, в която ни разказва следното:

"По-късно Мардонис получил вест, че ЕЛИНИТЕ се били събрали в Истмос. И той се върнал обратно през Декелия; беотархите пратили да повикат асопите, които им били съседи, и те му показали пътя за Сфендалия, а оттам за ТАНаГРА; той се установил през нощта на лагер в ТАНаГРА, а на СЛЕДВАЩИЯ ДЕН тръгнал към Сколос и бил ВЕЧЕ в ЗЕМЯТА на ТИВАНЦИТЕ.

Петте състезания били: едното - което било първото, било това при Платея, след него това при Дипайа срещу аркадци с изключение на тези от Мантинея; после това срещу месенците при Истмос; и накрая при ТАНаГРА срещу АТИНЯНИТЕ и АРГОСЦИТЕ; с последното се приключили петте победи.

На предсказанията на Бакис, направени за тази битка (при Платея между ПЕРСИ и ЕЛИНИ, бел.авт.)

... и на брега на река ТормоДОН и на Асопос тревисти събраната ЕЛИНСКА бран и викът на ВАРВАРОГЛАСНИ, с който ще паднат мнозина лъконосци мидийци, следвайки жребия, щом съдбоносният ден ми настъпи, както и някои други подобни, принадлежащи на Мусайос, знам, че се отнасят до персите. Реката ТермоДОН тече между ТАНаГРА и Глисас".

Името на град ТАНаГРА ще срещнем и в "История на Пелопонеската война", книга първа, 108, където Тукидид ни разказва дословно:

"Битката се разиграла в ТАНаГРА, на БЕОТИЙСКА земя. Победители излезли ЛАКЕДЕМОНЦИТЕ и техните съюзници. След това ЛАКЕДЕМОНЦИТЕ навлезли в Мегарида, изсекли там плодните дървета (и лозята) и потеглили обратно у дома си през ГЕРАНИЯ и Истма. А пък АТИНЯНИТЕ на шестдесет и втория ден след битката (при ТАНаГРА) предприели офанзивни действия срещу БЕОТИЙЦИТЕ под командването на Миронид. След като им дали една победоносна битка в

Ойнофита, те завладели БЕОТИЯ и ФОКИДА, разрушили КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ на ТАНаГРА и влезли като заложници сто между най-богатите граждани на Опунтийските Локри."

Оттук съвсем логично възниква въпросът - кои са народите и кога във времето са дали името на:

- град ТАНаГРА;
- реката ТормоДОН и
- ГЕРАНия, която идва от думата: ГЕРАН, обявена за новогръцка дума.

Несъмнено това не са праотците на Кубратовите ПРАБЪЛГАРИ, тъй като те се появяват на историческата сцена на континента Европа по време на новата ера. И това е този клон от ПРАБЪЛГАРИТЕ, който през X в.пр.н.е. трайно са населявали земите на днешна Маджурия.

Нито са праотците на ВОЛЖКИТЕ ПРАБЪЛГАРИ, понеже те се появяват в земите на Урал и реките Волга и Дон след 539 г. пр.н.е. Всъщност това е този клон от ПРАБЪЛГАРИТЕ, които са потомци на НавухоДОНосор II, чието ПРАБЪЛГАРСКО име е НАБУ КУДУРИ УЦУР II. И това се потвърждава от факта, че в "ИМЕННИКА на БЪЛГАРСКИТЕ канове" се споменава името НАВУхоДОНосор, и той цар и владетел на ВАВИЛОН, а не на АСИРИЯ, както твърди един съвременен историк с академичен сан.

Има и трети клон ПРАБЪЛГАРИ, на които е бил владетел ХуДОН. Тези наши ПРАОТЦИ, предвождани от ХуДОН, се появяват на историческата сцена с други народи (евреи, египтяни, далматинци и малко племе арийци) в земите на Балканския полуостров около 920 г. пр.н.е. И те трайно отсядат в земите на Странджа планина. А това са ПРАБЪЛГАРИТЕ, които са дали древното селище УРГУРИ (дн. Българи) и на древното крайморско селище УРдовиза.

Четвъртият клон ПРАБЪЛГАРИ са известни от историческата хроника под името САРМАТИ. Тези ПРАБЪЛГАРИ предвождани от САВСКАТА ЦАРИЦА, а с тях и подвластните й АЛАНИ, чийто родословие води към ПЕРСИТЕ, през X в. пр.н.е. се появяват в земите на Азовско море и река Дон. Оттук

постепенно завладяват земите, разположени между река Дон и Днестър.

По-късно те се разделят, тъй като АЛАНИТЕ остават в тези земи, а потомците на САВСКАТА ЦАРИЦА предприемат поход срещу течението на река Дунав, след което трайно отсядат в днешните земи на Австрия и Унгария. Тук този клон от ПРАБЪЛГАРИТЕ влиза в съюз с:

- клон от ГАЛИТЕ, праотци на французите;
- клон от МИРМИДОНЦИТЕ, праотци на албанците;
- клон от АРИЙЦИТЕ, праотци на германците;
- други много по-малобройни и неизвестни племена.

Под егидата на ГАЛИТЕ тези представители на различни народи нахлуват в земите на днешна Италия. С течение на времето достигат до земите разположени на река Тибър и превръщат селището Рим в свой център.

По-късно, неизвестно по какви причини и кога във времето, този клон от ПРАБЪЛГАРИТЕ напуска земите на Италия и се преселва в Северозападната част на Балканския полуостров. Тук трайно отсядат, и като потомци на САВСКАТА ЦАРИЦА те дават името на реката - Сава.

Ако погледнем на изложеното в исторически аспект се оказва, че след 920 г.пр.н.е. в земите на Балканския полуостров е имало непрестанно представители на ПРАБЪЛГАРИТЕ, които са населявали различни региони от една страна. А от друга - че това са били потомците на ХуДОН и САВСКАТА ЦАРИЦА.

След новата ера на Балканския полуостров се появяват ПРАБЪЛГАРИТЕ - потомци на НавухоДОНосор. По-точно - приемници на АВИТОХОЛ, които се обединяват с останалите два клона, този на ХуДОН и САВСКАТА ЦАРИЦА. Тези три клона ПРАБЪЛГАРИ създават така наречената "СТАРА ВЕЛИКА БЪЛГАРИЯ", от която всъщност произлиза и името на полуострова "БАЛ - КАН - ски полуостров", т.е. ГОЛЕМИЯ - КАНски полуостров.

За тези наши ПРАОТЦИ, които са положили основите на "СТАРА ВЕЛИКА БЪЛГАРИЯ" ще намерим не малко исторически доказателства, за които ни съобщават и български изследователи. Особено внимание заслужава откритията на Д. П.

ДАСКАЛОВ - член на Софийското археологическо дружество, който е публикувал в книгата си под заглавие - "БЪЛГАРИТЕ потомци на ЦАРСТВЕНИТЕ СКИТИ и САРМАТИ", 1913 г. А до каква степен те имат "НАУЧНА" стойност красноречиво говори нейното подзаглавие - "Най-ново изследване по ИСТОРИКО - АРХЕОЛОГИЧЕСКИ паметници".

В никакъв случай не би следвало да се игнорират и откритията, направени от ГАНЧО ЦЕНОВ в книгата му "КРОВАТОВА БЪЛГАРИЯ И покръстването на БЪЛГАРИТЕ". Също така и книгите на Д. СЪСЕЛОВ, както и на не малко други патриотично настроени българи, които са търсели корените на своите ПРАОТЦИ.

Всеизвестно е, че в продължение на десетки години тази тема бе ТАБУ за българските изследователи на ИСТОРИЯТА на ПРАБЪЛГАРИТЕ преди 681 г. Причините са известни и това обяснява защо техните книги не са били преиздавани. Но сега, когато не само се говори, но се правят и НАУЧНИ КОНФЕРЕНЦИИ на тази ТЕМА, необяснимо защо тези автори продължават да бъдат поставени в забвение?

Последният клон от нашите ПРАОТЦИ са КУБРАТОВИТЕ ПРАБЪЛГАРИ, които са населявали в продължение на едно и половина хилядолетие земи в най-източната част на континента Азия. Тези, поради които е била издигната КИТАЙСКАТА СТЕНА. Това е този клон на ПРАБЪЛГАРИТЕ, по-точно техните потомци, които не са били никога подвластни на ТУРСКИЯ ХАГАНАТ, тъй като са имали непрекъснато своя ДЪРЖАВА и свой владетел, който е носел титлата КАН. И това се потвърждава от факта, че една "ОРДА"* не би била в състояние да има не само амбициите, но и силата да сложи началото за ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО на "СТАРА ВЕЛИКА БЪЛГАРИЯ".

Обстоятелството, че за тях се говори във византийската хроника, и най-вече твърдението им, че КУБРАТ е сложил началото на нейното ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ, недвусмислено показва, че "СТАРА ВЕЛИКА БЪЛГАРИЯ" е исторически факт.

* Авторът придава на понятието "Орда" широкоизвестния смисъл на малка група хора. Всъщност под името "орда" трябва да се разбира голям организиран народностен клон българи (Д. Б.)

И това е съвсем логично, тъй като се ВЪЗСТАНОВЯВА само това, което РЕАЛНО е СЪЩЕСТВУВАЛО. Това обяснява откъде и от кои ПРАБЪЛГАРИ е дадено името БАЛ - КАН - ски (ГОЛЕМИЯ - КАН - ски) полуостров.

Съвременните официални представители на научната историческа мисъл в България за голямо съжаление продължават да търсят корените само на КУБРАТОВИТЕ българи. И това тяхно усилие ще завърши с излишни дискусии, тъй като в различните епохи е имало не една, а по няколко БЪЛГАРСКИ ДЪРЖАВИ, и всяка една от тях е населявала различни региони на света. Едни от тях, за които вече споменах, са нашите ПРАОТЦИ, но е имало и други ПРАБЪЛГАРИ, които са техни събратя. Поради това обстоятелство се налага да насочим усилията си в разкриване на ИСТОРИЯТА на ПРАБЪЛГАРИТЕ като цяло. Да разграничим КОИ от тях са наши ПРАОТЦИ, и КОИ са техни СЪБРАТЯ. Едва тогава ще разберем, че не е необходимо да търсим "група от НАРОДИ с такава ДРЕВНА ИСТОРИЯ, в която са били и БЪЛГАРИТЕ", тъй като самите ПРАБЪЛГАРИ според древен хронист са били "толкова многобройни, колкото пясъка в пустинята".

Съвсем преднамерено си позволих това въведение, тъй като историческите сведения, които си позволих да цитирам красноречиво говорят, че ПРАБЪЛГАРИТЕ принадлежат към най-древните народи. И че това са така наречените КОННИ НАРОДИ, които пряко са участвали за възникването на ОБЩОЧОВЕШКАТА цивилизация в различни региони на света. А това означава, че ПРАБЪЛГАРИТЕ представляват този клон от ОБЩОЧОВЕШКИЯ род, който успява да оцелее по време на Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.). По време на тези глобални природни бедствия както ПРАБЪЛГАРИТЕ, така и останалите оцелели представители на КОННИТЕ народи са населявали земите, разположени в Североизточната част на континента Азия. И те продължили да населяват тази част на света докъм края на IV хил. пр.н.е., след което е сложено и началото на тяхното преселение. Това е времето, когато е сложено началото на разпространението на КОНЯ в други региони на света, на техния светоглед и богове, а заедно с тях и на техния език.

Най-старият ПРАБЪЛГАРСКИ език е един от тези малко на брой езици, на които са говорили част от ЧОВЕШКИЯ РОД, които учените изследователи полиглоти и лингвисти са обявили за АРИЙСКИ и с лишеното от съдържание понятие "ИНДО-ЕВРОПЕЙСКИ".

За историята на ПРАБЪЛГАРИТЕ изложих не малко исторически сведения както в първата трилогия под общото заглавие "Хомо сапиенс за произхода на Хомо сапиенс", а така също и във втората трилогия под общото заглавие "Древната история на Балканския полуостров". Но тъй като тя бе само част от темата за ДРЕВНИТЕ НАРОДИ, които пряко или косвено са участвали във възникването на високоразвитите цивилизации в долината на река Нил (Египет), Двуречието (Месопотамия), Балканския полуостров като цяло и т.н. и нямах възможността да се спра по-подробно на историческите сведения, митове, легенди и предания, в които се разказва за нашите ПРАОТЦИ и техните СЪБРАТЯ. Поради тази причина се заех да напиша настоящата трилогия под общото заглавие "ДРЕВНАТА ИСТОРИЯ на БЪЛГАРИТЕ". В нея ще повторя всичко разказано за тях в предшестващите ги две трилогии, но също така ще добавя и редица нови доказателства, които неволно или преднамерено съм спестил.

ВСЕКИ НАРОД, КОЙТО НЕ ЗНАЕ ИСТОРИЯТА НА СВОИТЕ ПРАОТЦИ, Е СЛЯП ЗА СВОЕТО БЪДЕЩЕ

Нашите ПРАОТЦИ и техните СЪБРАТЯ, които са известни в историческата хроника под името БЪЛГАРИ, би следвало да наричаме ПРАБЪЛГАРИ. И това се налага поради обстоятелството, че в дълбока древност е имало не една, а няколко държави, които те са основали в различни региони на света. Освен това ПРАБЪЛГАРИТЕ като цяло са представлявали незначителна част от ЧОВЕШКИЯ род, който е успял да оцелее по време на Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.).

По време на това глобално природно бедствие, което се е оказало фатално не само за човешкия род, но и за флората и фауната на планетата Земя до наши дни са стигнали не малко митове, легенди и предания. От тях узнаваме, че по време на тази катастрофа нашата ПЛАНЕТА променя своята орбита. Настъпва промяна в полукълбата - Северното се превръща в Южно, а Южното в Северно. Тази промяна води до преместването и на магнитното поле.

В новата си орбита нашата планета, макар и съвсем незначително, е изменила и земната си ос. Това обстоятелство обяснява защо в някои от древните предания се казва, че старите джунгли постепенно се превърнали в пустини, а пустините - в джунгли.

Сведенията за тази ранна епоха са съвсем оскъдни, но те недвусмислено показват, че по време на Космическата катастрофа е настъпила коренна промяна на географската карта на планетата Земя. По време на това глобално природно бедствие е имало изключително силно вулканична дейност, която е променила съотношението между сушата и водата. Някои от така наречените митични материци потънали на дъното на океаните. А на тези континенти, които днес познаваме, е променен както техния релеф, така също и местонахождението, на което са се намирали преди катастрофата.

В творчеството на не малко древни автори се говори за природните бедствия, които са сполетявали нашата планета. И те са тези, които са променяли както климатичните условия, така също предопределяли битието на оцелелия от тях ЧОВЕШКИ РОД.

За тях научаваме от Херодот, който в "История", част I, книга втора, 142, ни разказва следното:

"Дотук в моя разказ говореха египтяни и египетски ЖРЕЦИ, разказвайки как от първия ЦАР до ЖРЕЦА на Хефест, този, дето последен се възцарил, имало ТРИСТА ЧЕТИРИДЕСЕТ и ЕДНО поколения хора и между тези хора имало колкото ПЪРВОЖРЕЦИ,толкова и ЦАРЕ. И наистина ТРИСТА поколения мъже правят ДЕСЕТ ХИЛЯДИ години; защото ТРИ

поколения мъже правят СТО години. А още ЧЕТИРИДЕСЕТ и ЕДНО поколения от останалите над ТРИДЕСЕТ правят ХИЛЯДА ТРИСТА и ЧЕТИРИДЕСЕТ години. По този начин през ЕДИНАДЕСЕТТЕ ХИЛЯДИ и ЧЕТИРИДЕСЕТ години - твърдяха - не е имало нито един ЧОВЕКОПОДОБЕН БОГ; нито по-рано, нито по-късно се е случвало твърдяха - нещо подобно сред останалите, които са били ЦАРЕ на Египет. През това време СЛЪНЦЕТО четири пъти се е ИЗДИГАЛО от обикновеното си местохождение, ИЗГРЯВАЙКИ два пъти ТАМ където СЕГА ЗАЛЯЗВА, и ЗАЛЯЗВА два пъти ТАМ, където СЕГА се ИЗДИГА; но въпреки тези ПРЕМЕСТВАНИЯ в Египет нищо не се е променило - нито това, което добивали от земята, нито това което добивали от реката, нито пък нещо около болестите и умиранията".

За природните бедствия, които сполетяват нашата планета ни съобщава и Платон в диалога "ТИМЕЙ", той ни разказва следното:

"И един от ЖРЕЦИТЕ, много - много възрастен човек казал:

Много пъти и по различен начин е имало и ще има унищожавания на хора, НАЙ-ГОЛЕМИ чрез ОГЪН и ВОДА и по хиляди други начини - други по-малки. И при вас се разказва как някога синът на СЛЪНЦЕТО ФАЕТОН впрегнал бащината си колесница, но понеже не могъл да я кара по бащиния си път, изгорил всичко по Земята и сам загинал поразен от мълния - това се разказва под формата на МИТ, а ИСТИНАТА Е, че на ГОЛЕМИ ИНТЕРВАЛИ, от ВРЕМЕ на ВРЕМЕ става отклонение от ТЕЛАТА, ДВИЖЕЩИ се по НЕБЕТО около Земята, и тогава всичко на Земята загива от ГОЛЯМ ОГЪН".

Ако си позволих да цитирам Херодот и Платон, то това го направих с една-единствена цел - да обърна вниманието на тези учени изследователи на най-древната ОБЩОЧОВЕШКА история, че е време тя да бъде преразгледана, тъй като сега съществуващата, по която се преподава в училищата и университетите е недостоверна. Защо?

Защото ЧОВЕШКИЯТ род преди Космическата катастрофа,

не е бил див и невеж. И ако е бил принуден да премине през пещерния, а по-късно и номадския начин на живот, то това се дължи предимно на глобалните природни бедствия. И най-вероятно последната Космическа катастрофа е била тази, за която Херодот казва, че СЛЪНЦЕТО - "изгрява два пъти ТАМ, където СЕГА ЗАЛЯЗВА, и ЗАЛЯЗВАЙКИ два пъти ТАМ, откъдето СЕГА се ИЗДИГА". А подобно явление може да се яви само тогава, за което Платон ни съобщава - "че на ГОЛЕМИ ИНТЕРВАЛИ, от ВРЕМЕ на ВРЕМЕ става отклонение на ТЕЛАТА, ДВИЖЕЩИ се по НЕБЕТО".

Що се отнася до времето - кога точно се е състояла Космическата катастрофа, Херодот използва критерия, че "три поколения мъже правят СТО ГОДИНИ". Несъмнено ако бъде приложен друг критерий, който да бъде съобразен с обстоятелството, че в различните епохи продължителността на ЧОВЕШКИЯ живот е бил различен, то тогава бихме получили по-точна датировка от тази, която посочих в началото - 11 650 - 11 542 г. пр.н.е.

Съвсем очевидно е, че сведенията които ни съобщава бащата на историята Херодот и бащата на академията Платон, не би следвало да бъдат игнорирани от историците. Защо?

Защото съвременните представители на световната научна мисъл са открили не малко доказателства, които недвусмислено потвърждават твърденията на тези двама автори. Не е ли факт, че под пясъците на днешните пустини лежат коритата на големи реки, а по техните брегове има руини от изключително древни градове. Както е факт, че археолозите откриват трупове на животни, в стомасите на които има тропическа растителност, и то не къде да е, а в почти вечно замръзналите земи разположени в най-северната част на континента Азия.

Не би следвало да бъдат пренебрегвани най-древните митове, легенди и предания, тъй като и в тях има не малко доказателства. В шумерската митология оцелял представител по време на това глобално природно бедствие е героят ГИЛГАМЕШ. В тази ранна епоха е синът на титана ПРОМЕТЕЙ - ДЕВКАЛИОН и неговата съпруга ПИРА, които според Омир са родоначалници на КРИТЯНИ. Но особено внимание следва да се обърне на сведенията заложени в БИБЛИЯТА. Защо?

Защото в основата на БИБЛИЯТА са заложени сведенията от СКРИЖАЛИТЕ на МОЙСЕЙ (XVI - XV в.пр.н.е.) - най-великата личност от еврейската история: едновременно войн, държавник, моралист и законодател. Този,който е израснал в долината на река Нил, и е имал достъп до най-древните анали, които били съхранявани в храмовете от египетските ЖРЕЦИ. А това означава, че сведенията, които МОЙСЕЙ е отразил в БИБЛИЯТА, както и тези, за които ни съобщават Херодот и Платон идват от един и същи първоизточник.

В ПЪРВА КНИГА МОЙСЕЕВА със заглавие БИТИЕ се разказва за СЪТВОРЕНИЕТО на СВЕТА, и най-вече за появата на човешкия род на планетата Земя, че негови родоначалници са били АДАМ и ЕВА. Това твърдение се приема със съмнение от страна на съвременните официални представители на световната историческа мисъл. И това се дължи на обстоятелството, че то не представлява доказателство за тяхната "научна разумна логика".

Но в тази ПЪРВА КНИГА, по-точно в Глава 10, вече не се говори за НЕБИТИЕТО и неговата връзка с нашата планета, а за НОЙ и неговите синове: СИМА, ХАМА и ИАФЕТА, т.е. за тези представители на човешкия род, които са успели да оцелеят по време на последната Космическа катастрофа (11 650 - 11 542 г. пр.н.е.) В нея се казва дословно:

"Ето родословието на Ноевите синове:

СИМА, ХАМА и ИАФЕТА. След потопа родиха им се деца..."

Всъщност като изхождам от факта, че нашите праотци са притежавали един от най-древните ЧОВЕШКИ СВЕТОГЛЕДИ, които и до ден-днешен са запазени в някаква степен и в БЪЛГАРСКИЯ ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР, съвсем логично е да търсим техните корени в синовете на НОЙ. От проучванията, които направих, стигнах до извода, че родословното дърво на нашите ПРАОТЦИ води към най-големия син на НОЙ - СИМА. За тях се казва следното:

"СИМОВИ синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд, АРАМ (и Кайнан)... АРАМОВИ синове: УЦ, ХУЛ, ГАТЕР и МАШ... Тия са синовете СИМОВИ според племената им, според езиците им,

в земите им, според народите им. От тях се разпространиха народите по земята след потопа".

А в Глава 11, се казва дословно:

"По цялата земя имаше ЕДИН ЕЗИК и ЕДИН ГОВОР. Като се дигнаха от ИЗТОК, те намериха равнище в СЕНАРСКАТА земя и се заселиха ТАМ."

Ако погледнем на изложените сведения в исторически аспект - какви изводи могат да се направят?

Несъмнено в тези сведения не са посочени хронологическите рамки на събития, за които се разказва в цитираните автори. При това положение, ние само може да предполагаме, че с появата на ЧОВЕШКИЯ род на планетата Земя, той е говорил само на един език. Но с течение на времето на нашата планета се появяват четири основни раси - бяла, черна, жълта и червена. А това не изключва вероятността, с тяхното появяване да са възникнали и четири основни езика и говор.

От изложените писмени сведения се вижда, че нашата планета в "големи интервали" от време на време е сполетявана от глобални природни бедствия. А също така и от локални природни бедствия, които са в по-къси промеждутъци от време, но не са така фатални за ЧОВЕШКИЯ род като цяло. Оттук следва и единственият логичен извод - историята на ПРАОТЦИТЕ на съвременните НАРОДИ следва да търсим след Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.). Всъщност това е времето, когато съвсем малка част от представителите на тези четири основни раси оцеляват, а с тях както езика така и говора им.

След Космическата катастрофа следва второ глобално природно бедствие, което Платон нарича ПОТОПА (9570 г. пр.н.е.). И това е времето, когато АТЛАНТИДА потъва на дъното на океана.

Наред с тези глобални, нашата планета е била сполетявана и от по-малки локални природни бедствия. Те не са били така фатални за ЧОВЕШКИЯ род, но те са тези, които са предизвикали преселението на племената, а след това и на народите. В различните епохи те са били различни и по своите мащаби.

Имало е преселения както от един в друг регион на дадения материк, а също така и от един на друг континент.

По време на тези преселения се слага и началото на размесването на племената. И това представлява един непрекъснат процес, при който не малка част от най-древните племена постепенно загубват своята първоначална расова, етническа и езикова принадлежност. Вследствие на размесването на племена, принадлежащи преди това на четирите основни раси, на историческата сцена се появяват не малко "нови" общности, с "нови" езици и "нов" ГОВОР. С течение на времето те все повече и повече се различавали от тези, които са притежавали техните ПРАОТЦИ. А с промяната на ЕЗИКА и ГОВОРА се променя и писмеността, която те са използвали.

На учените полиглоти и лингвисти, които се занимават с изследователска дейност е известно, че както всеки език, така и неговата писменост имат своите специфични особености. Освен това различие има и друго, което заслужава особено внимание, тъй като то идва от тъмата на времето. И то прозира у Херодот, който в "История", част I, книга втора, 36, разказва:

"Елините пишат букви и пресмятат с камъчета, ДВИЖЕЙКИ РЪКАТА си ОТ ЛЯВО на дясно, а египтяните - ОТ ДЯСНО на ляво. Като правят това, те твърдят, че го правят похватно. Египтяните използват ДВА вида ПИСМЕНА - едните наричат СВЕЩЕНИ, другите - НАРОДНИ."

От казаното от Херодот се разбира, че по негово време е имало вече няколко СВЕЩЕНИ и НАРОДНИ вида писменост. Но начинът на движението на ръката, което подсказва и различен начин на четене, недвусмислено ДОКАЗВА, че още в дълбока древност е имало както няколко древни ЕЗИКА, така също и няколко начина на ПИСАНЕ и ЧЕТЕНЕ. И това се потвърждава от факта, че писмеността на представителите на ЖЪЛТАТА раса е по-различна от тези две, тъй като пишат и четат от ГОРЕ на ДОЛУ.

Има и четвърта ДРЕВНА писменост, която е известна под името БУСТРАФЕДОН, което означава "както волове орат браздите". Това е писане и четене, при което единият ред започва

ОТ ЛЯВО НА ДЯСНО, а следващият ОТ ДЯСНО НА ЛЯВО. С други думи следва пътя на спиралата.

В продължение на много години нашият сънародник Тодор Латинов е проучвал този вид писмена и е стигнал до извода, че тя е била използвана от нашите ПРАОТЦИ в дълбока древност. По повод на своето откритие той е написал и публикувал не малко статии в различни вестници и списания, но за съжаление българските учени в тази област ги отминават с мълчание.

Всъщност те игнорират един неоспорим източник на сведения, който може да ни разкрие начина на писане и четене на нашите праотци. Защо?

Защото сега се твърди, че БУСТРАФЕДОН е гръцка дума, тъй като са открити и обявени за "ДРЕВНОГРЪЦКИ" редица документи и отделни надписи. На учените полиглоти и лингвисти трябва да е добре известно, че между СТАРОГРЪЦКИЯ, ЕЛИНСКИЯ и така наречения ГРЪЦКИ език има голяма разлика от една страна. От друга, според Херодот на тези три езика се пише и чете от ЛЯВО на ДЯСНО, а не както в БУСТРАФЕДОННАТА писменост.

Само този факт красноречиво говори, че БУСТРАФЕДОННАТА писменост не е била използвана от така наречените ГЪРЦИ, а от тези древни общности, които трайно отсядат в земите на Балканския полуостров в началото на I хилядолетие пр.н.е. И най-вероятното това е този клон от ПРАБЪЛГАРИТЕ, които са дали името на града на своя бог ТАНГРА.

През 30-те години българският историк и патриот ДИМИТЪР СЪСЕЛОВ упорито е търсел тайната история на нашите ПРАОТЦИ. Изследванията и проучванията, които той е направил, са го отвели в далечната ТАМИРСКА котловина. Тази, която се намира в Централна Азия и днес представлява китайска провинция Синкиянг в Китайски Тюркестан.

ТАРИМСКАТА котловина обхваща на север планинската верига с китайското име ТЯН ШАН, а на юг достига до пустинята ТАКЛАМАКАН. Името на котловината идва от река ТАРИМ, която води своето начало от планинския масив КУНЛУН ШАН.

Димитър СЪСЕЛОВ, както и неговите последователи са положили не малко усилия, за да отговорят на все още НЕЯСНИЯ въпрос за етническата характеристика на нашите ПРАОТЦИ. Според тези изследователи ПРАБЪЛГАРИТЕ са се формирали като НАРОД в ТАРИМСКАТА котловина и го определят като НЕ ИНДОЕВРОПЕЙСКИ.

Тяхното твърдение почива и на факта, че на планинската верига ТЯН ШАН, един от най-високите върхове (6995 м) и до ден-днешен носи името на бога на нашите ПРАОТЦИ - КАН ТЕНГРИ. И то се потвърждава в голяма степен от лектора по китайски език ВИКТОР МАИР.

По време на туристически тур той попада в музея на град УРУМЧИ и тук вижда три мумии (на мъж, жена и дете). Мумиите били открити в пясъците на провинция Синкиянг и според китайците били на възраст 3000 години. Те представлявали само част от повече от 100-те мумии, които китайците били изкопали през 70-те години в района от подножието на планинската верига на ТЯН ШАН. И обърнете внимание - МАИР бил поразен от това, че мумиите били на ЕВРОПЕЙЦИ. С други думи - ЕВРОПЕЙЦИ в ТАРИМСКАТА котловина, някои от които датират 2000 години пр.н.е.

През 1991 г., когато Китай започва да отваря своите граници за чужденци, Виктор МАИР и генетикът Паоло Франкалачи, успели да се доберат до археологическите разкопки, откъдето били извадени въпросните мумии. За кратко време двамата успели да разкопаят само на едно място 113 гроба, да датират мумиите, открити от тях и да вземат проби, с които по-късно установили генетичният произход на погребаните.

След като приложили радиокарбонния метод, те установили, че погребенията датират от около 1200 г. пр.н.е. и са от ЕВРОПЕЙСКИ произход.

Археолозите откриват, че облеклото на ТАРИМСКИТЕ мумии включвало ботуши, панталони, наметала и шапки, изработени от кожа, рече и вълна. Анализът на тяхното облекло показало, че както стилистично, така и технически този текстил е идентичен с текстила, известен от Европа от същия период.

В резултат на тези изследвания, учените засега стигнали

до извода, че тези хора принадлежат към така наречената ПОНТИЙСКА група, т.е. към тези представители на ЧОВЕШКИЯ род, които са населявали района около Черно море в древността.

Това откритие е обявено за сензационно, но по своята същност то представлява само едно ЕХО от много по-далечното минало на ОБЩОЧОВЕШКАТА история. И това представляват тези бели петна в ОБЩОЧОВЕШКАТА история, за които се използват въведените от историците понятия "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ" народи и езици. Защо?

Защото на историците е добре известно, че населението в днешните земи на ИНДИЯ е изключително разнородно, което се дължи на размесването още в дълбока древност на представителите на трите основни раси - бяла, черна и жълта. При това положение с основание възниква въпросът кои от тези основни три раси следва да бъдат обявени за ИНДИЙСКА раса?

Освен това защо трябва да се пренебрегне и фактът, че населението в Индия днес говори на повече от 600 езика и наречия. И че според учените изследователи полиглоти и лингвисти, те са ги определили в три главни групи. А те са както следва:

- първа група, която обхваща АРИЙСКИТЕ езици, а те от своя страна включват САНСКРИТСКИЯ литературен и регионален език, ПРАКРИТСКИТЕ езици - обявени за стари народни говори, т.е. простонародни диалекти;
- втора група, която обхваща ДРАВИДСКИТЕ езици;
- трета група, която обхваща КОЛАРИЙСКИТЕ езици.

От изложеното възникват редица въпроси, на които историците би следвало да отговорят. Какво имам предвид.

На учените изследователи на най-древната ОБЩОЧОВЕШКА история е добре известно, че все още няма достатъчно доказателства, които да определят каква е расовата, етническата и езиковата принадлежност на КРИТЯНИТЕ. Тяхната най-ранна писменост е поразително сходна с тази на ЕГИПТЯНИТЕ, но не е идентична, което се дължи най-вероятно на различния говор, който са притежавали едните и другите. Оттук съвсем логично възниква въпросът кои са КРИТЯНИТЕ: европейци, африканци според сходството в писмеността, която са използвали или индуси, тъй като техният ПРАКРИТСКИ език и до ден-днешен съществува в ИНДИЯ?

Освен това кои са тези доказателства, които са дали основание на учените полиглоти и лингвисти да обявят АРИЙСКИЯ език като майка на САНСКРИТСКИЯ и ПРАКРИТСКИЯ език от една страна. А от друга, да обявят ДРАВИДСКИЯ език като разновидност на АРИЙСКИ ЕЗИЦИ?

Въпросите, които поставих, недвусмислено показват, че въведеното понятие "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ" народи и езици е лишено от обективно съдържание. А то от своя страна красноречиво говори, че най-древната ОБЩОЧОВЕШКА история е недостоверна от една страна. И от друга, че за да бъде извадена от анонимност, е крайно време да бъде преразгледана.

Но за да открием кои всъщност са така наречените "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ" народи и езици се налага да проследим историята на човешкия род, след като се съобразим с последиците, настъпили по време на Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.) и потопа (9570 г. пр.н.е.).

А това означава да не игнорираме факта, че по време на тези глобални природни бедствия някои от така наречените митични материци са потънали в световния океан и че е настъпила промяна в съотношението между суша и вода на географската карта, освен това днешните континенти са променили своето разположение в нея.

Освен това по-голямата част от земите на днешните континенти са били залети със солена вода от моретата и световния океан. Съвсем малка част от старото население е оцеляло, а флората и фауната е била почти унищожена. Това е времето, когато е сложено началото на коренни промени - старите джунгли постепенно се превръщат в пустини, а пустините в джунгли. Климатът на нашата планета рязко застудява и превръща залятата с вода суша в ледени пустини.

Всъщност оцелява само тази част от старото население, което е успяло да се пресели в планините и високите плата. Но трудностите продължават, тъй като са принудени да живеят

първоначално пещерен начин на живот, а много по-късно, т.е. със затоплянето на климата започват да живеят като номади.

В контекста на изложеното би следвало да търсим най-древната история на праотците на днешните народи. А това означава, че почти е невъзможно да твърдим със сигурност кое от оцелялото население са "ИНДОЕВРОПЕЙЦИ", след като не знаем коя е била тяхната "прародина" преди тези глобални природни бедствия. При това положение би било по обективно да приемем, че "прародина" на дадено оцеляло население са тези земи, в които родовите общности са се обединили на базата на сановата, етническата и езиковата принадлежност.

Далеч съм от мисълта да налагам на читателя моето виждане. Желанието ми да науча нещо повече за историята на нашите праотци се роди в самия край на 60-те години, когато живях и работих в Индия в продължение на повече от четири години. След едно прекъсване от петнадесет години имах възможността отново да посетя Индия и да гостувам в родната къща на Светослав Рьорих, която се намира край градчето Нагар, в областта Кулу. А това е тази област, за която неговият баща Николай Рьорих в книгата си "Отворените двери", издателство на "Народна култура", София, 1981 г., разказва следното:

"Само в долината на Кулу се наброяват триста местни тачени риши. Тези места са свързани с най-бележити имена. Говори се, че самият Арджуна е прокарал подземна галерия от Кулу до Марникарн. Пак тук, в махараджество МАНДИ, се намира прочутото езеро Равалсар, свързано с преданието с името на Пандма-Самбхава. И до ден-днешен голям брой хора откъм прохода ШИПКА и Ротанг слизат в долината, за да почетат паметта на Учителя. Места, наистина със спомени! Защото МАНДИ и КУЛУ са онази дивна страна ЗАХОР, на която се отделя толкова внимание в ТИБЕТСКАТА литература...

Тук, в долината КУЛУ, е живял ВИАСА, творецът на "МАХАБХАРАТА". Тук е Висакунд - свещеното място, където се сбъдват всички желания.

На границата на Лахул на една скала се виждат изображения на мъж и жена с височина до 9 фута. За тях се

разказва същото, както и за изображенията на Бамиан в Афганистан, а именно че РЪСТЪТ им отговаря на ВЕЛИЧИНАТА на РЪСТА на ДРЕВНИТЕ ЖИТЕЛИ на тази местност."

По време на моя престой в Индия и по-късното ми посещение съм се срещал с лами и брамини, астролози и хора, запознати с най-древната история на тази част на света. От тях научих, че по време на най-голямото глобално природно бедствие, т.е. Космическата катастрофа, по-долната част от територията на днешен Пакистан и Индия, както и тази на днешен Китай, е била залята от водите на Индийския и Тихия океан. Успяла е да оцелее тази част от населението на ЧОВЕШКИЯ род, което своевременно се е оттеглило в планините, разположени в Пакистан, Афганистан, Хималаите и земите, разположение на североизток от тях.

Това е времето, когато Северният ледовит океан е залял със солена вода земите, разположени на запад от Уралските планини, и на изток до река Енисей. Според едно от преданията по време на това глобално природно бедствие оцелели са тези представители от КОННИТЕ народи, които са населявали земите на изток от река Енисей, т.е. Централното Сибирско поле и тези, които достигат до Беринговия проток и Охотско море. А също така и тези, които са населявали земите на днешен Тибет и високите плата, разположени в Кашмир, Каракурум, Памир и Хиндукуш.

Както преди това глобално и фатално за ЧОВЕШКИЯ род природно бедствие днешната пустиня ТАР в ИНДИЯ и ПАКИСТАН, както и ТАКЛАМАКАН и ГОБИ в днешен Китай са представлявали ДЖУНГЛИ. Докато джунглата ТАР бързо се е превърнала в пустиня, което се дължи на обстоятелството, че нейните земи били залети със солена вода, от водите на днешното Арабско море, то тези в Китай не били засегнати от морските води. С други думи, подобно на днешна Сахара, както в ТАКЛАМАКАН, така и в ГОБИ в някаква степен се е запазила флората и фауната, както и някаква част от тези оцелели представители на ЧОВЕШКИЯ род, които продължили да

живеят в техните земи. И това е било възможно, тъй като както Такламакан, така и Гоби се превръщат в пустини с течение на времето, което е продължило не малко хилядолетия.

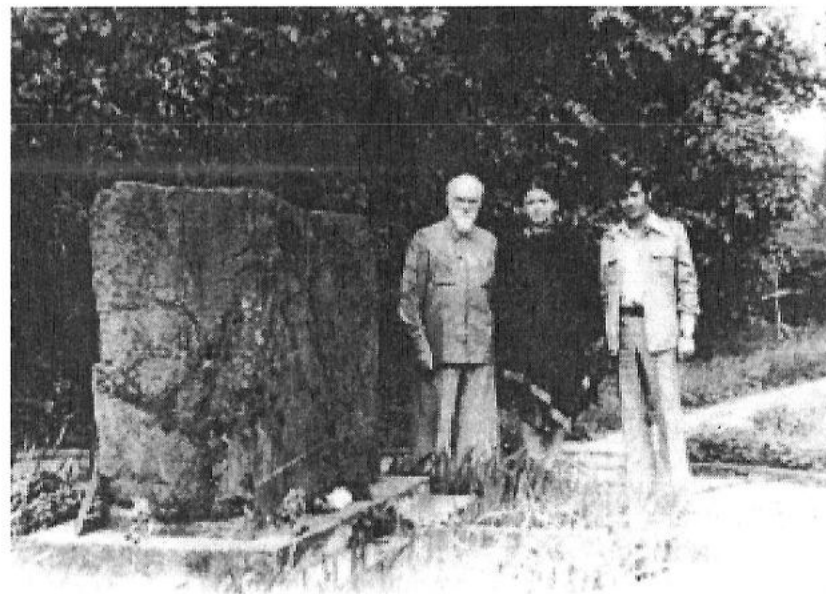
Погледната в исторически аспект, то това са като цяло тези земи на континента Азия, в които оцелялото население е успяло да съхрани за бъдещите поколения онези уникални познания, които е притежавал ЧОВЕШКИЯТ РОД преди Космическата катастрофа. А това са тези знания, които се пазят и съхраняват в ШАМБАЛА, която е обявена за ДУХОВЕН ЦЕНТЪР на ЧОВЕШКИЯ РОД. Тази, за която Николай Рьорих в книгата "Отворените двери" ни разказва следното:

"Най-древните ВЕДИ и по-късните ПУРАНИ и останалите от най-разнообразна литература сведения сочат необикновеното значение, което има за АЗИЯ тайнствената дума ШАМБАЛА.

И в големите азиатски центрове, където СВЕЩЕНИТЕ понятия вече се произнасят със срамежливо озъртане, и в безбрежните пустини на Монголската ГОБИ думата за великата ШАМБАЛА, или тайнствената КАЛАПА на ИНДУСИТЕ, звучи като символ на великото БЪДЕЩЕ. В сказанията за ШАМБАЛА, в легендите, преданията и песните се съдържа, може би, най-ЗНАЧИТЕЛНАТА ВЕСТ на Изтока. Който НИЩО не ЗНАЕ за жизненото значение на ШАМБАЛА, не бива да ТВЪРДИ, че е изучавал ИЗТОКА и знае за пулса на СЪВРЕМЕННА АЗИЯ.

В 1027 г. от нашата ера за пръв път се среща учението Калачакра, провъзгласено от Атиша. То съдържа висока йога за ОВЛАДЯВАНЕ на ВИСШИТЕ СИЛИ, скрити в ЧОВЕКА, и свързване на тази МОЩ с КОСМИЧЕСКИТЕ ЕНЕРГИИ. От стари времена в МНОГО МАЛКО, особено ПРОСВЕТЕНИ МАНАСТИРИ са били учредявани училища на ШАМБАЛА. В ТИБЕТ за главно място на култа към ШАМБАЛА се смята Таши - Лунпо, а таши-ламите са били РАЗПРОСТРАНИТЕЛИ на КАЛАЧАКРА и винаги са се свързвали най-близко с понятието ШАМБАЛА. Таши-ламите издават така наречените разрешения за посещаване на ШАМБАЛА."

Гробът на Николай Рьорих се намира в двора на построената от него сграда, който е показан в приложената снимка.

Снимката е направена през март 1979 г. До гроба на Николай Рьорих са неговият син Светослав Рьорих, Саня Цанева и пишещият тази книга Кръстю Мутафчиев.

Ако си позволих да цитирам Николай Рьорих, то това е защото в земите на МАНДИ и КУЛУ, известни като "онази дивна страна ЗАХОР", която е свързана чрез прохода ШИПКА с ТИБЕТ, научих за преданието, в което се казва, че ако ШАМБАЛА е ДУХОВНИЯТ център на Азия, то ДУХОВНИЯТ център на ЕВРОПА се намира на БАЛКАНСКИЯ полуостров, но не в ЕЛАДА, а в днешните БЪЛГАРСКИ земи.

На пръв поглед това твърдение изглежда твърде наивно, но се оказва, че не е плод на въображение, а на реални исторически събития. И това го доказва изследователят на най-древната

българска история - арх. Слави Дончев. Търсейки корените на Кубратовите прабългари, той открива десетки имена от тази част на света, идентични с тези, които се срещат в земите на днешна България. Ето някои от тях:

- БУДА, бог;
- БУДА, хребет на планината Витоша в България;
- МУСАЛА, връх в България;
- МУСАЛА, боздуган на бог БАЛарма;
- БУТАН, кралство, южно от Хималаите;
- БУТАН, село в България;
- МАГУРА, град в Бангладеш;
- МАГУРА,местност и название на пещера в България;
- ШИПКА, проход в Тибет;
- ШИПКА, проход в България;
- ТУНДЖА, река в Индия;
- ТУНДЖА, река, която разделя Странджа от Сакар.

Оттук логично възниква въпросът кои са тези племена или народи, които са напуснали тази част на света, трайно да отседнат в земите на Балканския полуостров, за да го превърнат в ДУХОВЕН център на Европа?

Несъмнено това са потомците на тези оцелели представители на ЧОВЕШКИЯ род, които са населявали Хималаите, останалите планински масиви и земите, разположени на североизток от тях. Тук, в тази част на света следва да търсим КОРЕНИТЕ на ПРАБЪЛГАРИТЕ.

С други думи, в контекста на изложеното, би следвало да проследим какви исторически събития са се развили по време и след Космическата катастрофа. Според различни легенди и предания по време на това глобално природно бедствие този регион бил населяван от представители на древните:

- АРИЙСКИ народи, които населявали полуостров Тамир и планинските масиви, разположени между река Лена и Енисей. Те принадлежали към бялата раса, но имали черни коси. Притежавали коне, които били по-особена порода - издръжливи на дълъг път и слаба храна;

- ПРАБЪЛГАРСКИ народи, които населявали земите, разположени на запад от река Лена, а на изток до река Колима. Те също принадлежали към бялата раса, но с черни коси. Били ниски до средни на ръст и имали скулести лица, но в замяна на това притежавали изключително голяма физическа сила. Конете им били с голям торс, къси крака, обаче силни и издръжливи;

- МОНГОЛСКИТЕ народи населявали територията, разположена на запад от река Колима, а на изток - до Беринговия проток. Преди природното бедствие, те са владеели и полуостров Камчатка. Те, единствени от жълтата раса, принадлежали към КОННИТЕ народи;

- МАДЖАРСКИТЕ народи населявали земите на юг от МОНГОЛИ и ПРАБЪЛГАРИ. Техните земи се разпростирали по най-горното течение на река Алдан, която е включвала както Станов хребет, така също и територията, разположена между средното и долното течение на река Амур и Охотско море. Те принадлежали към бялата раса, но с черни коси, а също и към КОННИТЕ народи;

- СЛАВЯНСКИТЕ народи населявали земите разположени на юг от АРИЙЦИ и ПРАБЪЛГАРИ, т.е. в южната част на ЦЕНТРАЛНОТО СИБИРСКО плато. Границите на тяхната територия се разпростирала на запад - от горното течение на река Енисей, а на изток - до земите, през които преминават водите на горното течение на реките Алдан и Амур. С други думи, оцелялото население е било съсредоточено предимно в земите на Саянския хребет и Алтай, а също и на Яблоновия хребет, който се намира на югоизток от езерото Байкал. Те принадлежали към бялата раса, били високи и едри на ръст, и с руси коси. Само част от тях спадали към КОННИТЕ, а останалите към НЕКОННИТЕ народи;

- КИРГИЗКИТЕ народи населявали днешните земи на Таджикистан и тези на Джаму и Кашмир в Индия. Принадлежали към бялата раса, но били с черни коси и ниски на ръст. Те също спадат към КОННИТЕ народи;

- ТРАКИЙСКИТЕ народи населявали днешните земи на Тибет. Това са тези древни жители в тази част на света, за които Николай Рьорих казва, че са били "с височина до 9 фута", т.е. около 2,75 метра. Тези, за които в древно предание се казва, че крачката им била между 110 и 130 см. Принадлежали към бялата

раса, но били с руси коси. Наричали са ги господари на НЕБЕСНИТЕ планини.

Тези най-древни ТРАКИ принадлежали към КОННИТЕ народи. Техните коне били високи с издължени шии. И не само познавали колелото, но го използвали за направа на каруци, които били теглени от коне. Поради това, че били едри и високи, те са тези КОННИ народи, които по-късно въвеждат колесницата при воденето на военни сражения;

- ГУРСКИТЕ народи населявали джунглата ГУРИ, която днес е известна като пустинята ТакламаКАН. Нейната дължина от изток на запад е около 1500 километра, а общата й площ е около 323 750 кв.км. И тя е разположена в сърцевината на китайската провинция Синцян, която е обявена като УЙГУРСКИ автономен район в Пак, на днешната географска карта на Китай.

Най-древното население в земите на джунглите ГУРИ и ГОБИ били представители на бялата раса, средни на ръст и с черни коси. Но както те, така и част от СЛАВЯНСКИТЕ племена са единствените, които не принадлежали към КОННИТЕ племена. Докато ГОБИ запазва своето най-древно име, то името на ГУРИ с течение на времето е било подменено с днешното име ТакламаКАН. Местното население в тези земи днес говори на УЙГУРСКИ диалект. Според китайците името ТАКЛА-ма-КАН означавало "влезеше ли, излизане няма".

Несъмнено преводът не е точен, тъй като в китайския речник липсват еквивалентни думи за името ТАКЛА-ма-КАН. При положение, че тръгнем по изтънялата нишка на историческите събития, размили се в далечното минало в тази част на света, ще открием както следва:

- Връх ТЕНГРИ (бог ТАНГРА), разположен на планинската верига ТЯН ШАН.

- Град ТАНаГРА (бог ТАНГРА) според Херодот и Тукидид се намирал на беотийска земя на БалКАНския полуостров.

- Думата ТАКЛА, според речника на Найден Геров означава СЕДЯНКА, където работят безплатно на домакините. Изобщо безплатна трудова помощ на роднини, съседи, заселяни и т.н. В основата на думата СЕДЯНКА стои глагола СЕДЯ, който според

учените полиглоти и лингвисти означава освен всичко друго и - ОБИТАВАМ, ЖИВЕЯ.

Оттук логично възниква въпросът - кои са тези оцелели представители на човешкия род, които са подменили името на джунглата ГУРИ с името ТАКЛА или ТЛАКА-ма-КАН?

Очевидно това са били тези племена или народи, на които владетелят е носил титлата КАН. И тази титла ще срещнем в:

- Чаталарския надпис, който гласи - "КАНА ювиги ОМУРТАГ е поставен от БОГА ВЛАДЕТЕЛ на земята, в която се е родил..";

- Търновския надпис, в който се казва - "КАНА ювиги ОМУРТАГ, обитавайки в стария си дом" и т.н.

Отговорът е съвсем красноречив - това са били пратениците на БЪЛГАРИТЕ и техните СЪБРАТЯ. Те са тези, които постепенно са завладели земите на джунглата ГУРИ, в които трайно ОТСЯДАТ, което обяснява - защо е получила името ТАКЛА или ТЛАКА-ма-КАН.

Що се отнася до нейното старо население, то не е изчезнало в небитието, а е било принудено да се пресели в други земи. И това се потвърждава от имената на древните градове, които те са създали:

- УдалГУРИ, град в областта Асам в Индия;

- ДжупГУРИ, град в Западна Бенгалия в Индия и т.н.

От проучванията, които направих, стигнах до извода, че след Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.) оцелялото КОННО население, което е обитавало най-северните земи на континента Азия, поради рязкото застудяване е било принудено да се пресели на юг. Самото преселение е било един дълъг процес, който е продължил до ПОТОПА (9570 г.пр.н.е.) По своята същност това е времето през което климата постепенно се затопля, което води постепенно до възстановяване на флората и фауната. А това от своя страна е довело до увеличаване и на ЧОВЕШКИЯ род като цяло.

АРИЙСКИТЕ племена са обитавали предимно земи разположени на днешната територия на Казахстан и Узбекистан. Тук отделните оцелели родове се обособяват в няколко общности на принципа на тяхната етническа и езикова принадлежност.

Този процес на преселение, а впоследствие и на обособяване на общности се отнася и за МОНГОЛИТЕ, които трайно отсядат в днешните земи на Манджурия. Праотците на МАДЖАРИТЕ трайно отсядат в земите известни с името Вътрешна Монголия, а СЛАВЯНСКИТЕ НЕКОННИ племена в днешните земи на Монголия.

ТРАКИЙСКИТЕ племена продължили да населяват земите на днешен Тибет. Праотците на КИРГИЗИТЕ продължили да населяват различни региони в земите на днешен Таджикистан, както и в Джаму и Кашмир в Индия. А оцелелите СЛАВЯНСКИ КОННИ родове продължили да населяват земите, на които е разположен Саянския хребет и Алтай.

След Космическата катастрофа праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ напускат земите разположени между територията на реките Лена и Колиман и се преселват на територията, на която е разположена планинската верига с китайското име ТЯН ШАН. Всъщност това е планинският масив, на който един от върховете носи името на техния бог ТЕНГРИ (ТАНГРА).

С течение на времето климатът постепенно се затопля, флората и фауната се възстановяват, което неизбежно води до увеличаване и на ЧОВЕШКИЯ род. Праотците на БЪЛГАРИТЕ като представители на КОННИТЕ народи преминават от пещерен към номадски начин на живот. И за да оцелеят, както хората, така също и притежаваните от тях коне, едър и дребен рогат добитък, са били необходими по-богати на пасища земи. Това обяснява защо по-късно част от праотците на БЪЛГАРИТЕ се преселват в ТАМИРСКАТА котловина.

Ако погледнем историята на БЪЛГАРИТЕ, в Библията се оказва, че техни родоначалници са АВРААМОВИТЕ синове - УЦ, ХУЛ, ГЕТЕР и МАШ. А самият АВРААМ, както и ЕЛАМ, АСУР, АРФАКСАД и ЛУД са синове на СИМА, чийто баща е НОЙ.

Освен това, в Библията се казва, че от синовете СИМОВИ според племената им, според езиците им, според народите им, се разпространиха НАРОДИТЕ по ЗЕМЯТА след ПОТОПА. Според Платон глобалното природно бедствие на нашата планета е настъпило през 9570 г.пр.н.е., а това означава, че ПО-

ТОПА е времето, през което населението на планетата Земя значително се е увеличило. А и че племената, които населявали земите на Североизток от Хималаите и останалите планински масиви на континента Азия би следвало да бъдат третирани като далечни потомци на СИМА, най-големият син на НОЙ.

Много преди да настъпи второто глобално природно бедствие, което в Библията и от Платон е обявено за ПОТОПА, **БЪЛГАРИТЕ били обособени в родови племена, които носели името на своите родоначалници. Племето на УЦ се наричало УЦУРИ, това на ХУЛ се наричало ХУЛИ и т.н.**

Малко преди да настъпи самият ПОТОП, тези племена вече населявали освен планинските вериги ТЯН ШАН, а също така и ТАРИМСКАТА котловина. Тук, в тези земи, под върховенството на КАНА на племето УЦУРИ праотците на БЪЛГАРИТЕ се обединяват на принципа на расова, етническа и езикова принадлежност. Погледнато в исторически аспект, това е времето, когато е създадена първата държава от праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ. И тази държава има свой бог ТЕНГРИ (ТАНГРА), т.е. собствена духовна култура.

След ПОТОПА (9570 г. пр.н.е.) тази нововъзникнала обединена общност от праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ се превръща в могъща сила. И това се потвърждава от обстоятелството, че с течение на времето те завладяват земите на джунглата ГУРИ. Несъмнено това е станало в различни периоди от време - по пътя на силата или доброволно признаване на господството на КАНА над техните земи, което ги превръща в техни васали. Всъщност това се потвърждава от факта - защо е подменено името на джунглата, а в последствие и пустинята от ГУРИ в ТАКЛА или ТАКЛА-ма-КАН.

Праотците на БЪЛГАРИТЕ са населявали повече от пет хилядолетия земите на джунглата, а впоследствие превърнала се в пустинята ГУРИ. Следствие на това обстоятелство, както техните съседи, както и самите праотци на БЪЛГАРИТЕ започват да се наричат с името ГУРИ.

Очевидно е, че тези исторически събития се развиват в дълбока древност, но те оставят дълбоки следи, които ще срещнем в късната историческа хроника. Неоспорим е фактът,

че те се появяват на историческата сцена на БалКАНския полуостров с имената - УрГУРИ, КутиГУРИ, УтиГУРИ и т.н. А каква е била тяхната роля и значение на земите на полуострова красноречиво говори неговото име БАЛ-КАН-ски полуостров.

Накратко изложените сведения съвсем ясно показват, че историците не биха били в състояние да разкрият обективната история на ПРАБЪЛГАРИТЕ, при положение че не проучат и то задълбочено историята на техните ПРАОТЦИ. А техните ПРАОТЦИ принадлежат към тази ГРУПА най-древни народи, които в продължение на много хилядолетия са населявали земите разположени както на североизток от Хималаите и останалите планински масиви, така също и в самите тях.

А когато ги проучват, нека да имат предвид това, което историкът и писателят ЖУЛ МИШЛЕ (1789 - 1874 г.) е казал за тях:

"Хималаите, този два пъти по-висок от Алпите гигант, по средните си височини има нашите овощни градини и нашите плодове. Има прохладни гори, а близо до най-високите му върхове климатът е толкова мек, че там виреят растения, които при нас биха загинали на 10000 стъпки по-ниско".

ОБЩ ПОГЛЕД КЪМ ИСТОРИЯТА НА ПРАОТЦИТЕ НА ПРАБЪЛГАРИТЕ

Всеобщо е мнението на учените историци, археолози и другите специалисти в областта на историческата наука, че родина на КОНЯ не е Африка, нито Европа, а континентът Азия. А това означава, че историята на праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ представлява неразделна част от тази най-древна ГРУПА от КОННИТЕ народи, която включва в своя състав праотците на ТРАКИ, АРИЙЦИ, КИРГИЗИ, МАДЖАРИ и част от СЛАВЯНСКИТЕ племена, които принадлежат към бялата раса. Единствените представители на жълтата раса, които също принадлежат към тази ГРУПА са били праотците на МОНГОЛИТЕ.

Към тази ГРУПА народи, следва да бъдат причислени и

тези представители на бялата раса, които не влизат в състава на КОННИТЕ народи, но са съжителствали с тях, в продължение на не малко хилядолетия в периода между ПОТОПА (9570 г. пр.н.е.) и до самия край на IV хилядолетие пр.н.е.

Всъщност това АЗИАТСКО НАСЕЛЕНИЕ, както казах преди това, е населявало определени територии разположени в североизточната част на континента. И това се дължи на обстоятелството, че и след ПОТОПА по-голямата част от земите на Източна Азия е била необитаема от представителите на ЧОВЕШКИЯ род в продължение на няколко хилядолетия. Защо?

Защото в следствие на двете глобални природни бедствия, които са сполетели нашата планета, тези земи са били залети със солена вода от моретата и океаните. И това са днешните земи, които са разположени на юг и югозапад от Хималаите и останалите планински масиви. А те включват не малка част от територията на днешен Пакистан, Индия, Бангладеш, Бирма и Китай, както и земите на останалите държави, разположени на юг от тях. По същата причина са били обезлюдени и земите разположени между река Лена до Уралските планини, както и не малка част от земите, които се намират на запад от планините. А земите разположени в най-северната част на този регион са били превърнати в заледена пустиня. Всъщност двете глобални природни бедствия са тези, които предопределили на кои земи трайно да отседнат КОННИТЕ и НЕКОННИ оцелели представители на ЧОВЕШКИЯ род. А това означава, че в тях са съхранени, ако не изцяло, то някаква част от тези познания, за които днес казваме "знания неизвестно от къде дошли". А това са знанията, които са превърнали ШамБАЛА в един от най-големите духовни центрове на ЧОВЕШКИЯ род. За нея в книгата си "Отворените двери" Николай Рьорих казва следното:

"Учението на Шамбала е цяло УЧЕНИЕ за ЖИВОТА. Също както в индийските йоги, това УЧЕНИЕ ни показва как трябва да боравим с НАЙ-ФИНИТЕ ЕНЕРГИИ, запълващи пространството, и как тези ЕНЕРГИИ могат да бъдат МОЩНО изявени в нашия МИКРОКОСМОС."

За това учение по-подробно ни разказва Николай Рьорих в книгата си "Седемте велики тайни на КОСМОСА". За да не

отегчаваме читателите, ще цитирам само част от подзаглавието - ЧЕТВЪРТА ТАЙНА: Създаването на Космическата материя", в която авторът разказва:

"Първичният материал или "суровината" за Космическата материя е ПраКОСМИЧЕСКА субстанция - непроявената девствена материя. В източните легенди тя се нарича Мули-Пракрити, което означава Корен на материята... Тази "разтворена" материя е невъобразимо разредена ФИНА субстанция. От нея се създават всички видове Космическа материя - от най-ФИНАТА до най-ГРУБАТА."

Легендите различават СЕДЕМ степени на тънкост. Както парата, водата и ледът са трите състояния на едно и също вещество от нашия ФИЗИЧЕСКИ свят, така съществуват СЕДЕМ състояния на Космическата ДУХОматерия. От тях само СЕДМОТО - най-низшето, най-грубото състояние, е ВИДИМО за нашите физически очи - това е материята на нашия ФИЗИЧЕСКИ свят. ШЕСТТЕ висши състояния са НЕВИДИМИ и НЕДОСТЪПНИ за нашите физически чувства.

Всяка от СЕДЕМТЕ градации на Космическата материя се състои от атоми, различни за всяка градация. Атомите на първото, най-ФИНО състояние на ДУХОматерията се създават по следния начин:

Енергията на Логоса* (наречена в легендите фохАТОМ) чрез вихрено движение с невъобразима бързина "пробива дупки" вътре в ПраКОСМИЧЕСКАТА субстанция. Тези вихри на ЖИВОТА, облечени с най-ФИНА обвивка от ПраКОСМИЧЕСКАТА субстанция, са всъщност първичните атоми. Тези атоми представляват празнини в субстанцията, запълнени с енергията на Логос.

Всяка от СЕДЕМТЕ състояния на Космическата материя образуват своя особена Космическа сфера, свой особен план или свят. Безбройните първични атоми и техните комбинации

* ЛОГОС (обявена за гръцка дума, която означавала слово, понятие, мисъл, разум, наука). В древногръцката материалистическа философия според Хераклит означава всеобща закономерност. В идеалистическата философия според Платон означава духовно начало, божествен разум. А в християнството - Исус Христос.

образуват ДУХОматерията на най-висшата или първа сфера, наричана "БОЖЕСТВЕН СВЯТ".

След това Логос строи атомите на следващата, втора сфера, около някои атоми на първата сфера, като образува СПИРАЛНИ вихри от най-груби комбинации на материята от същата сфера. Тези по-груби атоми съставят Космическата материя от втората сфера, наричана "Монадичен свят". Атомите на всички следващи състояния на ДУХОматерията се създават по подобие на атомите от втората сфера.

Легендата разказва за тези най-висши Космически сфери като за недостъпни за нашето разбиране, затова за тях не е известно нищо. Нещо е известно за следващите две свери - Третата, наричана "Свят на Духа" или "Свят на Нирвана", и Четвъртата, наричана "Свят на блаженството" или "Свят на интуицията".

Много повече се знае за петата и шестата сфера - това вече са достъпни за човека сфери или планове. Петата се нарича "Огнен свят", "Свят на ума", а шестата - "Фин свят" или "Свят на чудесата, емоциите, желанията". Самите названия на тези светове вече показват, че са "Човешки". За тях ще бъде разказано в други легенди. Последната - седмата сфера, това е нашият физически свят, в който ние живеем сега. В космическите легенди той се нарича "плътен свят"...

Думата ДУХОматерия показва, че в света няма такова нещо като "мъртва" материя. Цялата материя живее, нейните най-фини частици са същност на ЖИВОТА. Няма ДУХ без МАТЕРИЯ и няма МАТЕРИЯ без дух. Едното е свързано с другото в продължение на ЦЕЛИЯ ЖИВОТ. Материята е форма и няма форма, която да не служи за изразяване на живота. Духът е живот и няма живот, който да не е ограничен от форма. Даже Логос, върховният ГОСПОДАР на ЖИВОТА, за да се осъществи, се облича във Вселена, която му служи за форма. Същото се повтаря навсякъде, включително и при най-малкия атом.

След като са построени атомите на всяка една от СЕДЕМТЕ космически сфери, Логос създава в тях подразделения (подпланове), които във всяка сфера са СЕДЕМ.

Така във ФИЗИЧЕСКИЯ свят първото подразделение е

съставено от прости атоми, второто се образува от достатъчно прости комбинации на еднородни атоми - това е електромагнитното състояние на физическата материя. Третото подразделение се състои от по-сложни комбинации на атоми - това е светлинното състояние на материята или "ефирът". Четвъртото се състои от още по-сложни комбинации: това е топлинното състояние на материята или "огънят". Петото подразделение е образувано от още по-сложни комбинации, разглеждани от химиците като газообразното състояние на материята или "въздухът". Шестото подразделение - това е течното състояние на материята или "водата", а СЕДМОТО се състои от твърди вещества - това е "земята".

Животът или съзнанието на Логос се проявява като род ЕНЕРГИЯ, род ВИБРАЦИЯ, всичко се основава на ВИБРАЦИИТЕ. ВСЕЛЕНАТА се състои от ВИБРАЦИИ на Изтичащия БОЖЕСТВЕН ЖИВОТ. Те се обличат в основните форми на материята, от която се развива ЦЯЛОТО МНОГООБРАЗИЕ. Материята, която образува ОБЕКТИВНИЯ СВЯТ, е еманация на Логос, нейните СИЛИ и ЕНЕРГИИ - същност на потока на неговия ЖИВОТ. Той е във всеки атом, прониква във всичко, СЪДЪРЖА и РАЗВИВА ВСИЧКО. Той е ИЗВОРЪТ И Краят на Вселената, нейната ПРИЧИНА и ЦЕЛ. Той е във ВСИЧКО И ВСИЧКО е в НЕГО."

Това, което ни разказва Николай Рьорих представлява една незначителна част от тези уникални знания, които са заложени в този ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, който е възникнал у КОННИТЕ и НЕКОННИТЕ представители на ЧОВЕШКИЯ род, които са населявали след ПОТОПА (9570 г. пр.н.е.) земите, разположени в североизточната част на континента Азия. А това е ЕЗИЧЕСКИЯТ СВЕТОГЛЕД на праотците на ОРФЕЙ, който обяснява защо в неговото учение се говори за "ВИДИМ" И "НЕВИДИМ" свят. Но неговото учение в някаква степен се различава от ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД на НАЙ-ДРЕВНИТЕ ТРАКИ, тъй като той е заимствал и от ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД на тези представители на ЧОВЕШКИЯ род, чиито потомци са напуснали Долината на река Нил и се преселват в земите на БалКАНския полуостров. Всъщност те са притежавали този ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, който е бил заложен при изграждането на ПИРАМИДИТЕ. А самите ПИРАМИДИ са били строени по АСТРОНОМИЧЕСКИ и ЗЕМЕН архитектурен план.

Потомците на СТРОИТЕЛИТЕ на ПИРАМИДИТЕ са тези, които пренасят от Долината на река Нил в земите на Балканския полуостров своята духовна култура и своите ЕГИПЕТСКИ БОГОВЕ. А също така и своя писменост, на която е била написана "Книгата на мъртвите". И тя не е била чужда на ОРФЕЙ, тъй като той сам казва:

"... преминах през кладенците на ПИРАМИДИТЕ и през гробниците в Египет."

Общото между ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД, който са притежавали КОННИТЕ народи - траки, арийци, прабългари и т.н., и този на СТРОИТЕЛИТЕ на ПИРАМИДИТЕ е това, че те имат един и същ корен. И това е този най-древен ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, който притежавал ЧОВЕШКИЯТ РОД преди Космическата катастрофа.

Според древно предание символът на този ЧОВЕШКИ род е бил ОСМОЛЪЧНАТА ЗВЕЗДА, която е олицетворявала СЛЪНЦЕТО и света, който съществува в СЛЪНЧЕВАТА система. А в ОСМОЛЪЧНАТА геометрична фигура са кодирани всички видове оръжия, които ЧОВЕШКИЯТ род е използвал някога във времето и ще използва в своето бъдеще.

Изборът на ОСМОЛЪЧНАТА звезда съвсем не е случаен, тъй като самата цифра 8 (осем) изобразява БЕЗКРАЙНОСТТА, която съществува във ВСЕЛЕНАТА. А това означава, че в нея нищо не умира, нито се губи, а само се трансформира от една в друга форма на ЖИВОТ, т.е. ВСЕЛЕНАТА е вечна.

В същото предание се казва, че ЧОВЕШКИЯТ род е създаден от ВИСША ИЗВЪНЗЕМНА сила, която ние наричаме ГОСПОД БОГ. Подробности за това как е възникнал животът на планетата ЗЕМЯ ще прочетем и в Библията, но за голямо съжаление историците с "научна разумна логика" продължават да я игнорират като историческо доказателство.

Самите те наричат Херодот "Баща на историята", но

продължават да игнорират и сведенията, които той е изложил в "История", Част I, книга втора, 145, в която разказва дословно:

"Та у ЕЛИНИТЕ и ХЕРАКЪЛ, и ДИОНИС, и ПАН са смятани за най-младите богове, а у ЕГИПТЯНИТЕ ПАН се смята за доста ДРЕВЕН БОГ, един от ОСЕМТЕ, за които се твърди, че са ПЪРВИТЕ БОГОВЕ..."

Оказва се, че и Бащата на историята Херодот в проучванията си за най-древната история на ЧОВЕШКИЯ род е стигнал до цифрата 8 (осем), т.е. до ОСЕМТЕ ПЪРВИ БОГОВЕ. Но дали те са били само БОГОВЕ или БОГОВЕ и БОГИНИ, които са родоначалниците на ЧЕТИРИТЕ ЧОВЕШКИ раси - бяла, черна, червена и жълта, то това е тема за съвсем друга книга.

Несъмнено това, което е отразил Херодот в "История" представлява само ехо от далечното минало, но и то има своята научна стойност, при положение че искрено възнамеряваме да разкрием обективната историческа истина. И то се потвърждава от самия автор, който в "История", Част I, книга втора, 123, в която ни разказва следното:

"Както твърдят ЕГИПТЯНИТЕ, в подземния свят властват ДЕМЕТРА и ДИОНИС. Това схващане е изложено за първи път от ЕГИПТЯНИТЕ: че ДУШАТА на ЧОВЕКА е БЕЗСМЪРТНА; че след като тялото умре, ДУШАТА се вмъква в друго ЖИВО СЪЩЕСТВО и продължава да ЖИВЕЕ; че след като обходи всички земни, морски и хвъркати живи същества, ДУШАТА пак се вмъква в раждащото се ЧОВЕШКО тяло; че този обход ДУШАТА прави за три хиляди години. Има някои ЕЛИНИ, които са си СЛУЖИЛИ с това УЧЕНИЕ - някои по-рано, други - по-късно, ВСЕ ЕДНО, че било ТЯХНО СОБСТВЕНО; знам ГИ, но няма да напиша ИМЕНАТА им."

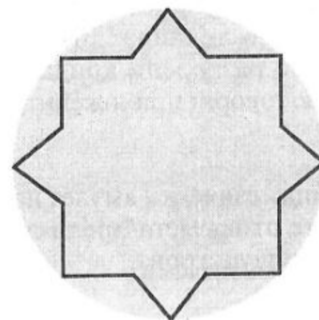
ЕЗИЧЕСКИЯТ СВЕТОГЛЕД на праотците на ОРФЕЙ е бил в притежание не само на ТРАКИТЕ, но и на всички представители на ЧОВЕШКИЯ род, които са населявали земите, разположени, както вече казах, в североизточната част на континента Азия. Тук, в тези земи, КОННИ И НЕКОННИ - първоначално племена, впоследствие обособени в общности на принципа на родовата, расовата, етническата и езиковата

принадлежност, те са съжителствали в продължение на повече от ПЕТ ХИЛЯДОЛЕТИЯ.

В продължение на този така дълъг период от време праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ изграждат своята духовна и материална култура, която е представлявала неразделна част от тази, която са притежавали техните съседи. А това са били праотците на ТРАКИТЕ, КИРГИЗИТЕ, АРИЙЦИТЕ, КОННИТЕ и НЕКОННИТЕ СЛАВЯНСКИ племена и ГУРИТЕ. Но най-силно тя е била повлияна от праотците на ТРАКИТЕ, които били наричани господарите на небесните планини и ГУРИТЕ.

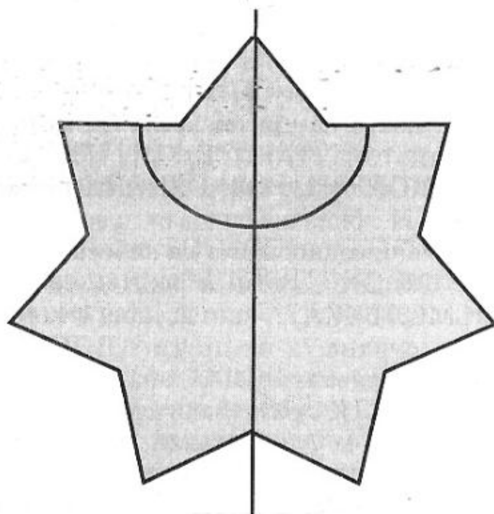
Общото за тези народи е, че те всички са изобразявали ОСМОЛЪЧКАТА като всеобщ символ на ЧОВЕШКИЯ род, от една страна, а от друга - ВИСШАТА СИЛА, която тя е представлявала СИЛАТА на ГОСПОД БОГ, те са изобразявали чрез ОРЕЛА с разперени крила.

Това, което Николай Рьорих ни разказва в книгата си "Седемте велики тайни на Космоса" праотците на ТРАКИ, ПРАБЪЛГАРИ и АРИЙЦИ тези общности символично са ги изразявали чрез СЕДМОЛЪЧКАТА. За праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ тези символи са били изобразявани, както следва:

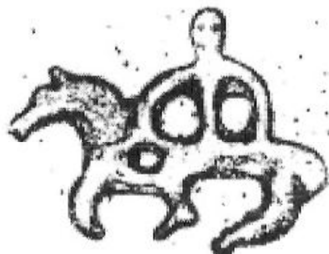
ОРЕЛЪТ с разперени крила, т.е. ВИСШАТА СИЛА във ВСЕЛЕНАТА.
ОСМОЛЪЧКАТА, т.е. СЛЪНЦЕТО, което наричали ТангРА, а народите в Египет - АмонРА.

Знамето на праотците на БЪЛГАРИТЕ е представлявало триножник, на върха на който има ОРЕЛ с разперени крила и конска опашка. Самият триножник означава, че доброто, направено от теб, не иска благодарност.

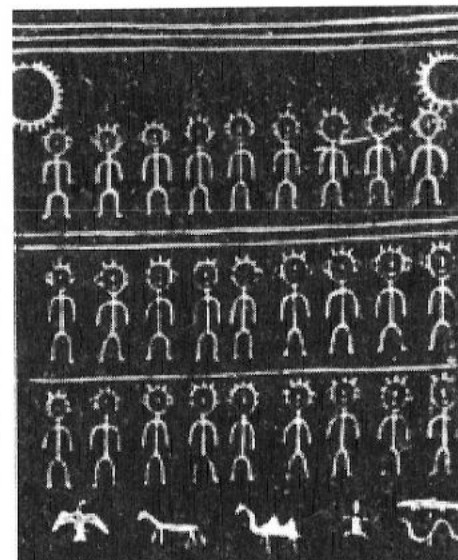
Както вече казах, СЕДМОЛЪЧКАТА е израз на техния ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД. Нейният най-висок представител е КАНЪТ, т.е. поставеният от БОГА ВЛАДЕТЕЛ на БЪЛГАРИТЕ.

Основните и най-важни символи на праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ, както и на самите ПРАБЪЛГАРИ, а впоследствие и БЪЛГАРИ, са били СЕДМОЛЪЧКАТА, т.е. техният ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, едноглавият ОРЕЛ с разперени крила и КОНСКАТА опашка. За тях красноречиво говорят приложените към книгата, както следва:

Конник-птица - езически амулет на прабългарите от времето преди да се появят на полуострова.

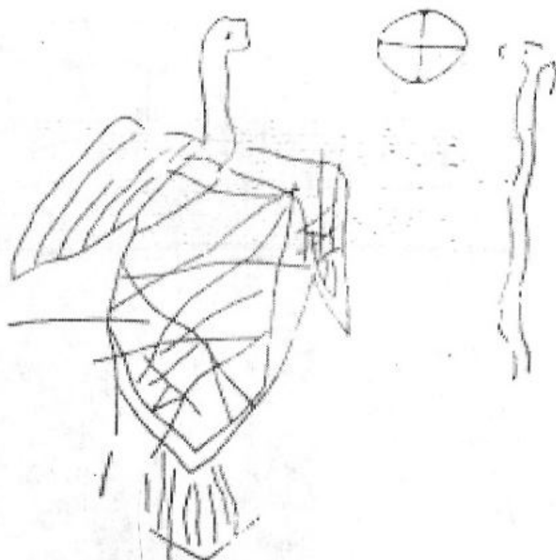
ОГОН, или както го наричат етнографите, прабългарска езическа икона. На нея ясно се вижда богът Слънце, независимо от това как ще бъде наречен - АмонРА или ТангРа (Танг РА). Макар че този огон идва от времето, когато прабългарите са населявали Забайкалието, в него ясно личи орелът с разперени крила, куче, камила и т.н.

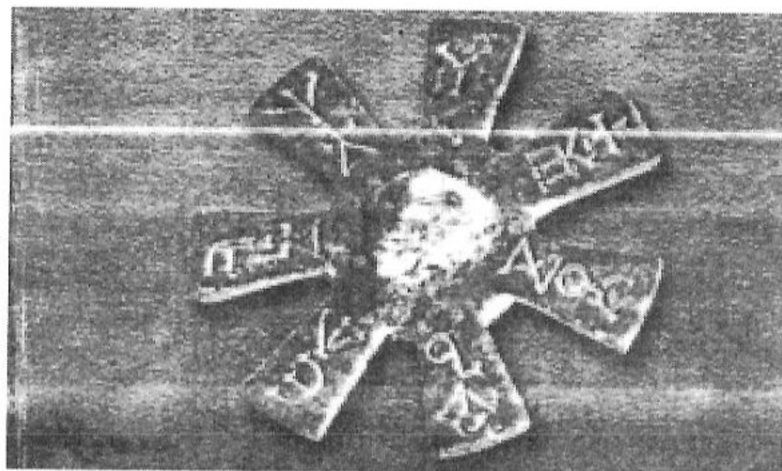

Графитно изображение на конник с двурого знаме
и орел - Преслав.

Отново виждаме орел с разперени крила. Що се отнася до "двуглавото знаме", това са крилете на орела, който стои на върха на знамето.

Графитни изображения на орел, кръст и змия - Преслав.

Бронзова СЕДМОЛЪЧНА розетка с РУНИЧЕСКИ знаци, която е намерена в Плиска.

Всъщност СЕДМОЛЪЧКАТА е символ на този древен ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, който е бил в притежание на част от ЧОВЕШКИЯ род, който е населявал земите в ДАЛЕЧНИЯ ИЗТОК на континента Азия. А в самия СВЕТОГЛЕД са заложени тези уникални познания за Космоса и Вселената, които са притежавали техните мъдреци. Това обяснява защо праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ имат знаме в основата на което стои СЕДМОЛЪЧКАТА.

Както вече казах, в тяхното знаме са заложени три компонента, които символично изразяват:

- ОРЕЛ с РАЗПЕРЕНИ КРИЛА, символ на ВИСШАТА НЕБЕСНА СИЛА, създател на общовселенския живот и хармонията във ВСЕЛЕНАТА;
- ТРИНОЖНИК, символ на изкуството да даваш, без да искаш благодарност. Традиция, която се е запазила и до ден-днешен у нас, българите - прословутото българско гостоприемство;
- КОНСКАТА ОПАШКА, символ на народите, към които принадлежим, т.е. КОННИТЕ народи.

Тук, в тези земи, според древно предание, населението е говорело на няколко основни езика, които имали общ корен. В същото предание се твърди, че в дълбока древност между известните днес САНСКРИТСКИ и ДРАВИДСКИ език разликата се е състояла само с около 20 - 30 думи. Не е била голяма и разликата между тези ДВА езика и останалите няколко, на които са говорели МОНГОЛИТЕ и НЕКОННИТЕ народи. С други думи, ако е имало някаква разлика, то това се дължи на фонетичните специфични особености, които били характерни за езика на всяка отделна общност.

Освен това, в преданието се казва, че всяка една от тези общности, която е населявала Далечния ИЗТОК е имала и своя писменост, която е била пригодена към специфичните фонетични и други особености на езика, на който са говорели. За написване на своите анали те са използвали дървото. А за тези текстове, които имали СВЕЩЕНО значение или отразявали ВАЖНО историческо събитие, те са ги издълбавали по скалите на планините, които били в тяхно владение.

Следствие на дългото съжителство на КОННИТЕ и

НЕКОННИТЕ представители на ЧОВЕШКИЯ род в тази част на света, в създадената от тях материална и духовна култура не е имало съществена разлика. И ако е имало някаква разлика, то тя не е била толкова голяма, за да се твърди, че в основата за възникването на високоразвита цивилизация в Индия се дължи на АРИЙЦИТЕ. А учените полиглоти и лингвисти по "научен" път доказват, че АРИЙСКИТЕ езици обгръщат САНСКРИТСКИЯ литературен и регионален език, също и ПРАКРИТСКИТЕ езици, които обявяват за стари народни говори. Прибавяйки към САНСКРИТСКИЯ и ДРАВИДСКИЯ език, по-точно езици, тези учени въвеждат понятието "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ ЕЗИЦИ".

Несъстоятелността на това твърдение се дължи на обстоятелството, че то е лишено от реални исторически доказателства. Защо?

Защото учените, които притежават така наречената "научна разумна логика" както историци, така и полиглоти и лингвисти, игнорират обстоятелството, че нашата планета е претърпяла две глобални природни бедствия. Последиците от тях са трагични за ЧОВЕШКИЯ род, тъй като е оцеляло съвсем малобройно население, което е било принудено да премине през пещерния и номадския начин на живот.

Освен това те пренебрегват факта, че най-древните общности са възникнали на основата на тяхната расова, етническа и езикова принадлежност. С течение на времето населението на тези общности се увеличава многократно, което е исторически факт. Това ги е принудило те да търсят по-плодородни земи, което обяснява на какво се дължи тяхното преселение.

В контекста на изложеното, би следвало да търсим историята на КОННИТЕ и НЕКОННИТЕ общности, които са населявали земите в Далечния ИЗТОК на континента Азия. Първоначално част от тези общности постепенно се преселват в различни региони на самия континент Азия. Впоследствие, по-точно в самия край на IV хилядолетие пр.н.е., много по-голямата част от КОННИТЕ народи поради рязкото застудяване на климата на нашата планета, напускат тези земи. Всъщност това е времето, за което някои историци твърдят, че е сложено началото на "разселването на племената от родината на КОНЯ". Други наричат това преселение миграция на ЕЗДАЧИТЕ.

Погледнато в исторически аспект, това е едно от ВЕЛИКИТЕ ПРЕСЕЛЕНИЯ на народите, с което се слага началото на НОВА ЕПОХА в развитието на ЧОВЕШКИЯ РОД. Защо?

Защото това е времето, през което на историческата сцена на Балканския полуостров се появяват:

ТРАКИТЕ - праотците на ОРФЕЙ, ТАМИРИС и МУСЕЙ. Техни потомци са ТРАКИТЕ едони, на които цар е бил ДРИАНТ и неговият син ЛИКУРГ. Техният бог е бил АРЕС, за когото в химн за него дословно казва: "О, жезлоносеца смел, КОЛЕСНИЦА от огън подкарал НЕДЕЙ в ЕФИРА, прорязан от пътища СЕДЕМпланетни!"

СЛАВЯНСКАТА КОННА общност - праотци на братята близнаци МАКЕДОНОС и МАГНЕС. Техните потомци са тези, които превръщат областта ТЕСАЛИЯ в ЕЛАДА в коневъдна.

Това е времето, когато земите на полуострова са били населени с общности, принадлежали към най-древното ЕВРОПЕЙСКО население, за което твърде малко знаем. Но тук освен тях, трайно са били отседнали потомци на АТЛАНТИТЕ, т.е. праотци на ЧЕРНАТА раса, тези, които според Омир са почитали "ТЪМНОКЪДРАВ" бог ПОСЕЙДОН. Херодот в "История" ги нарича потомци на КАР, ЛИДОС и МИЗОС, които са известни в историческата хроника под имената КАРИЙЦИ, ЛИДИЙЦИ и МИЗИЙЦИ. Техни потомци са и най-древните ИЛИРИ.

За тяхното трайно присъствие на Балканския полуостров красноречиво говори името на областта МИЗИЯ, която е разположена в северозападните земи на днешната територия на България. Според Херодот, някога във времето, през нейните земи е минавала река, която е носела името АТЛАС (АТЛАНТ). Най-вероятно това е била реката с многозначителното име ИсКЪР, тъй като един от нейните притоци минава през местността, която носи името Пала КАРИЯ.

Всъщност тези далечни потомци на "ТЪМНОКЪДРАВ" бог ПОСЕЙДОН, са населявали различни региони на територията на Балканския полуостров. За тяхното присъствие ни напомня както планинският масив в Родопите, който носи името

КърКАРИЯ, както и заливът в Черно море край Шабла, носещ името КАРИЯ.

Преди потомците на АТЛАНТИТЕ, т.е. праотците на ЧЕРНАТА раса, земите на полуострова са били населени освен с ЕВРОПЕЙЦИ и КУШИТЕ, които принадлежали към бялата раса, но са имали черни коси. Много преди появяването на КОННИТЕ общности, по-голямата част от ХИПЕРБОРЕЙЦИТЕ са се преселили в земи, разположени на СКАНДИНАВСКИЯ ПОЛУОСТРОВ, а древното ЕВРОПЕЙСКО население, като ЕТИОПЦИ и КУШИТЕ, продължили да съжителстват с потомците на АТЛАНТИТЕ.

Всъщност ХИПЕРБОРЕЙЦИ, ЕТИОПЦИ и КУШИТИ са дошли от континента Африка в земите на Балканския полуостров. Те са тези общности, които пренасят със себе си древния бог ПАН и богиня СИРИНГА, в която той се влюбил, както и древната богиня с името ХАТОР.

В самия край на IV и началото на III хилядолетие пр.н.е. земите на Балканския полуостров са били подложени на експанзията на КОННИТЕ общности от СЕВЕР. А нейните най-ЮЖНИ земи са били подложени на експанзията на дошлите от Долината на река Нил общности. Те са били предвождани според Херодот от ДАНАЙ, който бил според мита брат на ЕГИПТ. Според автора на "История" Данай е бил владетел на тази част от населението в Горен Египет, чийто голям град бил ХЕМИС, в областта ТИВА. Това е бил градът, в който е живяла ДАНАЯ - майка на митичния герой ПЕРСЕЙ.

Предвожданото от ДАНАЙ население, Херодот нарича ХЕМИТЕ. Но по своята същност те представляват "нова" общност, която е възникнала под егидата на ИДЕЙСКИТЕ ДАКТИЛИ. В древно предание се казва, че заедно с него в земите на древна ЕЛАДА са пристигнали праотците на АЛБАНИТЕ и част, по-скоро клон, от праотците на ТУРЦИТЕ. Като цяло тези три общности са представители на най-древното население на континента Африка, което е принадлежало към бялата раса. Били ниски на ръст и с черни прави коси.

Праотците на африканските представители на ЧОВЕШКИЯ род след Космическата катастрофа и ПОТОПА населявали

предимно земите на Сахара докъм края на VII хилядолетие пр.н.е. Това е времето, през което постепенно се е превръщала от джунгла в пустиня.

За тяхното трайно присъствие в тази част на континента Африка не липсват доказателства. Едно от тях е древната писменост, която археолозите са открили по скалите на планинските масиви, разположени на територията на Сахара.

В началото на VI хилядолетие пр.н.е. техните праотци постепенно се преселват в Долината на река Нил и земите, разположени в югоизточната част на този континент. С течение на времето, по-точно през V и VI хилядолетие пр.н.е. техните потомци са тези, които създават САМОБИТНАТА култура в Египет.

С преселението на предвожданите от ДАНАЙ общности от Долината на река Нил на Балканския полуостров, по-точно в земите на Елада, те пренасят и своята материална и духовна култура. А това означава, че те идват с името на своя бог ХЕРАКЪЛ, а също така и с легендата за героя ПЕРСЕЙ и неговата майка ДАНАЯ. Това са общностите, които идват и със своята писменост, за която Херодот твърди, че се пише и чете "ОТ ДЯСНО НА ЛЯВО".

През първата половина на III хилядолетие пр.н.е. земите на Балканския полуостров, като цяло, и Егейско-Балканският басейн, се превръщат в арена на исторически събития, които коренно променят географската карта на тази част на света. Това е времето, през което е имало непрестанни сблъсъци между СТАРОТО население и новодошлите ЕЗДАЧИ от "родината на КОНЯ" и тези общности, които са пристигнали от Долината на река Нил. По своята същност това представлява един дълъг процес, по времето на който се води борба не само кои от тях какви земи да владеят, но и в духовната сфера.

Този процес е продължил с още по-голямата сила през втората половина на III хилядолетие пр.н.е. И това се дължи на обстоятелството, че след 2563 г. пр.н.е. голяма част от потомците на СТРОИТЕЛИТЕ на ПИРАМИДИТЕ в Долината на река Нил напускат Африка и се отправят по море и суша към земите на Финикия. Но в тях те остават за съвсем кратко време, тъй като

в град ТИР наемат кораби, а заедно с тези, които те притежават, се преселват в земите на ЕЛАДА.

В историческата хроника за Долината на река Нил те са известни под името ЕГИПТЯНИ. А за тях Херодот е казал, че те "използват два вида ПИСМЕНА - едната наричат СВЕЩЕНА, другите - НАРОДНИ". Това население впоследствие се обособява в три отделни общности, а те са както следва:

- ПЪРВАТА общност е възникнала под егидата на КРИТЯНИ, т.е. те са потомци на ДЕВКАЛИОН и МИНОС (известен в Египет под името МИНА и МЕНЕС). С течение на времето, но неизвестно точно кога, тази общност се преселва на остров КРИТ и създава така наречената КРИТСКА цивилизация. Всъщност това е общността, която използва йероглифи, които според специалистите имат поразителна прилика с египетските йероглифи.

- ВТОРАТА общност са потомци на ЕГИПТ, брата на ДАНАЙ. Тя е възникнала под егидата на белите идейски дактили, но размесена с етиопци и други представители на бялата раса. Преди да напусне Долината на река Нил, тази общност е населявала предимно Горен Египет. По времето, когато техен владетел е КАДЪМ, те трайно отсядат в областта БЕОТИЯ, където построяват седмопортната крепост ТИВА. Самото име на крепостта ТИВА, което е ЕГИПЕТСКО, недвусмислено показва, че КАДЪМ е бил владетел на ЕГИПТЯНИ, а не на ФИНИКИЙЦИ.

- ТРЕТАТА общност също е възникнала под егидата на идейските дактили, но от този клон, които били мургави. И това се дължи на обстоятелството, че са представлявали конгломерат от различни представители на ЧОВЕШКИЯ род, които населявали континента Африка. Това обяснява защо са почитали освен бог ХЕРАКЪЛ и тяхната обща богиня АТИНА, която наричали "дъщеря на Нил". Това са тези древни АТИНЯНИ, за които ни разказва Платон, че са водели битки с АТЛАНТИТЕ. Тази общност преди да се пресели в Елада, е населявала Долен Египет. А в земите на ЕЛАДА тя трайно отсяда в областта АТИКА.

Най-древните АТИНЯНИ са тези, които построяват първата

крепост в тази област. Някои от древните автори твърдят, че между тях се е водил спор кое име да носи крепостта, на богиня АТИНА или на бог ПОСЕЙДОН. А това означава, че тези най-ранни АТИНЯНИ не са СТАРОГЪРЦИ, нито ЕЛИНИ, а население, което е дошло от Долината на река Нил.

От изложеното се вижда пределно ясно, че през III хилядолетие пр.н.е. земите на Балканския полуостров като цяло са били център на изключително важни исторически събития. Защо?

Защото през това хилядолетие коренно се променя историческата етническа карта в тези земи. И това се дължи предимно на КОННИТЕ общности - ТРАКИ и СЛАВЯНИ от една страна, а от друга - на пристигналите от Долината на река Нил - КРИТЯНИ, АТИНЯНИ и ЕГИПТЯНИ. Следствие на тяхната експанзия по-голямата част от СТАРОТО население на полуострова постепенно се е преселило в земите на Западна Мала Азия. А това са били както следва:

- ЕТИОПЦИТЕ, за които по-късно научаваме от Омир, че един техен цар бил МЕМНОН, убит от АХИЛ.

- КУШИТИТЕ, чието име се споменава в историята на Мала Азия, в която се казва, че те и ЕТИОПЦИТЕ стоят в основата за възникването на САМОБИТНАТА култура в този регион.

- КАРИТЕ, за които в "Илиада" Омир ни съобщава, че са известни с "ГОВОР НЕЗВУЧЕН". А също така и техните събратя - МИЗИ и ЛИДИЙЦИ.

Какви исторически събития са се развили в земите на ЕЛАДА през това III хилядолетие пр.н.е. много ясно се вижда от това, което Херодот ни разказва в "История", Част I, книга първа, 145 и 146:

"ЙОНИЙЦИТЕ основали дванадесет града в Азия и не пожелали да увеличат броя им поради това, че както ми се струва, и при пребиваването си в Пелопонес ЖИВЕЕЛИ в дванадесет области; точно както АХЕЙЦИТЕ, които ГИ ИЗГОНИЛИ - сега те са разделени на дванайсет области. Първият АХЕЙСКИ град, като се гледа откъм Сикион, е ПЕЛЕНЕ, после Айгейра, Айгай - на брега на непресъхващата река Кратис (откъдето води името си река в Италия), Бура,

Халике, където намерели убежище ЙОНИЙЦИТЕ, след като били НАДВИТИ от АХЕЙЦИТЕ, Айгион, Рюпес, Патрай, Фара, Оленос - където е голямата река Пейрос, Дюме и Тритайа, единствените градове от вътрешността. Това са дванайсетте части на това, което е сега АХЕЯ и което ПРЕДИ е било ЙОНИЯ.

ЙОНИЙЦИТЕ си направили дванадесет града (в Мала Азия - бел.авт.) по горните съображения и би било голяма ГЛУПОСТ да се ТВЪРДИ, че тези йонийци са повече йонийци от останалите, или че са от ПО-БЛАГОРОДЕН произход: абантите от Евбея са една не малка част от тях, а не са ЙОНИЙЦИ дори по ИМЕ; сред тях били и минийци от Орхоменос, и кадмейци (от крепостта Тива в Беотия, построена към КАДЪМ - бел. авт.), и дрюопи, и фокейци отцепници, и молосци, и аркадски пеласги, и ДОРИЙЦИ (които бащата на историята нарича МАКЕДОНЦИ - бел. авт.) от Епидавър и много други народи. Дори ония, дошли от пританията на АТИНА, смятащи се за най-чисти ЙОНИЙЦИ, не отвели в колонията жени, а се оженили за КАРИЙКИ, чиито родители убили. Поради това престъпление тези жени си създали обичай и се обвързали с клетви - обичая предали и на дъщерите си - "да не се хранят с мъжете си, нито да ги извикват по име". Понеже ЙОНИЙЦИТЕ убили бащите, мъжете и синовете им и след всички тези злодеяния, заживели с тях. Това станало в МИЛЕТ."

Тук с основание възниква въпросът кога във времето са се развили историческите събития, за които ни съобщава Херодот?

Несъмнено разказаното от бащата на историята се отнася за различни периоди от време. Ако поставим сведенията в техните хронологически рамки, ще се получи следното:

Сведенията, които изложих в началото на книгата, недвусмислено оказват, че Троянската война се е състояла в периода 1855 - 1845 г. пр.н.е., а не както се твърди в сега съществуващата официална история - около 1240 или 1193 г. пр.н.е. Преди тази война ПЕЛОПОНЕС е бил населен с потомци на траките едони, на които цар е бил ДРИАНТ и неговият син ЛИКУРГ. А това са били ТРАКИТЕ, подвластни според Омир на "КОНЕСМИ-

РИТЕЛЯ ПЕЛОПС", от името на когото идва и името на полуостров ПЕЛОПОНЕС. Под егидата на техните приемници - АГАМЕМНОН - царят на МИКЕНА, и неговият брат РУСОКОСИЯТ МЕНЕЛАЙ, цар на СПАРТА, е започнала войната срещу ТРОЯ на ПРИАМ.

Всъщност това е времето, когато потомците на МАКЕДОНОС и МАГНЕС вече са населявали част от земите на ЕЛАДА. А това са били АХЕЙЦИТЕ и МАГНЕТИТЕ. Според Херодот АХЕЙЦИТЕ са завладели земите на ЙОНИЙЦИТЕ, то по това време според Омир "МАГНЕТИТЕ - силни, волно живееха те край Пеней в Пелион гъстолистен."

Според Херодот ЙОНИЙЦИТЕ по своята същност представлявали конгломерат от най-различни древни общности, които са се размесили. В голяма степен те са загубили своята първоначална расова, етническа и езикова принадлежност. Под егидата на кое от тях те са се появили на историческата сцена като "нова" общност това да се подразбере единствено от боговете или богините, които те са почитали.

Така например в "Илиада", втора песен, 854 - 877, Омир ни съобщава следното:

"Нест бе водач на КАРИЙЦИ, известни със ГОВОР НЕЗВУЧЕН,
имащи къщи в МИЛЕТ, край Фтирон, планината гориста,
и край реката Меандър, по стръмното биле МИКЕЛЕ."

В "Историята", Част I, книга първа, 147 и 148, Херодот ни разказва следното:

"ЙОНИЙЦИТЕ са всички онези, които произхождат от АТИНА и празнуват празника АПАТУРИИ. Празнуват го всички с изключение на ефесците и колофонците - те единствени от ЙОНИЙЦИТЕ не празнуват АПАТУРИТЕ заради едно убийство.

Паньонионът е свещено място в МЮКАЛЕ (МИКЕЛЕ - бел. авт.), обърнато на север, избрано и посветено от всички ЙОНИЙЦИ на ПОСЕЙДОН Хеликониос. МЮКЕЛЕ е планински склон над морето, който се простира по посоката, от която духа зефирът срещу САМОС. ЙОНИЙЦИТЕ от градовете се събирали там, за да празнуват празник, на който са дали име ПАНЬОНИИ."

В същата първа книга, 149 и 150, Херодот ни разказва следното:

"Та тези ЕОЛИЙЦИ се случило да се заселят на земя, по-плодородна от тази на ЙОНИЙЦИТЕ, но нямали същия късмет. Ето как ЕОЛИЙЦИТЕ загубили СМИРНА. Мъже от Колофон (йонийски град в Мала Азия - бел. авт.) били победени след един бунт и изгонени от родината си. Те ги приели, но на един празник на ДИОНИС вън от крепостните стени бегълците ги издебнали, залостили градските порти и завзели града. Притекли се на помощ всички ЕОЛИЙЦИ и бил сключен договор ЙОНИЙЦИТЕ да върнат покъщнината, а ЕОЛИЙЦИТЕ да напуснат СМИРНА. След като договорът бил изпълнен, единадесетте града си поделили помежду си смирненци и ги направили свои граждани."

Съвсем преднамерено цитирах от творчеството на Омир и Херодот, с една-единствена цел - веднъж завинаги да се разбере, че понятията, въведени от учените полиглоти и лингвисти от рода на ИНДОЕВРОПЕЙСКИ, СТАРОГРЪЦКИ, ЕГИПЕТСКИ и т.н. езици са лишени от реално съдържание. Защо?

Защото самите учени, които претендират, че те са тези, които притежават "научната разумна логика" твърдят, че така нареченият от тях "СТАРОГРЪЦКИ" език принадлежал на групата на ИНДОЕВРОПЕЙСКИТЕ езици от една страна, а от друга, този древен език наброявал до 100 диалекта (наречия), които те разпределили в 4 главни групи:

- йонийски диалект;
- дорийски диалект;
- еолийски диалект;
- атически диалект.

На тези учени е добре известно, че най-древните текстове на така наречения ИНДОЕВРОПЕЙСКИ език са стигнали до нас благодарение на творчеството на Омир. Що се отнася до най-древния индийски епос "РИГВЕДА", то за него се смята, че е създаден през средата на II хилядолетие пр.н.е. С други думи езиците на КОННИТЕ И НЕКОННИТЕ общности, които имат общ корен и писменост, която е съобразена с притежаваните от тях специфични особености, се появяват на Балкан-

ския полуостров през III хилядолетие пр.н.е., а в земите на днешна Индия - през II хилядолетие пр.н.е.

Освен това на какво основание или доказателство този език е наречен "СТАРОГРЪЦКИ", след като никъде в творчеството на Омир не се споменава общност с име "ГЪРЦИ". И всичко това се дължи на обстоятелството, че историята на КОННИТЕ общности, като цяло, не е проучена, което обяснява защо и до ден-днешен техните потомци, включително и ние, БЪЛГАРИТЕ, сме третирани като представители на най-диви и невежи хора.

Не малка вина имат и нашите историци ТРАКОЛОЗИ. По повод Рогозенското съкровище в българската преса се появиха редица "научни" статии от видни български учени, в които се казва:

- В заглавието "Древност, която ни принадлежи" се твърди, че "Тракийското общество е безкнижовно, както много други, но безкнижовността вече не е исторически упрек, когато можем да разчетем образи, орнаменти, епизоди и стилови средства".

- В заглавието "Светлина върху КОСМОГОНИЯТА на ТРАКИТЕ" дословно се казва: "Рогозенското съкровище, свързано с други намерени неща в Северна България и отвъд Дунава, очертават доста обширен културен кръг, който е във връзка със СКИТСКАТА култура с ЕЛИНСКАТА, от която ЗАИМСТВА форми, образи, митове. Да вземем Херакъл - той е много популярен герой при ТРАКИТЕ. Но това не е ГРЪЦКИЯТ Херакъл. Херакъл от Рогозенското съкровище е от ДИОНИСОВСКИ тип, а самият митологичен Херакъл е богочовек... ТРАКИТЕ нямали писменост, защото са нямали нужда от нея. Това е отговорът. Те използват ГРЪЦКИ букви. При политически контакти ТРАКИТЕ се нуждаят от букви, както и за някои сакрални формули, каквато е формулата от знаменития пръстен, намерен в село Езерово, който е единственият пълен текст на ТРАКИТЕ.

Но не всички български учени историци следва да бъдат поставени под общ знаменател. Има и такива, макар и малко на брой, които през целия си живот са търсили обективната историческа истина. Един от тях бе проф. Велизар Велков, за съжаление вече покойник, който през 1987 г.в едно интервю пред пресата бе казал следното:

"Ние имаме няколко надписа на език, който не е дешифриран и разчетен - например върху пръстена от село Езерово, с който са свързани 34 тълкувания, друг при село Кьолмен край Преслав - също един език (може би местен диалект), който не е напълно разчетен, и надписите на тракийски език. Те са по-кратки. Имаме и надписи на ГРЪЦКИ език, но с ТИПИЧНО СЪДЪРЖАНИЕ, отнасящо се към историята на ТРАКИЯ, на тракийските владетели, на тракийската религия, например надписите от Рогозенското съкровище и върху други такива златни и сребърни съдове, които също са ТРАКИЙСКИ, независимо че са на СТАРОГРЪЦКИ език, понеже съдържанието им е свързано с историята на ТРАКИТЕ. НЕЩО подобно на ПРА-БЪЛГАРСКИТЕ НАДПИСИ, които са на СТАРОГРЪЦКИ език, но имат ОТНОШЕНИЕ към историята на БЪЛГАРИЯ през VIII в."

Така нареченият СТАРОГРЪЦКИ ЕЗИК, както и СТА-РОГРЪЦКАТА писменост се появяват на историческата сцена най-вероятно към края на III хилядолетие пр.н.е. в земите на ЕЛАДА. Ако изходим от творчеството на Омир, той е бил използван от тези общности, които са взели участие във войната срещу ТРОЯ, и е просъществувал до около 1580 г. пр.н.е. Това е времето, когато локално природно бедствие е сложило край на така наречената КРИТСКО-МИКЕНСКА цивилизация. А самото природно бедствие е предизвикано от изригването на вулкана САНТОРИН в Егейско море, което нанася тежки поражения не само на островите, но и на крайбрежните земи на Балканския полуостров. Не малка част от цветущите градове и селища, които Омир описва в "Илиада" и "Одисея" са превърнати в руини от земетресения и засипани впоследствие с вулканична пепел.

Погледнато в исторически аспект, това природно бедствие унищожава създаденото под егидата на КРИТЯНИ на остров КРИТ. Под егидата на ТРАКИ и СЛАВЯНИ в земите на ПЕЛОПОНЕС, от АТИНЯНИТЕ в земите на областта АТИКА и т.н. С други думи, природното бедствие унищожава не малка

част от тази високоразвита цивилизация, която е възникнала в земите на Егейско-Балканския басейн и ЕЛАДА.

Вследствие на това локално природно бедствие КРИТЯНИ, АТИНЯНИ, част от ЕГИПТЯНИТЕ - известни още като КАД-МЕИ - ТИВАНЦИ - БЕОТИЙЦИ напускат тези земи и се преселват в Долината на река Нил. Заедно с тях заминават и ИЛИРИТЕ, потомци на АТЛАНТИТЕ, а също така и ЛАПИТИТЕ, които пренасят името на техния бог АРЕС в Египет.

Що се отнася до потомците на АГАМЕМНОН, РУСОКОС МЕНЕЛАЙ, както и тези на РУСОКОСИЯ АХИЛ, то подвластното на тях население се преселва на СЕВЕР, т.е. продължават да живеят в земите на Балканския полуостров. С течение на времето вследствие на военни сблъсъци кои какви земи да владеят, те основно се размесват с тези общности, които са населявали земи във вътрешността на полуострова. След около едно столетие те отново се завръщат в земите на ЕЛАДА и остров КРИТ, но вече обособени в "нови" общности. И тези "нови" общности вече не си служат с така наречения "СТАРОГРЪЦКИ", а с езика, който бащата на историята Херодот нарича "ЕЛИНСКИ".

В контекста на изложеното би следвало да се търси приносът на КОННИТЕ общности за създаването на високоразвита цивилизация в тази част на света. Доказателства не липсват, тъй като те се намират както в творчеството на Омир, така и в творчеството на редица други древни автори. Защо е необходимо да принизяваме ЕЗИЧЕСКИЯ СВЕТОГЛЕД НА ТРАКИТЕ, в който са заложени уникални познания в областта на КОС-МОГОНИЯТА, и защо следва да твърдим, че материалната култура на ТРАКИТЕ е била на по-ниско равнище в сравнение с останалите общности, след като Омир дословно казва за ЗЛАТНИТЕ ДОСПЕХИ на цар РЕЗОС "Не подобава на СМЪРТНИ да носят такива ДОСПЕХИ, а съвършено ПОДХОЖДАТ на боговете БЕЗСМЪРТНИ."

Освен това на кого е необходимо да игнорираме факта, че КОННИТЕ общности са тези, които са разпространили както КОНЯ, така и своя ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД в редица региони на света. А това означава, че освен техния светоглед, те са

пренесли със себе си и материалната си култура, която с почти нищо не се е различавала от тази на ТРАКИТЕ и СЛАВЯНСКИТЕ КОННИ племена. И това, макар и неволно, го потвърждава видният български ТРАКОЛОГ, който казва, че Рогозенското съкровище е във връзка със СКИТСКАТА култура. А неговото изказване неизбежно води до книгата на Д.П. Даскалов със заглавие "БЪЛГАРИТЕ потомци на ЦАРСТВЕНИТЕ СКИТИ и САРМАТИ".

ОБЩ ПОГЛЕД КЪМ ИСТОРИЯТА НА БЪЛГАРИТЕ

Историята на праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ е неразривно свързана чрез ЕЗИКОВАТА си принадлежност с праотците на КОННИТЕ и НЕКОННИТЕ народи, които са населявали земите, разположени в Хималаите, останалите планински масиви и на североизток от тях. И тази връзка се дължи най-вече на обстоятелството, че в тази част на света е съхранен, а впоследствие се е развил, но и претърпял в някаква степен еволюция на езика и писмеността, която е била използвана в продължение на повече от пет хилядолетия. Тук, в тези земи, са се появили най-древните езици, а с тях и писмеността, която е била съобразена със специфичните фонетични особености, която е съществувала в езика, на който е говорела всяка една от тези общности.

С течение на времето тези езици, както и тяхната писменост, претърпяват еволюция, което е довело те да се появят на историческата сцена първоначално в земите на юг от Хималаите и останалите планински масиви. В тази част на континента Азия се преселват предимно НЕКОННИТЕ общности, към които принадлежало населението, което преди IV хилядолетие пр.н.е. е живяло в джунглите, след това превърнати в пустини - ГОБИ и ГУРИ, която е известна с ПРАБЪЛГАРСКОТО име ТАКЛА или ТЛАКА на КАН, а така и част от КОННИТЕ общности, по-точно праотците на КИРГИЗИТЕ и МОНГОЛИТЕ.

Погледнато в исторически аспект, това означава, че в тази

част на света са се зародили с течение на времето еволюирали, а впоследствие по време на локалните и глобалните преселения на тези общности, те разпространяват своите езици и писменост както в Азия, така и в Европа. Липсата на сведения за тази ранна епоха в голяма степен е подвела учените полиглоти и лингвисти да обявят известните древни езици АРИЙСКИ, САНСКРИТСКИ, ДРАВИДСКИ и т.н. за ИНДИЙСКИ. А след тяхното появяване на Балканския полуостров, което се дължи на ТРАКИТЕ и СЛАВЯНСКИТЕ КОННИ общности, тези учени ги обявяват с понятието "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ" езици.

Ако тези учени неволно или преднамерено са стигнали до този извод, то с основание възниква въпросът историците, които претендират, че притежават "научна разумна логика" защо приемат тяхната констатация за чиста монета, и кои са тези "научни доказателства, които са им дали основание да твърдят, че високоразвитата цивилизация в Индия се дължи на АРИЙСКИТЕ общности.

Несъмнено, историците с "научна разумна логика" пренебрегват факта, че зад обобщените в някаква група езици под името АРИЙСКИ, САНСКРИТСКИ, ДРАВИДСКИ и т.н., се крие историята на най-древните КОННИ и НЕКОННИ общности. Тези, които по време на миграционните процеси с преселването им в други земи пренасят със себе си и своя език. А преселения е имало както локални, така и глобални, които историците наричат ВЕЛИКИ.

Може да се приеме, че от земите на ГОБИ и ГУРИ (днешното име ТАКЛА, по-точно българското ТЛАКА на КАН) хората, които ги напускат, се преселват на юг. Причините са логични и се дължат на нашествието на КОННИТЕ общности, а това са били праотците на БЪЛГАРИ, МАДЖАРИ и СЛАВЯНСКИТЕ НЕКОННИ общности. А от друга - многократното увеличаване на броя на населението неизбежно води до локални преразпределения, с една-единствена цел; завладяване на нови по-плодородни земи. Следствие на тяхното преселение на територията на днешна Индия се появяват селища, които имат следните имена:

- УдалГУРИ, град, разположен в областта Асам;

- ДжипГУРИ, град, разположен в земите на Западна Бенгалия;

- Десетки населени места с името МАДАРА, МАДуРА, МАДРАс и т.н.

Някои от изброените имена са сходни, други идентични с тези, които ще срещнем в днешните български земи. А те са:

- УрГУРИ, днешното село Българи в Странджа планина;

- МАДАРА, местност край град Шумен, където се намира МАДАРСКИЯТ КОННИК.

В началото на книгата посочих редица идентични имена, които ще срещнем в тази част на света, но също така и в земите на днешна България, които е открил арх. Сла̀ви Дончев. При наличието на тези сведения основателно възниква въпросът кои са тези древни общности, които са оставили дълбоки следи в земите, които са населявали.

На този въпрос отговор е дал българският патриот, революционер и полиглот Г.С. Раковски, който е казал САНСКРИТСКИ на български език означава САМОСКРИТСКИ. Това негово твърдение не е плод само на родолюбие. Най-вероятно той да е притежавал някакви писмени доказателства, които не са достигнали до нас. Така или иначе, твърдението на Раковски отразява една историческа истина.

Сведенията, които изложих недвусмислено показват, че най-древните ПРАБЪЛГАРИ, ГУРИ, ТРАКИ, СЛАВЯНСКИ КОННИ и НЕКОННИ общности, АРИЙЦИ, КИРГИЗИ, МАДЖАРИ, както и населението на днешната пустиня ГОБИ са говорили на такива езици, които имат общ корен. Това обяснява защо в древното предание, което ми бе разказано в Индия, се твърди, че "някога в дълбока древност между САНСКРИТСКИ и ДРАВИДСКИ език разликата се състояла само с около 20 - 30 думи".

На юг се преселват и праотците на КИРГИЗИТЕ, които са населявали предимно днешните земи на Таджикистан, а в Индия земите на Джаму и Кашмир. Тази общност е напуснала тези земи поради обстоятелството, че в самия край на IV хилядолетие пр.н.е. климатът на нашата планета рязко се застудява. Тяхното преселение е станало на няколко етапа, като предприетите от

тях походи са се движели по течението на река ИНД и нейните притоци.

В началото на II хилядолетие пр.н.е. населението на тази общност многократно се е увеличила, което се дължи в голяма степен и на това, че тя се размесва и с други по-малки общности, които имали друга расова, етническа и езикова принадлежност. Те представлявали оцелели представители на ЧОВЕШКИЯ род, които преди това населявали планинските масиви, разположени в днешните земи на западната част на Пакистан и днешен Афганистан.

Това е времето, когато те са населявали предимно земите, разположени в долното течение на река ИНД. Тук, в тези земи, праотците на КИРГИЗИТЕ пренасят със себе си техния език, ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД и материална култура, които представляват неразделна част от тази, която са притежавали КОННИТЕ народи. На каква степен на развитие е била тяхната материална култура красноречиво говорят разкритите от археолозите древни градове, които са известни под името Мохенджо Даро и Харапи.

Малко по-късно тази общност се разделя на два клона. Този от тях, който запазва името на техните праотци КИРГИЗИТЕ, напуска долината на река ИНД и се преселва на СЕВЕР, в земите, които са населявали преди това. Другият клон се обособява в самостоятелна общност, която е известна в историческата хроника под името ИРАНЦИ.

Впоследствие ИРАНЦИТЕ също се разделят на два склона. Единият от тях запазва старото си име, а другият е известен в историческата хроника под името АЛАНИ. АЛАНИТЕ са тези, които напускат долината на река ИНД и се преселват в земите на Централна Мала Азия. Това е този клон - потомци на праотците на КИРГИЗИТЕ, чиято история е тясно свързана с възникването на ХЕТСКАТА държава, което обяснява защо клинописните текстове на хетски език са обявени за "индоевропейски паметник на писмеността".

На историците е добре известно, че в ИНДУСТАН (днешна Индия и Пакистан) през III хилядолетие пр.н.е. възниква своеобразна и самобитна цивилизация. Според археолозите в

долината на река ИНД сякаш изведнъж, без да са предшествани от други по-ранни селища и от по-ранна култура от каменния век, се появяват градовете ХАРАПА, МОХЕНДЖО ДАРО, Чанху Даро и Амри. А това означава, че в основата за възникването на високоразвита цивилизация в ИНДУСТАН стоят част от представителите на тези КОННИ и НЕКОННИ общности, които преди това са населявали ХИМАЛАИТЕ, останалите планински масиви и земите, разположени на Североизток от тях.

Не ми е известно какви точно източници са използвали историците, съчинили сега съществуващата ОБЩОЧОВЕШКА история, но в нея се казва, че АРИЙЦИТЕ са най-древното племе от ИНДОЕВРОПЕЙСКАТА раса. Неговото отечество било областта на река Окус (дн. Аму Даря).

Впоследствие АРИЙЦИТЕ се преселили на ЮГОЗАПАД. Единият клон трайно отседнал в Индия, а другият - в Иран. Този, който бил в Индия, говорел на САНСКРИТСКИ език, а другият, в Иран, говорел на ЗЕНСКИ език, и се наричали ИРАНЦИ. Според историците АРИЙЦИТЕ са завоювали ИНДИЯ, и те са тези, които са създали така наречената древна ИНДИЙСКА цивилизация.

До каква степен е недействително тяхното твърдение се разбира от "научните" доказателства на учените полиглоти и лингвисти с академични санове и притежаващи "научна разумна логика". Те са направили сравнение между ЗЕНДСКИЯ и САНСКРИТСКИЯ език с ЕВРОПЕЙСКИТЕ езици, констатирали, че древните ГЪРЦИ (така наречения СТАРОГРЪЦКИ език), ЛАТИНЦИ, КЕЛТИ, НЕМЦИ и СЛАВЯНИ имат един и същ ПРОИЗХОД с АРИЙЦИТЕ.

В началото на книгата казах, че АРИЙСКИТЕ племена принадлежат към КОННИТЕ народи, което означава, че техният език има един и същ корен с езиците на останалите КОННИ и НЕКОННИ общности от една страна. От друга, също посочих, че по време на Космическата катастрофа те са населявали полуостров Тамир, планинските масиви, разположени между реките Енисей и Лена. Поради рязкото застудяване на климата на нашата планета те се преселват в земите на днешен КАЗАХСТАН. С течение на времето те се разделят на два клона.

Единият клон от тях се преселва в земите на Европа, а другият, който е бил много по-многоброен, се преселва в земите, през които тече река Аму Даря.

В края на IV хилядолетие пр.н.е. тази АРИЙСКА общност напуска земите, които е населявала в днешен УЗБЕКИСТАН и ТУРКМЕНИСТАН, т.е. през които минава река Аму Даря и се отправя в посока СЕВЕРОЗАПАД. Всъщност това е времето на Великото преселение на КОННИТЕ общности към Европа.

Първи са тръгнали на ПОХОД траките, след тях СЛАВЯНСКИТЕ КОННИ племена. След къс период от време, те били последвани от АРИЙСКАТА общност и други малобройни племена, също принадлежащи към КОННИТЕ народи.

Тяхното преселение е станало на няколко етапа, което е било свързано с неизбежни военни сблъсъци. Това е времето, през което те са прекосили най-южните земи на днешна Русия, Украйна и Молдова. ТРАКИТЕ първи навлизат в земите на днешна Румъния, по-точно те прекосяват река Дунав при нейното устие и нахлуват в Малка Скития. Първоначално тук те трайно отсядат, а впоследствие предприемат експанзия както на юг, така и на запад.

СЛАВЯНСКИТЕ КОННИ общности, които ги следвали, продължили своя поход срещу течението на река Дунав. Те също прекосяват реката, но нахлуват в земите на днешна МИЗИЯ, която по това време е била населена с клон от далечните потомци на АТЛАНТИТЕ, които са дали името на областта МИЗИЯ, а река Искър наричали с името АТЛАС (АТЛАНТ).

АРИЙСКАТА общност и последвалите ги малобройни племена също достигнали до устието на река Дунав, след което се връщат обратно и отсядат временно в земите, разположени около Азовско море и долното течение на река Дон. След това се отправят на юг, прекосяват Кавказките планини и трайно отсядат в днешните земи на Армения и Азербайджан. Впоследствие се явяват на историческата сцена по Двуречието (Месопотамия) под името АсиРИЙЦИ. Според историческата хроника това е станало към края на III хилядолетие пр.н.е.

В контекста на всичко изложено досега следва да търсим историята на праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ и на самите

БЪЛГАРИ. А това означава, че ПРАБЪЛГАРИТЕ като цяло са принадлежали към КОННИТЕ и НЕКОННИ общности, с едни от които са имали почти идентичен език, а с други - твърде близък. Що се отнася до тяхната писменост, то за нея вече многократно казах, най-вероятно като всички древни общности, тя е била руническа, наричана от някои учени "свещена". Но дори и през това отдалечено от нас време, всяка руническа писменост е била пригодена към фонетичните специфични особености, които е притежавала съответната общност.

За РОДИНА на праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ условно можем да приемем, че това са били земите на ТАМИРСКАТА котловина и днешната пустиня ТАКЛА или ТЛАКАнаКАН, която преди това се е наричала ГУРИ. По всяка вероятност тук, в тези земи, техните съседи - ТРАКИ, КИРГИЗИ, ГУРИ, КОННАТА СЛАВЯНСКА общност, и т.н. са започнали да ги наричат БАЛА ГУРИ. Защо?

Защото до ден-днешен в Индия към своите ГОСПОДАРИ населението се обръща с думата БАЛА, което означава ГОЛЯМ. В разговор със своите ГОСПОДАРИ населението не го нарича по име, а се обръща към него с думите БАЛА САХИБ или СААБ. Това обяснява и защо населението в тази част на света нарича духовния център в Хималаите с името на ШамБАЛА.

Думата БАЛА несъмнено е била използвана и от праотците на ПРАБЪЛГАРИТЕ, тъй като и до ден-днешен тя е запазена в речниковия фонд на нас, българите. На всички нас е известно, че в България има ГОЛЕМИ и МАЛКИ ГОРИ. Малките гори, които са разположени в близост до населеното място, местното население ги нарича КОРИИ. А по-големите гори са известни под името БАЛАБАН. Има и не малко български селища, които носят името БАЛАбан или БАЛАБАНОВО, и това се дължи най-вероятно на това, че те са възникнали първоначално в земите на някоя ГОЛЯМА гора. В интерес на истината трябва да кажа, че и имената КАКТО на днешната пустиня ТАКЛА или ТЛАКА на КАН, както и БАЛ-КАН и БАЛ-КАН-ски полуостров, не би следвало да бъдат игнорирани, при положение че наистина търсим обективната историческа истина за БЪЛГАРИТЕ.

В книгата си "ХОМО КОСМИКУС" Пламен Цонев разказва следното:

"БАЛА в санскрит, но и в дравийдийските езици означава "силен, славен, могъщ". В "Махабхарата" намираме демона БАЛА, едно от най-мъдрите, могъщите и благородни същества, което благодарение на това, че се ПРЕДОВЕРЯВА на боговете, става тяхна ЖЕРТВА".

Съвсем очевидно е, че думата БАЛА има както санскритски, така и дравидски корен, което означава, че тя е принадлежала и на речниковия фонд на праотците на БЪЛГАРИТЕ. Най-древните БЪЛГАРИ са се наричали ГУРИ, което е станало като име на техните потомци. Оттук изводът е само един - първоначално те са се наричали БАЛАГУРИ, т.е. СИЛНИ, СЛАВНИ, МОГЪЩИ ГУРИ. С течение на времето то се променя. В същата книга Пламен Цонев ни съобщава, че тяхното име, но вече променено, се появява на историческата сцена както следва:

- БОЛГАР, като хребет в Тиеншан (споменат от големия пътешественик - учен Н. Сверцов още в 1867 г.);
- БУЛГАР-ТАК - хребет (планина) в Кюрдистан.

Сведенията, които посочих, недвусмислено показват, че името БЪЛГАРИ, БОЛГАРИ, БУЛГАРИ и много други от този род, водят своето начало от най-древното име БАЛА-ГУРИ.

Освен това за каква "невероятна хипотеза" се приема, че праотците на БЪЛГАРИТЕ са потомци на АВРААМОВИТЕ синове УЦ и ХУЛ. Ако изходим от тяхната "научна разумна логика", съвсем естествено е племената, на които те са владетели да се наричат съответно: УцГУРИ и ХулГУРИ.

Несъмнено с течение на времето техните имена също да претърпят някакво изменение. И това става най-вече по време на преселенията, когато те напускат даден регион и се преселват в друг. При това положение не е необходимо на който и да е читател - любител на историческа литература, да открие в официалната история на МЕСОПОТАМИЯ тези имена, но вече в по-съкратен вид. Какво имам предвид:

- В периода 1126 - 1105 г. пр.н.е. цар на Вавилония е бил потомък на династията на ПРАБЪЛГАРИТЕ УЦГУРИ. Това се

вижда от неговото име - Набу Кудури УЦУР, наричан още Наву ХУДОНосор. Нововавилонското царство според историческата хроника е създадено през 626 г. пр.н.е. НАБОпаластар, чието прабългарско име е Набу Апла УУЦУР. А неговият приемник носи името Набу Кудури УЦУР II, известен още и с името НавуХУДОНосор II е достатъчно доказателство за това твърдение.

- Прабългарската общност ХУлгУРИ се появява на историческата сцена под съкратеното име ХУРИ. В официалната история на МЕСОПОТАМИЯ се казва, че в началото на III хилядолетие пр.н.е. на нейната територия вече живеят различни народности: на ЮГ - ШУМЕРИ, в средната част на Междуречието - АКАДЦИ, а в най-СЕВЕРНАТА му част - ХУРИти. В различните райони на страната възникват големи градове: Ашур МАРИ, Ниневия. Но най-много градове съществуват в шумерския юг. За историята на ХУлГУРИТЕ историците казват следното:

"ХУРИти - автохтонни жители на Северна МЕСОПОТАМИЯ, Северна СИРИЯ и АРМЕНСКИТЕ планини. Те създават държавата МИТАНИ, в която има ИНДОЕВРОПЕЙСКИ етнически елемент. ХУРИТИте са родствени с урартските племена, живеещи на СЕВЕРОИЗТОК от тях. През III - II хилядолетие пр.н.е. ШУМЕРИ и АКАДЦИ наричат страната на ХУРИте СУБАРТУ, а самите тях - СУБАРЕИ."

Освен това не би следвало да се игнорира фактът, че и до ден-днешен в Кюрдистан все още хребета (планината) носи името БУЛГАР-ТАК. Погледнато в географската карта, това име се намира сред планинските масиви, разположени на изток от река Тигър. Според официалната историческа хроника за МЕСОПОТАМИЯ се твърди, че по времето на царя на АКАДИТЕ Нарим Суен (2236 - 2200 г. пр.н.е. КУТИите нахлуват в страната и за цяло столетие установяват своята власт над ШУМЕР и АКАД. Тази древна общност според историците се намирала на значително по-ниска степен на развитие от покорените народи на Месопотамия, но ВЛАСТТА им се отличавала от ДЕСПОТИЧНОТО управление на АКАДСКИТЕ владетели.

КУТИите предпочитали да ПРЕБИВАВАТ в пределите на своята страна и в областта АРАПХА. А МЕСОПОТАМИЯ те управлявали с помощта на наместници и военачалници от средите на ШУМЕРИТЕ и АКАДЦИТЕ.

Според историците с академичен сан КУТИите били планински племена, населяващи ЗАГЪР от горното течение на река Диала до езерото УРмия. Етническият им произход все още оставал загадка, тъй като езикът им бил различен от ШУМЕРСКИЯ, СЕМИТСКИТЕ и дори от ИНДОЕВРОПЕЙСКИТЕ езици. Но е възможно, той да има родствена връзка с ХУРИтския език.

Тези сведения недвусмислено показват, че общността КУТИИ били планински племена, които населявали земи, разположени на ИЗТОК от река Тигър. С други думи - в тяхно владение е както хребетът на име БУЛГАР ТАК, така също ЗАГЪР, име което напомня казаното от Николай Рьорих "онази дивна страна ЗАХОР, на която се отделя толкова внимание в ТИБЕТСКАТА литература".

Езикът на КУТИИте е било възможно да има родствена връзка с ХУРИтския език. Да има родствена връзка, защото КУТИите по-късно ще се явят на историческата сцена под името Кутри или КутиГУРИ.

Прабългарите в края на IV хилядолетие пр.н.е. също напускат владените от тях земи, поради рязкото застудяване на климата на нашата планета. Това е времето, когато почти всички потомци на АВРАМ и неговите СИНОВЕ се обединяват в една общност, която тръгва на поход към нови земи. По мащабите си за своето време този поход е бил грандиозен. Представлявал огромен керван от КОНЕ, камили и друга животинска тяга, която е превозвала жени, деца и старци, а също и храна за хора и животни. След кервана са се движели хергелета от КОНЕ и стада от едър и дребен рогат добитък. По време на похода керванът е бил охраняван от многобройна и мощна конна войска, която е всявала ужас у населението, през чиито земи са минавали.

Походът е преминал през днешните земи на Казахстан, Узбекистан, Туркменистан, след което навлизат на територията

на днешния Иран. Тук те се отправят към земите на юг от Каспийско море и Елбруските планини, които завладяват с лекота. Временно отсядат в тях и ги превръщат в опорен пункт, от който предприемат военни походи с цел завладяване на нови земи за многобройното ПРАБЪЛГАРСКО население.

Погледнато в исторически аспект, се оказва, че ПРАБЪЛГАРИТЕ са изтласкали от тези земи КАСИТИТЕ, които също са принадлежали към КОННИТЕ народи, но са били съвсем малобройни. Древните гръцки автори ги наричат КОСАЙ или КАСИИ, както и КАСПИ. Оттук и предположението, че името на Каспийско море идва от тях.

За да не попаднат под властта на ПРАБЪЛГАРИТЕ, каситите са били принудени да се преселят в земите на ЗАГРОСКИТЕ планини. По-точно в тази част от тях, която се намира на изток от средното течение на река Тигър.

В старите земи на КАСИТИТЕ, които са защитени на север от Каспийско море, а на юг от Елбруските планини е сложено началото на нова епоха за ПРАБЪЛГАРИТЕ. От тях многобройната прабългарска конна войска първоначално завладява земите, разположени на северозапад до река Аракс, на запад до река Тигър, а на юг - до подножието на ЗАГРОСКИТЕ планини. В новозавладяната от тях територия се намират езерата УРмия, Ван и земите, известни под името КЮРДИСТАН.

Всъщност тези исторически събития са се развили в самия край на IV хилядолетие пр.н.е. Когато тези земи вече са били във владение на ПРАБЪЛГАРИТЕ, едва тогава АРИЙСКИТЕ племена се появяват на историческата сцена в днешните земи на Армения и Азербайджан. Граница между тези две КОННИ общности е била река Аракс.

Сведенията като цяло, които изложих в тази първа книга, наистина са ОСКЪДНИ, но над тях не е необходимо да се упражнява насилие, а се иска да бъдат най-отговорно и задълбочено проучени. И това е задължение не на дилетанти и лаици, към които принадлежа, а на гилдията на историци, учени полиглоти и лингвисти, с академични санове, които не на думи, а на дела с аргументи и доказателства да оправдаят присвоеното от

тях право, че те единствени притежават така наречената "научна разумна логика".

Освен това, като учени в областта на историята, нека да не забравят мъдрите думи, изписани на колона, в която се казва:

"Човек дори и ДОБРЕ да живее, умира и друг се ражда. Нека роденият по-късно, като гледа това, да си СПОМНИ за ОНЗИ, който го е направил. Името на владетеля е ОМУРТАГ, кана сювиги. Дано бог го удостои (да живее) сто години."

ВМЕСТО ПОСЛЕСЛОВ

Тази книга представлява първа част от трилогията "Древната история на БЪЛГАРИТЕ". В нея са изложени всички оскъдни сведения, които красноречиво говорят, че тяхната история идва от тъмата на времето. И че те принадлежат към тази група най-древни КОННИ и НЕКОННИ общности, които впоследствие пряко са участвали във възникването на ОБЩОЧОВЕШКАТА цивилизация.

Най-старият език е този, от който впоследствие се появяват на историческата сцена древни езици, известни под името БЪЛГАРСКИ, САНСКРИТСКИ, ДРАВИДСКИ, АРИЙСКИ и т.н., които са обявени за "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ". Овен това, доказателствата, които посочвам в книгата, недвусмислено показват, че дилемата дали тюркски или славянски произход имат БЪЛГАРИТЕ, вече не съществува.

В една книга е изключително трудно да бъдат изложени всички сведения, особено когато става дума за история, чието начало започва от Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.) докъм самия край на IV хилядолетие пр.н.е. С други думи времето, през което праотците на БЪЛГАРИТЕ са населявали само земи, които са разположени на североизток от Хималаите и останалите планински масиви на континента Азия. За тяхното присъствие в тази част на света съществуват не малко предания, но съвсем преднамерено не съм ги отразил в тази книга. Защото за тях ще говоря в следващия том.

Тази книга е предназначена за любознателните български читатели, които не се срамуват да се нарекат БЪЛГАРИ. И да знаят, че гордостта и природната интелигентност, която притежават, е генетично заложена в тях. И че те принадлежат към тази част на ЧОВЕШКИЯ род, която почита и се прекланя пред ДУХОВНАТА, а не МАТЕРИАЛНА култура.

Древните българи са били изключително устойчиви. В тяхната история е имало както възход, така и падение, но те винаги са оцелявали. Да се наричаш българин не е обидно, а

напротив - можем само да се гордеем, че сме българи. Защото ние сме наследници на тези най-древни наши ПРАОТЦИ, които в продължение на повече от две хилядолетия са властвали в земи, разположени в Мала Азия, Месопотамия, Библейските земи и за кратко време и в Египет.

На тяхната история ще се спра във втората част на трилогията под общото заглавие "Древната история на БЪЛГАРИТЕ". (т. 2)

Авторът

ПРИЛОЖЕНИЯ

Географски карти и кратки бележки, в които се посочва кога във времето и кои земи са населявали оцелелите представители на човешкия род, принадлежащи на конните и неконни народи.

По време на Космическата катастрофа (11650 - 11542 г. пр.н.е.) тази ГРУПА от КОННИ и НЕКОННИ народи, която представлява една част от ЧОВЕШКИЯ род е населявала ЗЕМИТЕ, разположени в СЕВЕРОИЗТОЧНАТА част на континента АЗИЯ. Това е времето, през което по-голямата част от територията на ЮГОИЗТОЧНИТЕ земи на този континент са били обезлюдени, тъй като били наводнени със солените води на ИНДИЙСКИЯ и ТИХИЯ океан. А това означава, че в днешните земи, разположени на юг от ХИМАЛАИТЕ и останалите планински масиви, не е имало ПАКИСТАНЦИ, ИНДИЙЦИ, КИТАЙЦИ и т.н. С други думи древната цивилизация в тази част на света е създадена от тази ГРУПА оцелели представители на ЧОВЕШКИЯ род, които по време на катастрофата са населявали земите, посочени в приложените ГЕОГРАФСКИ КАРТИ, както следва:

В ПЪРВАТА географска карта, по реда на номерата са посочени ЗЕМИТЕ, които са населявали праотците на:

1 - АРИЙСКИТЕ КОННИ племена;
2 - ПРАБЪЛГАРСКИТЕ КОННИ племена;
3 - МОНГОЛСКИТЕ КОННИ племена;
4 - СЛАВЯНСКИ КОННИ племена;
5 - СЛАВЯНСКИ НЕКОННИ племена;
6 - МАДЖАРСКИ КОННИ племена.

ВЪВ ВТОРАТА географска карта са посочени ЗЕМИТЕ, които били населявани от останалите представители от тази ГРУПА, а те са:

7 - Племената ГУРИ, представители на НЕКОННИТЕ народи, които населявали джунглата ГУРИ, която днес е известна под името ТАКЛАМАКАН.

8 - Племена с НЕИЗВЕСТНО ИМЕ, принадлежащо към НЕКОННИТЕ народи, което е населявало джунглата ГОБИ, която днес е известна като пустинята под името ГОБИ и ШАМО.

9 - ТРАКИЙСКИ КОННИ племена, които са дали името ТИБЕТ. Според древно предание, техните съседи са ги наричали "Господарите на НЕБЕСНИТЕ планини".

10 - КИРГИЗКИТЕ КОННИ племена са населявали високите плата на ПАМИР и КАРАКОРУМ, а също така и земите на ДЖАМУ и КАШМИР на територията на днешна ИНДИЯ.

По време и след КОСМИЧЕСКАТА катастрофа, когато следствие на засилената вулканична дейност климатът на нашата планета рязко се застудява най-северните земи в СЕВЕРОИЗТОЧНАТА част на континента АЗИЯ са превърнати в заледени пустини. Оцелялото население от този регион е било принудено да се пресели в земите на ЮГ от тях. С тяхното преселение се променя и историческата географска карта, която е придобила следния вид:

От ТРЕТАТА географска карта се вижда, че оцелелите праотци на КОННИТЕ АРИЙЦИ трайно се преселват във високите плата, разположени в планинските масиви между горното течение на реките Сърдаря и Амударя. Това са земите, които днес се намират на територията на Таджикистан, Узбекистан и Казахстан. С това преселение праотците на АРИЙЦИТЕ стават съседи на праотците на КИРГИЗИТЕ.

Праотците на КОННИТЕ БЪЛГАРИ се преселват във високите плата на планинския масив ТЯН ШАН и ТАРИМСКАТА КОТЛОВИНА, които са показани в ЧЕТВЪРТАТА географска карта. Това обяснява защо един от неговите върхове носи името на българския бог ТЕНГРИ (ТАНГРА). С тяхното преселение праотците на БЪЛГАРИТЕ стават съседи на праотците на КОННИТЕ АРИЙЦИ И КИРГИЗИ, а също така и на НЕКОННИТЕ ГУРИ, който са населявали някогашната джунгла ГРИ, която днес е известна под името ТАКЛАМАКАН.

В земите разположени на СЕВЕРОИЗТОК от тях, известни под името АЛТАЙ трайно отсядат праотците на КОННИТЕ СЛАВЯНИ. А на изток от тях, по-точно в планинските масиви

на днешна Монголия трайно отсядат техните събратя НЕКОННИТЕ СЛАВЯНИ.

Някогашната джунгла, т.е. днешната пустиня ГОБИ продължила да бъде населена, но с оцелели представители на НЕИЗВЕСТНИ НЕКОННИ народи. В земите на ВЪТРЕШНА МОНГОЛИЯ са се преселили оцелелите представители - праотци на МАДЖАРИТЕ. А в днешна МАНДЖУРИЯ преселилите се в нейните земи оцелелите праотци на МОНГОЛИТЕ. Оцелелите праотци на ТРАКИТЕ (господарите на НЕБЕСНИТЕ планини) продължили да населяват земите на ТИБЕТ.

Погледнато в исторически аспект, това е тази ГРУПА, оцелели представители на част от ЧОВЕШКИЯ род, която е била изолирана от останалия свят в продължение на повече от седем хилядолетия. Тя е тази, която е съжителствала в продължение на този дълъг период от време, и е създала този ЕЗИЧЕСКИ СВЕТОГЛЕД, в основата на който са заложени уникални познания в областта на КОСМОГОНИЯТА. А това са тези непроучени и непознати за съвременния човек знания, които и до ден-днешен превръщат този регион в ДУХОВЕН ЦЕНТЪР на ЧОВЕШКИЯ род.

И този ДУХОВЕН център е възникнал под егидата на праотците на ТРАКИТЕ, които са потомци на най-древните КОННИ народи. А това означава, че тази група от КОННИ и НЕКОННИ народи са тези, за които в книгата си "ПЪТЯТ НА БЪЛГАРИЯ" Димитър Съселов казва дословно:

"Краят на III и началото на II хилядолетие пр. Хр. са ознаменувани от едно велико събитие със съдбоносно значение - появата на опитомения кон. Допреди това време опитоменият кон не е бил известен нито в Европа, нито в Месопотамия или Мала Азия, нито в Индия, нито пък в Китай. Във всички тези "ОГНИЩА на КУЛТУРА" дотогава са използвали бавно движещия се едър рогат добитък - биволи и волове. В тези страни дори не са се опитвали да опитомяват коня. В някои от тях и името му е било непознато. Конят, разбира се, и то вече опитомен, не им бил доведен по пътя на търговската обмяна."

ПЕТАТА географска карта със заглавие "Средна Азия и Таримската котловина" е изготвена от Димитър Съселов. Тя има своята научна стойност, тъй като ни разкрива кои земи са населявали праотците на БЪЛГАРИТЕ в дълбока древност от една страна. А от друга, предпоставя възможността на изследователите да разкрият към коя ГРУПА от древни народи принадлежат нашите праотци в тъмата на времето.

Несъмнено в периода от КОСМИЧЕСКАТА КАТАСТРОФА (11650 - 11542 г. пр.н.е.) до ПОТОПА (9570 г. пр.н.е.) оцелелите праотци на ПРАБЪЛГАРИТЕ са населявали първоначално високите плата на планинския масив ТЯН ШАН. С течение на времето се затопля климатът на нашата планета, което неизбежно е довело и до увеличаване на самото население. А това от своя страна неизбежно води до възникването на няколко големи родови племена. Някои от тях впоследствие трайно отсядат и в ТАРИМСКАТА КОТЛОВИНА.

След ПОТОПА (9570 г. пр.н.е.) климатът още повече се затопля, населението на родовите племена се увеличава, а за неговото изхранване възниква необходимостта за завладяване на нови земи. Най-вероятно това е причината родовите племена да се обединят в една общност. И тази общност да е възникнала на принципа на етническата, расовата и езиковата принадлежност, а неин предводител да бъде и владетел на всички праотци на БЪЛГАРИТЕ. И този владетел да носи титлата КАН, тъй като е бил избраник на БОГ ТАНГРА.

Кога точно във времето е възникнала тази първа ОБЩНОСТ е трудно да се каже, но в едно можем да бъдем уверени, че някои от първите владетели с титлата КАН е този, който е покорил ГУРИТЕ, които принадлежат към НЕКОННИТЕ народи. И това се потвърждава от факта, че някогашната джунгла ГУРИ, днес известна под името ТАКЛАмаКАН, започва да се нарича с прабългарското име ТЛАКА на КАНА.

Със завладяването на земите на ГУРИТЕ, по-голямата част от тяхното население е принудено да се пресели на ЮГ. С разширяване на завладените от праотците на БЪЛГАРИТЕ земи, те вече имат за свои съседи освен КИРГИЗИ, АРИЙЦИ,

КОННИ СЛАВЯНИ, а сега и праотците на ТРАКИТЕ, които населяват ТИБЕТ.

В контекста на изложеното би следвало да се търси историята на праотците на БЪЛГАРИТЕ. Тук, в посочените в географските карти земи, те са ги населявали докъм края на IV хилядолетие пр.н.е. С други думи, те са съжителствали с останалите КОННИ и НЕКОННИ общности в продължение на повече от пет хилядолетия. А това означава, че историята на праотците на БЪЛГАРИТЕ представлява неразделна част от тази ГРУПА древни народи, които пряко са участвали за превръщането на тази част от континента Азия в ДУХОВЕН ЦЕНТЪР на ЧОВЕШКИЯ РОД.

В края на IV хилядолетие пр.н.е. климатът на нашата планета рязко се застудява. Това е времето, през което се слага началото на ВЕЛИКОТО ПРЕСЕЛЕНИЕ на КОННИТЕ народи от изток на запад. Археологическите материали и наблюдения показват по безспорен начин, че от началото на новокаменната до края на меднокаменната епоха в културно-историческото развитие на племената, които населяват България е съществувала приемственост. Местната основна етническа маса е сътворила висока материална и духовна култура. Към нея се вливат прииждащите главно от север по-големи или по-малки етнически групи и са се създали прадедите на траките: от местно автохтонно население плюс миграция, главно на праотци на българите.

Праотците на ГУРИТЕ и НЕИЗВЕСТНИТЕ НЕКОННИ общности, които са населявали земите на днешната пустиня ГОБИ се преселват на юг. За тяхното присъствие в днешна Индия красноречиво говори името на град ДжупГУРИ, което е разположено в ЗАПАДНА БЕНГАЛИЯ. А също така и град УдалГУРИ, който се намира в щата АСАМ в ИНДИЯ. И това се вижда много ясно в приложената карта под № VI.

В същата географска карта ще срещнем и град на име ХаУЛИ, което е почти идентично с библейското име ХУЛ, син на АРАМ, от чието име историците обявяват неговите потомци за АРАМЕЙСКИ племена. Наличието на тези имена в тази част на света красноречиво говори за дълбоката връзка, която

съществувала в дълбока древност между праотците на БЪЛГАРИТЕ и ГУРИТЕ. И най-вероятно тя да е съществувала в общия корен на езиците, на които са говорили. Предполагам, че това е имал предвид Г.С. Раковски, когато е твърдял, че САнСКРИТ означавало на български САМОСКРИТски език.

Изхождайки от общото в езика на праотците на БЪЛГАРИТЕ и ГУРИТЕ, стигнах до извода, че името БЪЛГАРИ идва от думата БАЛ или БАЛА, което означава ГОЛЯМ или ГОЛЕМИТЕ ГУРИ. Т.е. тези БАЛ ГУРИ, които завладяват и стават владетели на днешната пустиня ТАКЛА на КАН (ТЛАКА на КАНА).

В следващата СЕДМА географска карта в областта МУСТАНГ, която е разположена между днешните земи на ТИБЕТ, НЕПАЛ, ИНДИЯ и БУТАН ще срещнем град на име САМАР. За това име в речника за чужди думи се казва, че тя не е гръцка, и означава дървено седло за КОН или магаре. Оттук съвсем основателно възниква въпросът на кой народ и език принадлежат:

- САМАРИЙСКИТЕ букви;
- САМАР, селището в МУСТАНГ, разположено в земите на ХИМАЛАИТЕ;
- САМАРа, град на река ТИГЪР, където е намерена медна плоча с митанийското име на цар АРИСЕН, управлявал в УРкиш и в НАВАРА през III хилядолетие пр.н.е.;
- САМАРа, град и област в ПАЛЕСТИНА;
- САМАРа, град в БЕСАРАБИЯ.

Обстоятелството, че и до ден-днешен липсва задоволителен отговор кое племе, общност или народ първоначално е притежавал думата САМАР, а впоследствие я разпространява в различни региони на света, красноречиво говори до каква степен е достоверна сега съществуващата най-древна ОБЩОЧОВЕШКА история от една страна. От друга, следва ли да се приеме, че само учените с академични санове са тези, които притежават "научната разумна логика".

Най-фрапиращо е въведените от тях понятия от рода на "ИНДИЙСКИ" и "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ" народи и езици. За

АРИЙСКИТЕ племена се разказва в официалната историческа хроника какви ли не хипотези за техния произход. В тези исторически съчинения се твърди, че тези БОГОИЗБРАНИ племена са създали цивилизацията не само в земите, разположени по долното течение на река ИНД, но дори и в днешна ИНДИЯ. Всъщност каква е обективната историческа истина?

В началото вече казах, че праотците на АРИЙЦИ и КИРГИЗИ са били съседи в продължение на повече от пет хилядолетия. Несъмнено през този дълъг период от време между тях е била създадена близка връзка, която е оставила дълбоки следи в езика, на който са говорили. Най-вероятно между техните езици е имало някакво различие, но то по-скоро се е дължало на специфичните фонетични езикови особености, които е притежавал всеки един от тях. А това означава, че не е редно езикът на който са говорили праотците на КИРГИЗИТЕ, да бъде обявен от учените за АРИЙСКИ.

По време на ВЕЛИКОТО ПРЕСЕЛЕНИЕ на КОННИТЕ народи праотците на КИРКИЗИТЕ се преселват в земите, разположени по долното течение на река ИНД. С течение на времето климатът се затопля, тяхното население многократно се увеличава, което е довело до разделянето им на две общности, които са известни в историческата хроника под името КИРКИЗИ и ИРАНЦИ. Впоследствие КИРГИЗИТЕ се завръщат в земите на своите праотци, а ИРАНЦИТЕ продължили да населяват земите по долното течение на река ИНД.

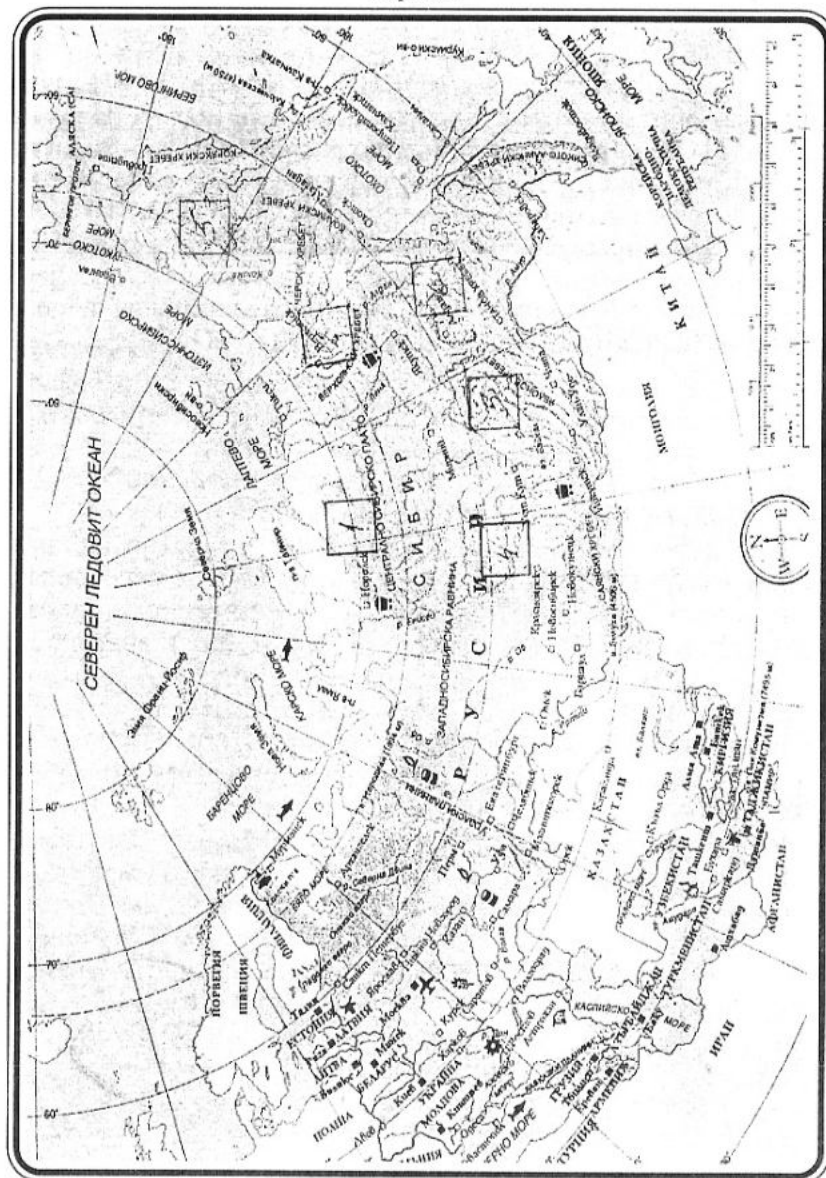
Много по-късно ИРАНСКАТА общност се преселва в земите на Мала Азия. Тук те се разделят също на две общности, като едната от тях запазва името си ИРАНЦИ. А другата общност се появява на историческата сцена, под егидата на която се появява ХЕТСКАТА държава, която обяснява защо хетският език имал така наречения "ИНДОЕВРОПЕЙСКИ" произход.

Що се отнася до КОННАТА АРИЙСКА общност, то тя също е принудена да напусни обитаваните от нея земи. Първоначално тръгват на поход на ЗАПАД и стигат до устието на река Дунав в Европа. Но тук те не се задържат, а се връщат обратно, след което прекосяват КАВКАЗКИТЕ планини и отсядат трайно в

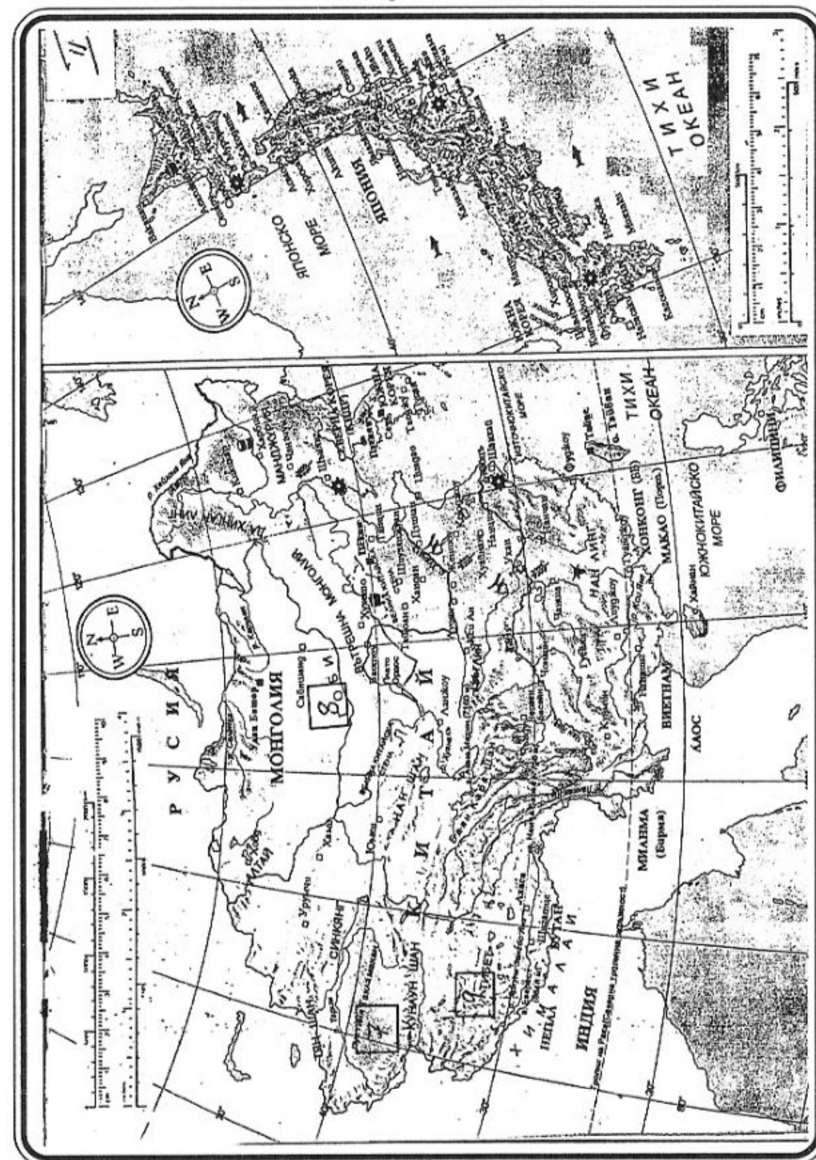
днешните земи на Грузия, Армения и Азербайджан. По-късно се появяват в земите на МЕСОПОТАМИЯ под името АсиРИЙЦИ.

По същото това време КОННИТЕ ПРАБЪЛГАРИ също напускат обитаваните от тях земи, но се отправят на поход на ЮГОИЗТОК, за да отседнат трайно в земите, разположени на ИЗТОК от река ТИГЪР. Впоследствие те се появяват на историческата сцена и в земите на МЕСОПОТАМИЯ ПОД РАЗЛИЧНИ имена, едно от които е известно от историческата хроника под името ХУРИТИ. На тяхната история в тази част на света ще се спра по-подробно във втората книга под общото заглавие "ДРЕВНАТА ИСТОРИЯ на БЪЛГАРИТЕ".

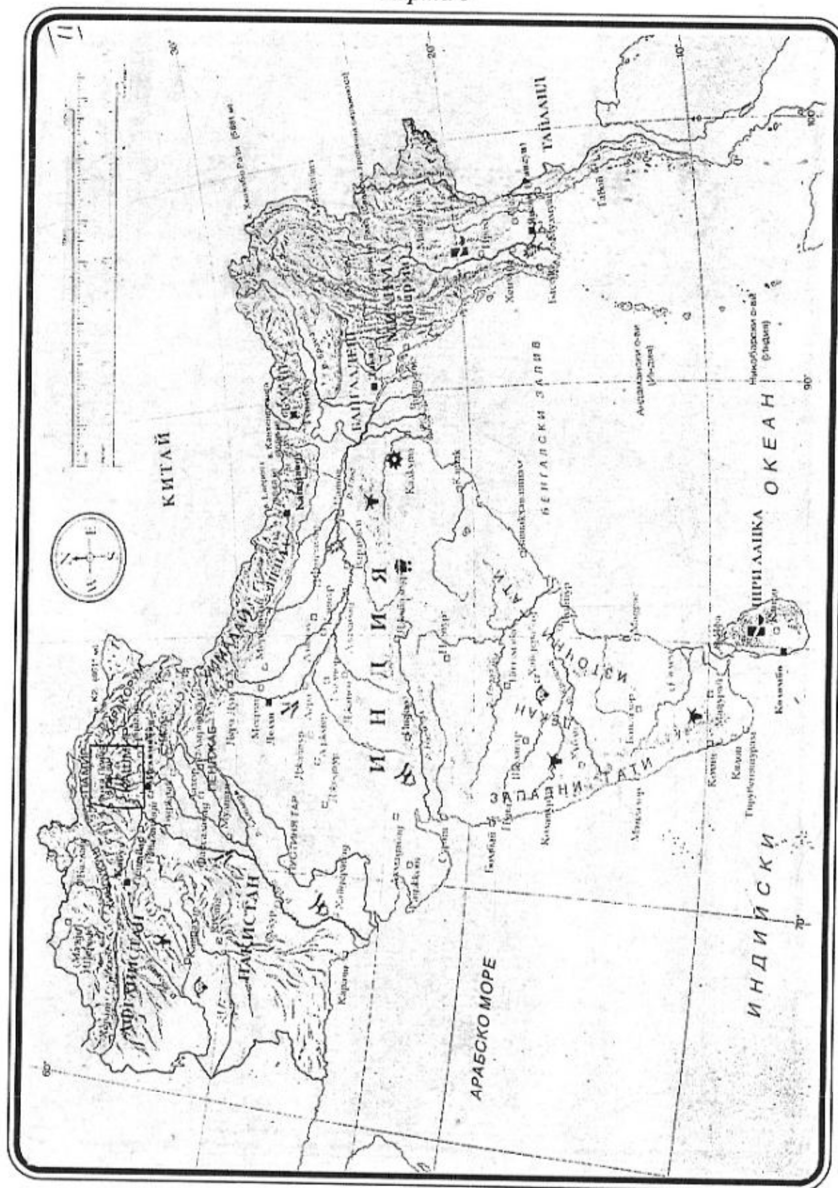
Карта 1

Карта 2

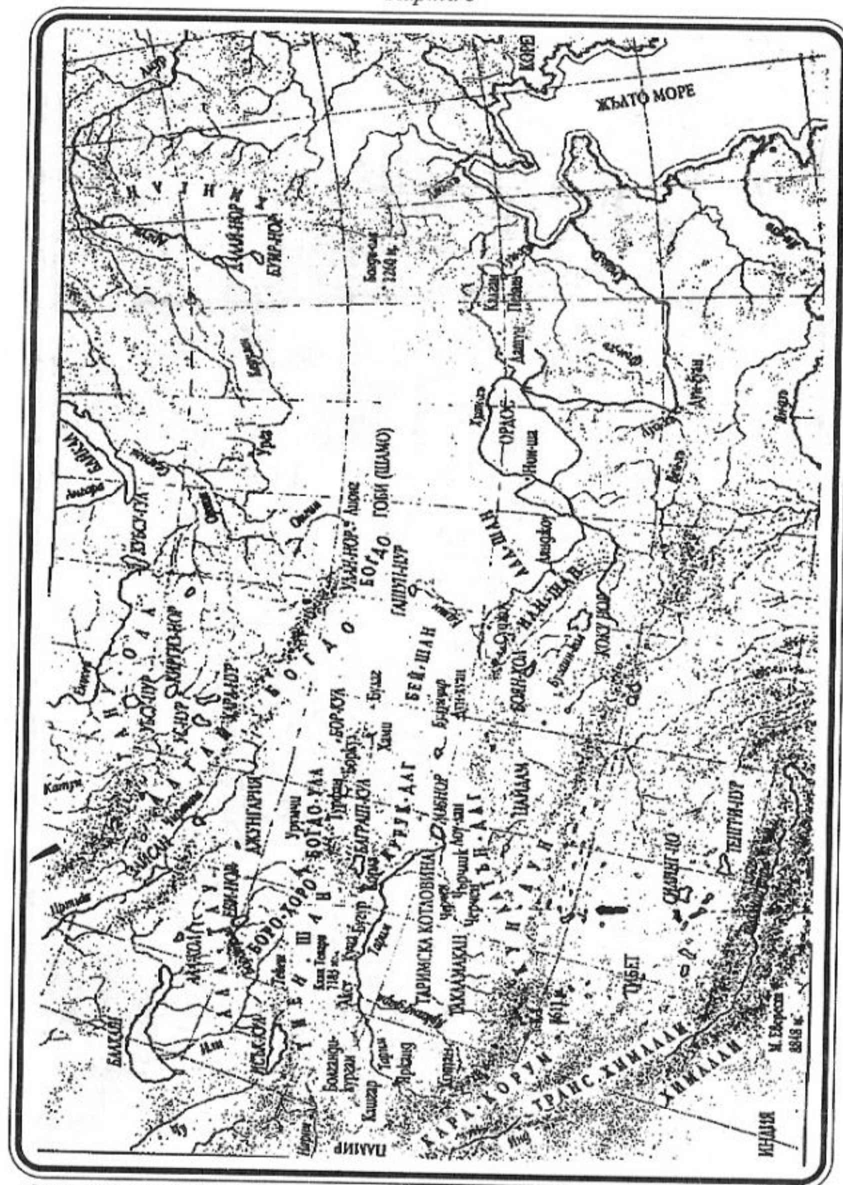
Карта 3

Карта 4

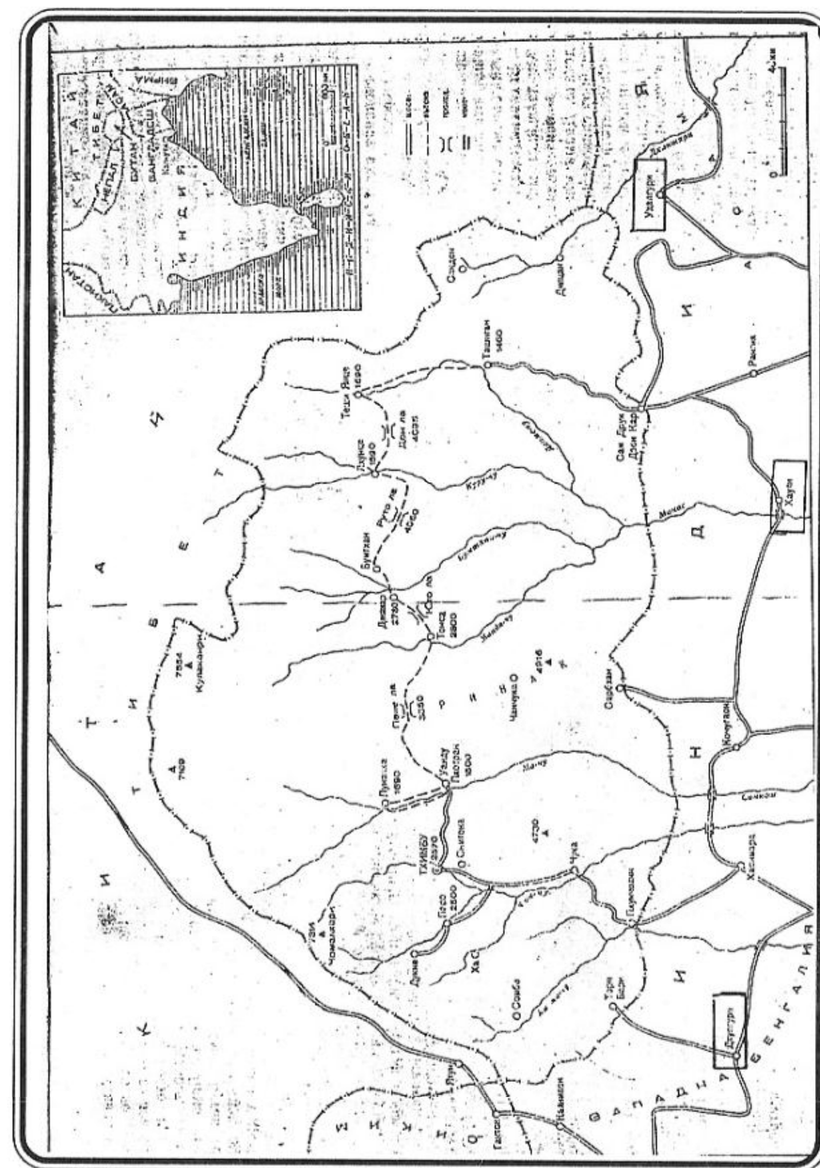

Карта 5

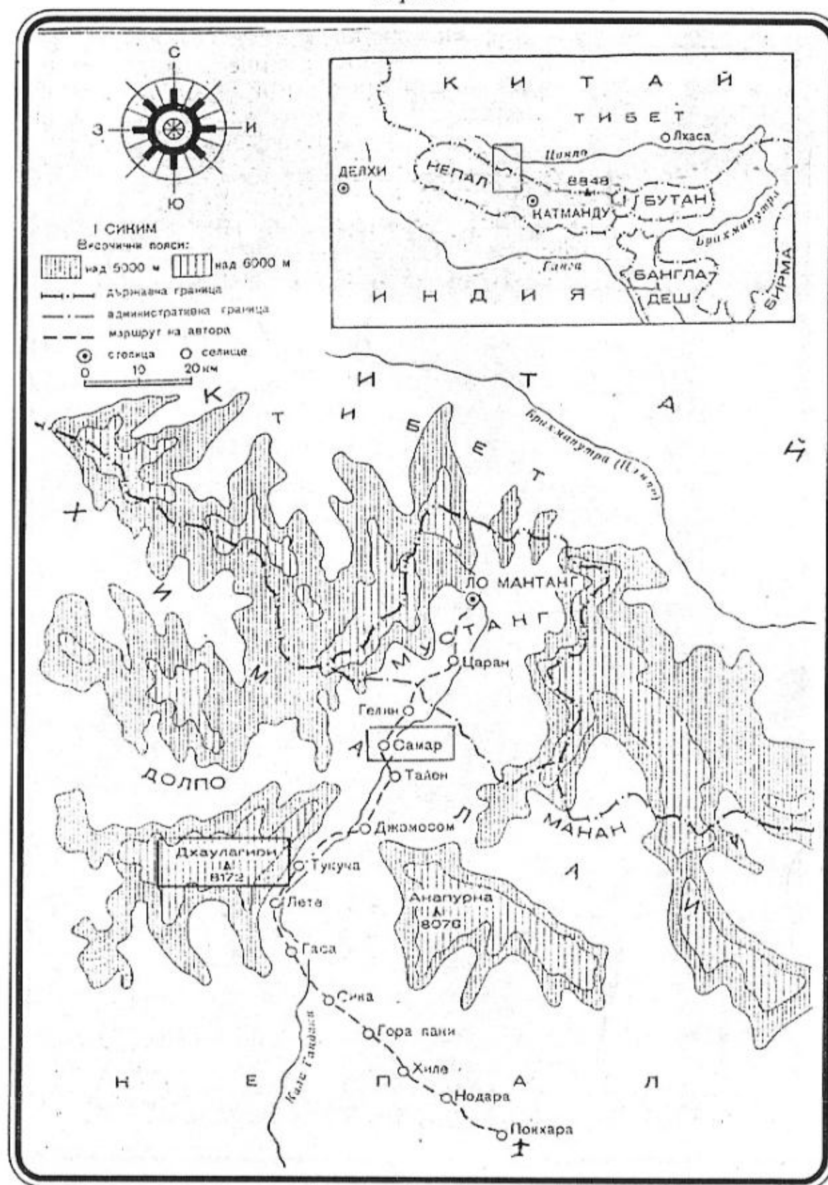

Средна Азия и Таримската котловина

Карта 6

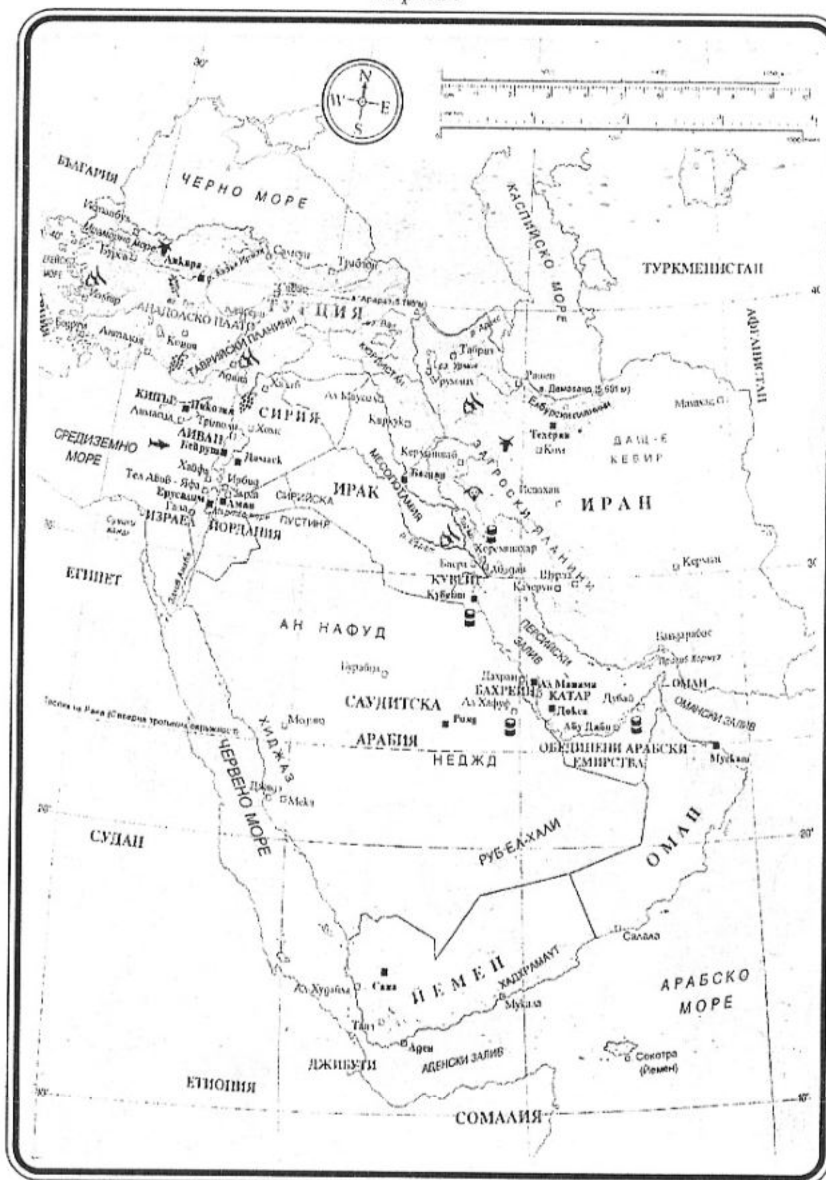
Карта 7

Карта 8

Карта 9

"Народен будител" ратува преди всичко за възраждане на общочовешките нравствени добродетели и за онази етика в отношенията между етносите, благодарение на която кхан Аспарух изгради първата в света конфедерация между българи и славяни, която не само преодоля най-бляскавата за епохата империя - Византийската, но и сътвори велика култура.

С нашите издания служим на този безсмъртен дух в името на възродена България - ***като Дух и Култура, като Нравственост и Храброст.***

Издания на Библиотека "Народен будител"

1. Равносметката - Д-р. Стефан Маринов
2. Изгнаник и Родина - Стефан Кожухаров, стихове
3. България в световната история и цивилизации - Дух и Култура, Сборник 1996
4. Носталгия - Д-р Илия Вълков, стихове
5. България в световната история и цивилизации - Дух и Култура, Сборник 1997
6. Българският календар - Георги Кръстев
7. България в световната история и цивилизации - Дух и Култура, Сборник 1998
8. Зов - Димитър Бутански, стихове
9. Писмото на Папа Йоан Павел Втори до артистите
10. Истината е много страшна, Колю Д. Кондов
11. Небето помни - Протобългарска история, Константин Каменов
12. България в световната история и цивилизации - Дух и Култура, Сборник 1999
13. Праотците - том 1, Кръстю Мутафчиев

Предстоящи издания, 2001

14. Боянската църква - стихове и балади, Д. Боянов
15. България в световната история и цивилизации - Дух и Култура, Сборник 2000
16. Героични години, Васил Енчев
17. Праотците - том 2, Кръстю Мутафчиев

Изданията на "Народен будител" може да се намерят:

София: кн."Македония" на ул."Пиротска" 5; Книгопродавниците на площад "Славейков"; Книжна борса-Бистра Шокарова - пл. "Славейков"- тел. 975 3457; книжна борса ТанНакРа - ул. "Н. Ракитин" 11, тел. 435 305 - до Полиграфически комбинат;

Пловдив: Централните книжарници

Монтана - кн."Люта", ул. "Трети март" 88, тел.096/22 703;

Шумен: Базар на книгата НБ "Стилиян Чилингиров" - бул. "Славянска" 17;

Варна: кн. "Театъра" /до Часовника/; кн.борса до Македонския дом; кн.борса и книжарници "Пасков"- ул. "Русе; ул. "Владислав Варненчик" ; книжарниците на Чаталдженския пазар и другаде.

Бургас: книжарници "Хеликон" - тел. 056/800 231

Чикаго-САЩ- Български Културен Център, тел.773/583 3521

Отава-Канада-БНФ - Димитър НИКОЛОВ

ТОРОНТО- МПО - Георги МЛАДЕНОВ

Сидней /Австралия/ - Дружество "Родина" - Стефан КОЖУХАРОВ;

Мелбърн/Австралия/ - Дружество "Родина" - Панайот САРАЙДАРОВ;

Бесарабия-Таракли - Димитър БОРИМЕЧКОВ,

Македония, Украйна и на много други места.

По колективни абонаменти в."***Народен будител***" се изпраща в повечето градове на България и другаде.

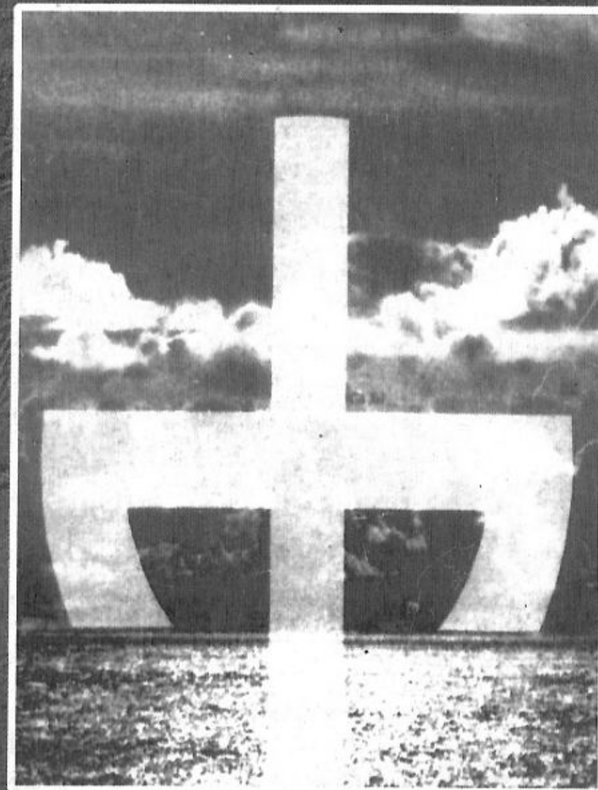
Изданията на "***Народен будител***", в.т.ч. и в."***Народен будител***" могат да се намерят на адрес:
Варна, ул. "Васил Кънчев" 6; тел. 052/824 078
e-mail: zefira@telecoms.bg

БИБЛИОГРАФИЯ

1. БИБЛИЯ, Вехтият и Новият завет, "Св. Синод на българската църква", 1925 г.
2. ОМИР, "Илиада", "Народна култура", 1976 г.
3. ХЕРОДОТ, "История", част първа, "Наука и култура", 1986 г.
4. ХЕРОДОТ, "История", част първа, "Наука и култура", 1999 г.
5. ТУКИДИД, "История на ПЕЛОПОНЕСКАТА война", Държавно издателство НАУКА и ИЗКУСТВО", 1979 г.
6. РЬОРИХ, Николай. "Отворените двери", "Народна култура", 1979 г.
7. РЬОРИХ, Николай. "Седемте велики тайни на КОСМОСА", Гуторанов и син", 1995 г.
8. Хезиод, "ТЕОГОНИЯ - дела и дни - ОМИРОВИ ХИМНИ", "Народна култура", 1988 г.
9. СЪСЕЛОВ, Димитър, "Пътят на България, "Кибея", 1936, 2000 г.
10. ПРЕДАНИЯ И ЛЕГЕНДИ, събирани от автора в различни региони на света; непубликувани.

СЪДЪРЖАНИЕ

ДРЕВНАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИТЕ

НАРОДЕН БУДИТЕЛ

4,00